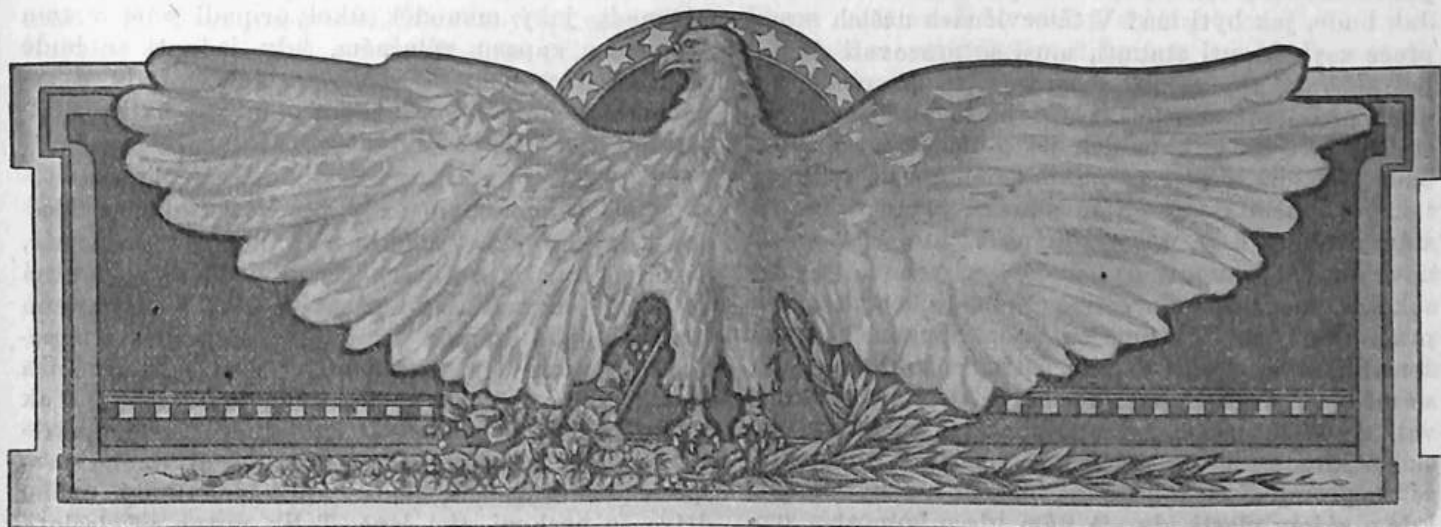

SOKOL AMERICKÝ

ROČNÍK XXXIX.

CHICAGO, ILL., 15. KVĚTNA 1917.

ČÍSLO 5.

STATEČNÝM JUNÁKŮM!

VÁM, drazí, s pýchou a radostí vzhlíží
celičký tábor náš, všečen i lid —
slzy se tlumily jástotem s tíží,
vždyt' vy se za nás přece budete bít!

Srdce se mnohé tak bolestí svírá,
matka tu naděj svou uzří-li víc —
přece však mocnější v svobodu víra
nadšení rozpálí svráštělou líc:

“Synu můj, žehnám ti, vlast' krev tvou žádá,
za volnost do boje odcházíš dnes —
padneš-li hrdinně, umru pak ráda
s vědomím, v boji že's za vlast' svou kles' . . .

A tak též naše i Obec dnes cítí
jako ta stařícká loučící mát' —
ze sadu jejího nejlepší kvítí
vyrváno, v záhonech rýhy jsou znát

Odehodem vašim, vy junáci drazí,
ztrácíme mnohou tak oporu svou —
šik náš se rozstoupí, sotva se srazí,
další z něj junáci do boje jdou !

Nuže jen, jděte, kam povinnost volá,
za vás my budeme hnízda stríe' dál,
aby až vítězně v náruč Sokola
zpátky se vrátíte, prapor z nich vlál!

— — — — —
Že za nás životy kladli jste v boji,
v dějinách Sokolství bude se stkvít —
na věčnou paměť' pak, junáci moji,
zachová v srdci vás vlast', český lid!!

Jarka.

REDAKČNÍ ÚVAHY.

Je pravda, že v celku poměrně nebylo mnoho těch, již šli, aby nasadili životy své i statky na obranu hvězdnatého praporu a to v té chvíli, kdy válka Němčičku vypovězena byla, ale za to šlo se dobrovolně! Naši hoši v Chicagu však v tom ohledu vykonali více, nežli kde jinde, ano také v družině našich, již minule z Kanady odjeli, byla z Chicaga většina. Prání všeho dobra provázelo ty hochy statečné a mnohé ty projevy srdečné lidu našeho dokázaly znovu a znovu, jaké lásce těší se šiky naše. A tak dělo se s nadšením a oddaností příkladnou v té době, kdy o nuceném odvodu nebylo ještě roz-

hodnuto, tedy v samém počátku a náš vojenský výbor vykázati se mohl v Chicagu dvaceti dvěma procenty ze všech odvedených ve státu Illinois a to téměř vesměs našich hochů. Anglický tisk dával české dobrovolníky za příklad jiným a jméno Sokol opět jednou přispělo ku etí jména českého. Po Chicagu hned i New York, Baltimore, Omaha, St. Louis a Cleveland daly se do práce, kdežto osady, jež mají vojenské baráky a shromážděště dobrovolníků téměř u huby, obmezily se i tentokráte na pouhé sliby, chyby, nehlásivše k činům opravdovým téměř nikoho. Také Texas,

Oregon nechal již o sobě slyšet. Vše to nás jen naplnilo radostí, však hned v zápětí nutká k úvaze: Jak bude, jak býti má? V tělocvičnách našich nesmí přece zavládnouti stanutí, musí se pracovati dále a postupovati, aby zejména dorost a žactvo obého pohlaví prospívalo i ženy naše. Mladší odešli a za nastalého odvodu odejde jich ještě více, ba ještě více bude těch, již hlásiti se budou sami, znajíce výhody takového přihlášení. Nám starším proto nové nastávají úkoly a za mimořádných těchto poměrů, do nové práce vrhnouti se musíme, abychom ty šiky sokolské udrželi v jarosti a činnosti naprosté a v práci této jistě, ba nejvíce bude nápomoena nám žena-Sokolka. Tolik se ví v ústředí a tolik znáti by se mělo ve všech Župách našich a dle toho postupovati ve všech našich jednotách, aby myšlenka sokolská neklesala, aby v cvičiřnách našich život opět se rozproudil. Sokolstvo na prvním má býti místě, kde o zájmy vlasti jde. A nám jde o volnost a svobodu staré matky, o snahy jménem humanity ženy naší. Jeli význačný ráz náš sokolský zachován všichni musíme vřelostí, obětavostí, nezištností a nadšením vynikati.

Již několikrát jsme na místech těchto zdůraznili, že bylo by mnohem lépe, kdyby všechny příspěvky Českému Národnímu Sdružení, jakž posílají se z jednot našich sokolských, odevzdávaly se prostřednictvím našeho ústředí. Jde tu jen o to, aby se znalo, na kolik zde a onde se koná v těch kterých jednotách, kde se opravdu přičinují na rozdíl od těch již brzy tu a zase onu mají výmluvu. Také tam, kde činovníci naši přičinují se v odbočkách, bylo by dobře, aby vedly se náležitě záznamy o tom, jak bratři naši a sestry přispívali, pokud v členství Č. N. S. vcházel a na těch mnohých podnicích národních hmotně i mravně účast brali. Jest důležité zejména tehdy, kdy do tisku brzy zde a zase onde vloudila se všeliká tvrzení nezodpovědných jednotlivců, jakoby to naše Sokolstvo nebylo konalo svou povinnost. Hádati se o tom s nikým nehodláme, ale stojí již za to, abychom vedli vlastní výkazy o všem našem konání, abychom kde třeba po případě ku zvýšené činnosti nabádali a všemožně se starali pro doby příští, kdy bude souzeno všem Čechům bez rozdílu, aby skládali účty své ze všeho toho co na dobro vlasti své konali. A tu zaznamenati dlužno \$2,000.— jakž Č. N. S. jednotami odhlasováno, jako dar Obce.

Čím vyšší meta naše, čím obtížnější postup a čím více překážek se hromadí v cestu tomu našemu Sokolství, tím usilovnější musí být nápon náš a rozmach! Zlí dnové nadešly, válka ve všech svých hrůzách zasáhla i nás. Však velická jest povinnost amerického Sokolstva českého i slovanského vůbec, tak velická jako ona bratří našich a sester na Rusi. Najdete o tom zvěsti podrobnější na jiném místě. A tak našim heslem musí býti: "Žádná, ani ta nejskvělejší minulost, nýbrž jen zdravá přítomnost zaručuje národům budoucnost." Tyrš tak řekl. A "kdo

nejde ku předu, zůstává zpět ve světě stále novém." Nám dnes věru, že stojí za to žiti a pracovati, považíme-li, jaký mimoděk úkol připadl nám v tom ohromném zápasu válečném, kdy jednati se bude konečně o osvobození všech malých národů a zejména českého i slovenského a o zničení hydry militarismu i pokoření nadutého Prusáctví.

Naší snahou bylo vždy pečovati nejen o tělesnou a mysle výchovu, ale i o to, aby členstvo naše, čtenář náš a lid veškeren získal poučení co možná ve všem jeho vlastního zdraví a těla se týkajícím a z toho také důvodu psali jsme vždy přímo a poctivě ty pravdy mnohé proti všem šarlatánům a humbukářům, at' již toho či onoho kalibru. Tak velely nám naše stanovy. Kdo jinak smýšlí, kdo stanovy obcházeti by chtěl na svůj či jiného prospěch není bratr náš, není Sokol kázně dbalý. A čím dříve se pochopí, tím lépe. Tolik nutno předeslati, abychom dnes varovali před oznámkami — žel i tisku českého — v nichž slibuje se pomoc za každou cenu trpícím, chronickými neduhy postiženým a těm, kdož staly se obětmi tak zvaných "tajných nemocí". Vždy v takovém případě, kde šarlatáni toho druhu oznamují vyléčení na kontrakt, mějtež se na pozoru a jděte raději k pravidelnému lékaři. Pravidelný lékař nesmí takto oznamovati, nesmí vyléčení za tolik a tolik slibovati a smlouvy v tom ohledu s vámi uzavírat. Pravidelný lékař nemůže, vázán jsa pravidly ethiky, rozesílati nějaké oběžníky, knížečky a všeliká "poučení" v tom či onom způsobu sestavené a vypočtené nejen na oznámku, ale i oklamání lidu. Tu slibuje se prohlídka zdarma, tam opět první porada zdarma a konec konců ukáže se, že ten či onen důvěřivý pacient stal se obětí mizerného vyděrače a jest-li se nazývá takové chlapisko "doktor aneb professor" na věci mnoho nemění. Federální úřady dávají sice pozor na podobnou chásku a rozesílání "všelikých knížek" toho druhu, ale stává se dosti často, že tací chytráčkové jako úhoři jim z ruky uklouznou, když byli v tom či onom okolí "působili".

Péro nestačí, aby vystihlo propast škod napáchaných neupřímností, nepravdou a ješitností a běda společnosti, jež tak daleko dotáhla, že svoboda tisku její ohrožuje se, svoboda slova kde komu upírá, jestli zrovna nechce ten někdo tančit podle našeho hvizdotu. Běda tam, kde pominulo nadšení pro dobro i krásno, kde pravda smýkána jest bahnem pomluv a nízkost se šíří, v nedostatku zájmu pro nějakou věc lepší. Běda tam kde zájmy osobní na úkor celku se roztahují i píše se jen jakž massy lidu si přejí a nikoliv, aby vzdělání a poučení se prospělo a třikrát běda tam, kde pohoršení jen samé vychází, dnes sensací, zítra krvákem a pozejtří ubíjením lidí nepohodlných. Při tom zásady, charakter a svobodomyšlnost naše jdou k řasu, ramenářství bují a všelikého smetí vychrlí tiskařské lisy, jímž ovšem lhostejno, co se tiskne, jen když tiskne a za tolik a tolik. Nám Sokolům nemůže býti lhostejno, co se

čte a co se píše, jak se píše a kolik jest toho hovění choutkám těch kterých vrstev lidových, nám ani nemůže býti lhostejna úroveň tak zvaných "zábav všelikých" a to zejména v nynější době pohnuté. Tu každý z nás v první řadě sám k sobě přihlídní a pak — jsi-li muž statečný a Sokol opravdový — pomáhej k ozdravení poměrů. Nenech to vše lhostejně jíti kolem, nemysli, žeš' již dosti vykonal, ba jako starší tím více povinností máš, abys prohledl. Považ jen, že s pokolením, jehož sílu tělesnou i mysle zničil dvojitý alkohol (ten silný na skleničky a ten co se tiskne krvavě detektivně a porografiicky i sensačně na papír) nemožno mnoho poříditi, nemožno vítěziti s takovým jen bychom klesali a my přece chceme výš a výš. Vy rozumíte nám a pochopíte, proč píšeme nyní zejména, kdy vřava válečná tolik mravní pokleslosti v Evropě všude byla zavinila a nás — nás již se dotýká...

Nelze ani dosti doporučit, abychom s dorostem svým, mládeží obého pohlaví všude, pokud se dá, vycházeli v letě na venek a do přírody, ve větších městech pak na hřiště, do parků a p. Cvičení tělesná v uzavřených místnostech nemají výsledku takového, jaký přináší evik na venku, na výletě a p., neboť tu chybí osvěžující vliv volné přírody na živní soustavu, chybí sluneční svit a vliv podnebí. Kde nelze cvičiti, stačí ty mnohé naše hry. Nenít účelem naším vyvinovati obrovské svaly, nýbrž snažíme se udržovati především úkoly nervů na buněčnou tkáň těla, činnost plíc a srdce na výkonné výši, aby celek prospíval. Klidem slábne srdce, které nemá proč by se namahalo a slábne i výkon plíc a vedle škod povšechných zavdává podnět k stávkám krve v plících, vhodné to půdě k celé řadě plicních chorob. V uzavřených a zaprášených i nečistých místnostech cvičiti v letě není tak dobré, jako když pracujeme na venku. A proto šťastné jednoty, jež mají letní tělocvičny a ještě šťastnější mládež, kterou vede svědomitý cvičitel, vedoucí a sestry ochotné, ob čas do přírody, dovolí ji tábořiti, zaplavati si a hrou se pobaviti i v době prázdnin, o to usilujeme, aby každý ten žák i žačka na sokolské vycházky jen s radostí vzpomínali a vždy již se těšili. Přidáme-li pak ku plování i projíždku na loďce za náležitého dozoru, veslování a stoupání do vrchu, učiníme pro tu naši drobtinu více, nežli si snad myslíme. Jednota, jež takto o mládež ji svěřenou pečuje, jistě nedočká se toho sklamání, že by tato ku "skautům" přebíhala.

Ve všech větších městech, kde Češi a naši jsou, měly by se sestry naše hlásiti za členky Amerického Červeného Kříže, aby tak dokázaly, že po těch našich junácích přichází nyní i ony na řadu i ehtí podjati se úkolům, jež jménem humanity koná tato velkolepá i silná instituce americká. V New Yorku naši poskytli nejen tělocvičnu účelům nemocničním, ale i zahájilo se ihned vyučování těch, kdož se za v čas přihlásily. U nás v Chicagu rovněž pilně směrem tímto se pracuje i bude i na druhých osadách če-

ských, aby nezůstaly pozadu. Není krásnějšího úkolu pro ženu, dívku a Sokolku, jako když vedle výchovy naší naučí se všemu co třeba na úlevu všech těch bédou válečnou postižených, raněných, nemocných a trpících vůbec. Tam kde není místních odborů stačí, když se dopíše na: "American Red Cross, 1624 H Street N. W. Washington, D. C., Bureau of Membership". Členství vlastní rozděleno jest na čtyry třídy: Dollar ročně bez časopisu a dollarů dva s časopisem, pak již jest příspěvek dollarů deset, doživotní pět a dvacet dollarů a čestné členství sto dollarů. Udá se jen jméno a adresa a nejlepším doporučením jest členství u jednoty sokolské, čili stačí vyplniti a vystříhnouti lístek na jiném místě tohoto listu. Povážíme-li na kolik Americký Červený Kříž byl vykonal pro ubohé Srby, co sprostředkoval zášilek do Ruska i do Francie a Anglie, ano i Italie a do Řecka, jakž sami jsme posílali, mimo obnosů paněžitých atd. pro zajatce, dopisy a p. musíme uznati, že Americký Červený Kříž i našim prospěl a nyní kdy zem naše rovněž jest ve válce a našich hochů hodně již v šiku dobrovolníků i v řadách vojenských vůbec může nám takového členství jen prospěti, až budeme posílati tak lecos snad i našim do Francie na frontu. Správa veliké této instituce nalezá se pod dohledem vládním a předsedou jest sám prezident, vedle vynikajících odborníků, lékařů, ošetřovatelů a ošetřovatelek, ambulancí a jiných společností humanitních, jež snaží se, aby co nejvíce se prospělo za míru lidu jakoukoli pohromou postiženému a ve válce všem trpícím bez ohledu na to, je-li přítel či nepřítel, jen když člověk.

Je vidět, že naši hoši, již dali se na vojnu, jsou spokojeni s tím, že byli konečně rozděleni, že jsou přiděleni dle pravidel vojenských k různým oddílům, to jest v El Paso, Tex., kde shromáždili se k nácviku. Mnozí z nich tak spíše naučí se angličtině a co hlavního kázeň bude tak zachována v každém ohledu, když velitelské síly a důstojníci američtí povedou. Bratři Poláci mluvili o své legii, to svedlo i nás k domněnce, že budeme míti po případě svůj pluk, psali jsme a vyjednávali, ale dosud co toto píšeme marně. Tolik však řekneme si přímo a naši hoši dopisy svými jen potvrzují, že dnes kde kdo chlubí se tím co Sokolstvo čili členstvo jednotlivých jednot našich dokázalo, ano chlubí se i tam, kde nehnuli ani prstem a přec nejedná se o nic více a nic méně, nežli o vykonání svaté povinnosti vůči této nové vlasti naší a na prospěch té vlasti staré, za níž jdou ti hoši se mstiti na dávném a hrozném našem nepříteli Němčiku a Habsburku zvláště. Proto šli z Kanady, proto šli z Chicaga a proto jdou i z jiných osad českých, proto pracuje se v tom směru v New Yorku, Clevelandu a jinde. Jen třeba, aby v těch kterých jednotách, kde členové nadšení na vojnu se dali jména jejich se zapisovala a my tak měli seznam všech úplný. At' již šli k námořnictví, jízdě, pěchotě, odboru meřičskému, družině telefonní, bezdrátové a telegrafii vůbec, zdravotnímu odboru, aneb k aviatice, k službě automobilové, vozatajské,

dělostřelectvu, aneb na loď dopravní. Podle rozhodnutí našeho ústředí za členy také poplatky po dobu služby jejich vojenské se neplatí a jednoty jim jistě místní poplatky, jako Župy na ten čas prominou, vedouce je ovšem v seznamu členstva svého i posílající jim list náš.

Bylo by naprosto nemístné a nám jako instituci výchovné a volné jistě nesloužilo by ku cti, kdybychom v těchto dobách zkoušky těžké, chtěli snad rozvířiti národní třenice i v zemi této, čili zanášeti do kruhů našich nepřátelství vůči kterékoli národnosti a tedy i Němcům, hlavně ale jednotám Turnérů, jedině z toho důvodu, že veliká tato republika vypověděla válku kaiserovcům, nikoliv lidu německému, válku surovému militarismu a byrokratismu vládců "z boží milosti", tam kdes v Berlíně a v prohlášené Vídni atd. Zde žijeme ve Spojených Státech, všichni občané jsme si rovni, všichni stejná máme práva a stejné povinnosti a na tyto povinnosti, nyní když republika naše vešla do války upozornil Bund všechno svoje členstvo v úředním orgánu svém i prohlásil, že v první řadě jsou Američany a pak třeba s těžkým srdcem nesli—Němci. My Češi takové těžké srdce měli po staletí, víme co jest útlak, co bezpráví, ale také víme, že byli němečtí Turnéři, již Sokolstvu českému v Americe vždy vzdávali čest i uznání za jeho práci, ba v počátcích našich a v záležitostech občanských i otázkách veřejných amerických, školních a pokud osobní svobody se týče byli s námi, o soustavě cvičební ani nemluvě, o vystupování společném a p. Podotýkáme jen proto, že namnoze dnes mohlo by se zatahnout proti Turnérům, zítra proti Irčanům a po zítří proti někomu jinému ve svobodné a volné zemi. My Češi náhodou oetli jsme se na místech výminečně příznivých a nám Sokolům rozvaha sluší!

Člověk, který nedodrží slova svého, čestného slibu pak zvláště, nemá v řádné společnosti vůbec místa. Kaiser nazval "útržkem papíru" smlouvu mezinárodní, kterou na zajištění neutrality podepsalo Německo v zájmu malé Belgie i zrušil slovo své a nyní se diví, že s ním spojenci nechť vyjednávat, že na slovo jeho nedají. A to je kaiser! A což teprve, když slovo dané, smlouvu podepsanou bezohledně zruší nějaká ta společnost, aby jen vyzískala dolláře. Každý poctivý člověk nad takovými lidmi jen útrpně pokrčí rameny. Někde se tomu říká chytrystika, ale u nás je jiné. A proto každý Sokol, každá sestra na dodržení slova musí pilně dbáti a jestli týká se jedinců, tím více závazkům slovem čestným zaručeným, podepsanou smlouvou, listinou, prohlášením atd. dostáti musí naše celky sokolské, naše jednoty. Jestli slíbili jsme cvičiteli, at' již z Čech povolánému, aneb zde zjednanému určitý obnos za jeho práci, musíme závazku svému dostáti, pakli konal svědomitě povinnosti své! A tu opět i slib a závazky cvičitele padají na váhu. Podotýkáme jen proto, že došlo nás několik dotazů, jestli jest jednota povinna platiti cvičiteli svému i po dobu nastávajících

prázdnin, když neměla s ním jiné smlouvy písemní a dotyčný výbor byl slíbil jen v uveřejněném konkursu v "Sokole Americkém". Za dotyčný výbor v případě takovém zodpovídá přece celá jednota a protože na základě daného slibu takový cvičitel—učitel naší mládeže, našeho budoucna, povinností svým dostál, místo přijal, musí se mu zaplatiti i za prázdniny! Vymlouvati se, snažiti se ze závazku takového vykroučiti, nebylo by sokolské a ještě méně bratrské. Jinde opět stěžoval si cvičitel, že byl vlastně podřízen "domácímu správci", který kdykoli se mu zachtělo tělocvičnu nechal neuklizenou, neprovětranou a po "zábavě znečištěnou". Jestli si učitel, cvičitel stěžoval odbyl jej tento "služební duch" surovou poznámkou, aneb i výhrůzkou. A pak se divíme, že nemůžeme získati dosti ochotných sil, jež by se "krásnému povolání cvičitelů" u nás věnovali spíše, nežli v řadách cizích. Tohle jsou fakta z nejbližšího okolí našeho.

Spojené Státy hostily vynikající členy delegace francouzské republiky a Anglie, kdežto Chicago tou dobou co toto píšeme rozloučilo se s velikým a statečným mužem plným maršálkem, vítězem od Marne Joffrem a vynikajícím státníkem Rene Vivianim. Byli jsme svědky nadšeného uvítání těchto posílů Francie, našich spojenců, stali jsme se svědky mnohého tklivého okamžiku sbratření i těšilo nás, že i věci české dostalo se povzbuzení z úst těchto mužů znamenitých, jimž odevzdána byla Č. N. S. skvostná adresa jménem Čechů. Mezi tím v kongressu mluvil vynikající muž Anglie, bývalý premier Balfour a v řečích všech těchto hostů naší republiky vzpomínalo se s díky toho, že Amerika vešla rovněž v boj proti rozpínavosti německé, byrokratismu, militarismu i kaiserismu, na prospěch a osvobození všech národů. Ve Washingtoně v domě zástupců u té příležitosti podal br. Sabbath resoluci, poukazující k tužbám česko-slovanského národa a také v zákonodárných státních v Texasu, Connecticut atd., kde naši jsou snažili se zástupci čeští, aby jako občané země této, poukázali na důležitost porážky Německa a zabezpečení trvalého míru mezi národy vůbec.

VEDLE MUŽE — ŽENA ...

Mnozí z těch našich Sokolů vykonali již svou povinnost a šli tam, kam hlas českého svědomí byl je povolal. Však to ještě nikterak nestačí, proto že i ženě naší, české ženě a hlavně Sokolkám v době válečné nové nastaly práce, nové přiděleny jsou úkoly. V New Yorku již pochopili, jsouť tam, abychom tak děli věcem příštím — na kraji. A my všichni uznáváme, jako těší nás, že v Chicagu a Clevelandu po Sokolech přichází Sokolky i založily si již odbočky Amerického Červeného Kříže, kdežto lid náš veškerý chápe se příležitosti, aby odvděčil se humanitě a veliké této instituci, za vše to co byla pro ubohé zdeptané Srbsko, pro všechny ty naše zajatce české, slovenské a slovanské vůbec vykonala, at' již bylo obstaráním korespondence, dopisů za-

jatecům, zásilky šatů, potřeb a materiálu lékařského, obvazů, vaty, gázy i prádla a obuvi zajatecům v Srbsku, v Itálii, Sardinii, na Korfu, ve Francii a hlavně na Rusi. My nejlépe víme z těch hrozných následků epidemie tyfové v Srbsku na kolik byl Americký Červený Kříž pro všechny nás vykonal, co učinil i na prospěch zajatců, pečuje o mezinárodní komisi, již předsedou byl své doby br. Vopička, vyslanec vlády naší na Balkáně a my členy. Když ztratily se nám celé zásilky potřeb našich, bedny a sbírky krajanů našich z Ameriky, když po odjezdu našem ze Srbska mnohé již dodáno býti nemohlo, postaral se Americký Červený Kříž dle přání našeho, aby zásilky se v Řecku a hlavně v Soluni ztotožnily a poslaly nejen ubohým utečencům srbským do Itálie a na Korfu, ale vše co zbylo, aby dostali, pokud bylo lze a zásoby stačily naši čeští zajatci, již přes Albánii do Itálie a konečně Francie za hrozných útrap převezeni jsou. Americký Červený Kříž na podnět náš staral se i o dodávku časopisů našich zajatcům, Sokolům a ještě dnes ze své stanice Bush Terminal v Brooklyně obstarává vše co posíláme do Francie, Itálie, Srbska, do Anglie a na Rus. A obstarává zcela zdarma i s ochotou přímo obdivuhodnou, každý dotaz zodpovídá přesně a svědomitě. Mohli bychom napsati co vše učinil i Americký Červený Kříž pro nás, když od dubna do září 1915 v Srbsku jsme byli na holičkách, jak staral se i o zásilky pro naši družinu, ale o tom šířiti se netřeba.

Dnes poměry jinak se utvářily. Zem naše vstoupila do války a tu podivili byste se, jak zejména Americký Červený Kříž důkladně jest připraven v každém ohledu, jen aby ti naši hoši v poli, po případě ve Francii a jinde nikterak netrpěli zbytečně, aby dostalo se jim včasné vždy pomoci lékařské prvního řádu a proti epidemiím, aby šiky vojska našeho i obyvatelstvo veškeré byly chráněny. Válka potrvá snad déle, nežli bychom si přáli. A tu potřeba jest peněz, tu potřeba jest příspěvků i jménem skutečné humanity Americkému Červenému Kříži, aby v práci své milosrdné, dobročinné a úkolu velkolepém pokračovati mohl.

Stačí proto, abychom všude za členy se přihlašovaly a ženy naše hlásily se ku práci, jak v přípravě materiálu, pletení punčoch a úpravě prádla, obstarání léků, obvazů a jiných potřeb i tím, že by se scházely ve skupiny i učily se nejen úpravě loží pro nemocné, ošetření raněných, ale i hygieně osobní, zdravotnickým opatřením na předejití nákazy všeliké, upravování pokrmů v nemocnicích a lazaretech, u krbů domácích a co nejhlavnějšího prvé pomoci v pádu poranění, úrazu a neštěstí, jakož i přípravě obepínadel, gázy, obvazů a jiných potřeb, jež hrozné to neštěstí válečné a vzájemné zabíjení lidí si vyžaduje. Jde se do boje proti těm, již celému světu vévoditi chtěli. Děsný militarism má býti zničen a svoboda všem i malým národům, zejména slovanským zabezpečena. Jedni můžeme pomahati v zákopech, druhí za bitevní čarou a naše Sokolky, pečující v těloevičnách o další ruch sokolský i o ty starati se mohou, již šli pod hvězdnatým praporem na

obranu vlasti a ošetření pečlivého i pomoci všeliké potřebovati budou.

Americký Červený Kříž jest organisace neutrální, každému člověku nešťastnému, zraněnému a nemocnému stejně pomáhá bez rozdílu, příteli i nepříteli. Státi se členem, aneb členkou takovéto humanitní instituce mělo by všem nám býti ctí. V Chicagu již náležité kroky jsme učinili a máme své odbočky v jednotách Plzeňského Sokola, Sokola Chicago a Havlíček Tyrš. Tu vyučuje se bratry lékaři, odborníky a dobrovolci, třídy po dvaceti rozděleny jsou i pokračuje se utěšeně. Však ale i muži členy se stávají, aby z důstatek projevíli loyaltitu svou k zemi této i tímto směrem a na řadách našich bude, aby kdekoli jen trochu možno, ve větších městech zvláště hlásili jsme se v počtu nejvyšším i k této práci. Jako dobrých občanů, Američanů, jest naší povinností.

Všude tam, kde ochotný jest bratr lékař může snadno sestaviti si třídy Amerického Červeného Kříže a vyučovati předmětům výše označeným. Ženy mohou se učiti a muži podnik vlastní podporovati mravně a hlavně hmotně, členstvím svým, jež věru, že mnoho nestojí. Tak i v menších osadách nechá se mnoho vykonati a Sokolkám jen přísluší, když hnutí tomu v čelo se staví. Také v odbočkách Č. N. S. působiti lze a pomahati. Naučením se všemu tomu dobrému na ochranu svou a celého nejbližšího okolí i na prospěch domácností našich a celých společností vůbec můžeme jen získati, protože každá znalost, každá připravenost a pohotovost i pokud se týče zdraví lidu našeho i ochrany těch našich nejbližších může jen prospěti. A není jen na bitevní čáře, kde nákaza se šířiti může, nejsou pohromy pouze v zemích nepřitelem obsazených, ale i tam, kde v celku zdají se býti v bezpečí do té chvíle, až nepřítel aeroplány začne okolí naše pustošiti, aneb ku vnitřním pojednou dojde zmatkům, jež v následek v době válečné měly prohlášení stanného práva a podobně, nemluvě ani o kalamitách jiných, výbuchu v továrnách na střelivo, epidemiích atd. Nemyslete, že chceme z Vás nadělati jen samé ošetřovatelky, že chceme i ženy poslati na frontu a p. Nikoliv nabádáme jen, aby všude v Sokolnách našich i tímto směrem se pracovalo a kde jinak nelze doma staršími i mladšími se přičiňovalo a tak pomahalo co nejvíce Americkému Červenému Kříži. A čím více bude členů z našich řad, tím více dojde pozornosti na dotyčných místech vládních, neboť instituce tato nalezá se pod vedením samého presidenta a odborů sanitních naší armády. Projevití to naše Američanství i tímto způsobem jistě jménu českému jen prospěje a s tím i věci naší a co hlavněho prospěje se všem těm lidem, kdož trpí. . . . Tož hlase se všude, aneb pište nám, my již členství vaše rádi obstaráme, aneb další pokyny poskytneme.

“Není-liž prací nejvděčnější všecku snahu svou a všecko vědění i umění obětovati tomu lidu našemu, jehož kosti jsme a krve krev?”

Tomáš na Štítném.

Pokud se činnosti v jednotě sokolské týče, jeví se správnost naše nejlépe každého z nás v dochvilnosti.

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS SOKOLSKÉ OBCE V AMERICE.

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO., 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Official Paper of the Sokol Union of America.

Vychází 15. každého měsíce v Chicagu, Illinois.

Pořadatel:

Dr. J. RUDÍŠ. JIČÍNSKÝ, 1900 Blue Island Av., Chicago, Ill.

Editor:

Spoluredaktor:

JAROSLAV KOŠAŘ, 4110 W. 21st Place, Chicago, Ill.

SUBSCRIPTION \$1.00 per year
Předplatné \$1.00 ročně Do Čech \$1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázku, zděl tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednateři V. V. Předplatné, jakož i oznámky do listu přijímá jednateři Výkonného Výboru S. O. A., aneb ustanovení jednateřové zvláštní.

T. VONÁŠEK, 1647 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí býti v rukou pořadatele do 5. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se bratr sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku které jednotě náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní jednot výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

Národní Tiskárna, 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Dr. Winfield S. Hall:

OTEC A SYN.

Nejlepší přátelé. — Jan s otcem svým studují některé záhady života.

(Pro list náš upraveno za laskavého dovolení spisovatele i Americké Jednoty Lékařské.)

1. Doba přechodná.

“Nenatáhl jsi si Jene jiný zimník, nezmýlil jsi se?” ptal se Dr. Dawson svého patnáctiletého, pěkně rostlého syna, jenž každým pohybem svým i veškerým chováním dokazoval, že dbalo se u něho nejen mysle, ale i těla výchovy.

Jan rychle stáhl kabát ve předu a na dotaz otcův prohodil: “Ba zdá se mi, že jest trochu veliký, ale na délku by otče skoro stačil. A pak zde jsou tvé rukavice v kapse, zmýlil jsem se opravdu.”

Svlekl zimník i podržel jej otcí, neboť otec a syn se znovu hotovili na obvyklou procházku svou, jakž každé nedělní odpoledne byli konali. Jan byl nyní již v druhém roce na vyšší škole.

Na těchto procházkách v době minulé byl naučil se znáti různé druhy stromů, jak rostou v jeho sousedství, všechny ptáky a také některé druhy motýlů i hmyzu všelikého, jakž tu či onde se vyskytly, ba poznal i rostliny mnohé a za pomoci otce svého studovali různé ty záhady života různé hmoty i síly. Ano, povšimli si i půdy, sestavy a jednotlivých vrstev hlíny i nánosů na břehu, aneb místech, kde stavěla se dráha a dělníci museli jít hluboko; povšimli si toho jak za prudkých dešťů rýhy povstávaly v poli a jak na obloze všeliké byly změny za té či

oné pohody. Rozprávěli i o mnohých hospodářských stránkách těchto a jiných faktů života, jakž kolem nás se jeví vůbec.

Nepatrná příhoda, jakž udála se, nežli vydali se dnes na procházku a o níž výše jsme se zmínili, přiměla Dr. Dawsona k uvědomění si toho, že syn jeho, nyní skorem již tak vysoký, jako otec sám, dospěl k tomu stupni svého vývoje, kde bude mu již třeba poučení v nejdůležitější věci a to pokud se týká znalosti vlastního jeho těla i života pohlavního.

“V kolik hodin vyjde měsíc dnes večer?” ptal se Dr. Dawson.

“A vy chcete si s maminkou vyjít za měsíčního svitu, že ano?” ptal se Jan.

“Tak ty odpovídáš na otázku kladenou jinou otázkou?”

“Odpust’ otče,” odvětil Jan. “Abych odpověděl na otázku tvou správně, musel bych přiznati, že nevím určitě. Spozoroval jsem však, že předešlé noci byl měsíc v úplňku i vycházel skoro touže dobou, kdy slunko zapadalo. Mimo to bylo zamračeno minulého večera i neviděl jsem, ba nepovšiml si, však dnes večer — o dvě noci později — očekával bych, že vyjde asi hodinu a čtyřicet až padesát minut po západu slunce. Slunko zapadá v těchto dnech as o sedmé a tu měsíc měl by objeviti se na obzoru asi deset aneb dvacet minut před devátou.”

“Dobře’s si vypočítal, Jene.”

“A proč jsi chtěl vědět?”

“Nebud’ prozatím tak zvědavým a slyš další. Povídal si něco o úplňku a dvou nocích. A kdy opět objeví se měsíc v úplňku?”

“Osmadvacet dní později,” pravil Jan.

“Správné. Podle toho měsíc není vždy v úplňku?”

“Nikoliv; asi u středu těchto dvou bodů měsíc jest neviditelným po několik nocí.”

“Tak jest i řekl bys’, že má měsíc dobu svou přechodnou?”

“Ano,” prohodil syn, “změny ty můžeme nazvati přechodnými čili periodickými. V práci naší ve fysickém zeměpisu často jsme studovali tyto zjevy měsíčné a jich příčiny; a učitel mluvil o těchto změnách jako přechodných protože se dostavovaly jakoby v kruhu, čili opakovaly se vždy za jistou dobu.”

“Dobře,” prál lékař. “Však nyní odpověz mi na toto. Považoval bys’ změny, které se dějí na tomto dubu rovněž za přechodné?”

“Nevím proč bych nemohl je tak nazvati. Strom ten dospívá právě k tomu bodu, kdy žaludy zrají; za nějaký měsíc listy dostávají budou hnědou barvu žlutavou, pak zhnědnou docela a budou odpadávati. Na jaře, v květnu znovu začnou větvičky propukávati, naduří se na mnoha místech a asi tak uprostřed měsíce objeví se jemné tkáně malých lístečků na slunci se hřejících a na stromě objeví se květy, jež znovu vydají úrodu nových žaludů a v letě opět projdou všemi těmi změnami, kterými prošly minulé jaro a leto; ve spánku v zimě a v činnosti v letě.”

“Podle toho mohli bychom říci, že dub jeví rovněž jakés doby přechodné, čili období jednoho ro-

ku, není-liž pravda? A ukazují všechny věci, jež změnám podlehlý takovéto přechody?"

"Nevím," odpověděl Jan. "Mám za to však, že všechny živoucí bytosti a věci takové přechody jeví. Počkejme; všechny rostliny, aspoň všechny, které nalazíme v našem okolí mají takovéto doby přechodné a jeví se zrovna tak jako u toho dubu."

"A jakž je se řetkvičkou, aneb řepou?"

"Ted' ale mně máš otče," zarazil se Jan. "Však dovol minutku, napadá mně totiž, že takovou dobu přechodní jednorocní rostlin máme vždy u těch, které žijí více jak dvě až tři leta, není tomu tak?"

"Ano," odpověděl otec.

"A ty, které žijí jeden rok aneb jedno období neukazují svou periodu čili dobu přechodnou v jejich jedinecích, ale v nastávajících pokoleních čili generacích, každý jedinec žijící po jedno období čili jedno leto poukazuje na jednu dobu přechodnou."

"Velmi dobře — velmi dobře, to stačí! Však ale jak jest se živočichy? Ukazuje snad kůň takovou nějakou periodu, takovou dobu přechodnou?"

Jan neodpověděl ihned, až konečně dodal si odvahy a prál: "Mám za to, že ano, "konečně podotkl, pokračuje: "Však u koní městských se tak ani nepozoruje. Když jsem byl na farmě strýcově na jaře všechny koně pelichali. Jel jsem z pole na bělouši a co jsem měl chlupů na kalhotách. Strýc i jeho lidi se mi smáli, že prý jsem měl spodky jako obílené. Povídal mi, že pastevci a "cow-boys" mají chlupatou část' holení na vrchu a nikoliv vespod. Ptal jsem se pak strýčka u večere téhož večera, proč když koně pořád tak pelichají, nevypadali docela holí a on mně ujistil, že jen zimního kabátu se prý zbavují — čili jako my odkládáme na jaře zimníky. Když jsem přihledl trochu blíže shledal jsem, že vedle delších chlupů vypádávajících již nové kratší se objevovaly, nová povstávala srst'. Vysvětlil mi strýc, že ve městě obyčejně se pošlou koně na jaře k ostrhání, čili pelichání odbyde se najednou, kdežto na venkově trvá někdy měsíc a vždy na jaře. A tak rostou ty chlupy asi na podzim, povídal jsem strýci a strýc přisvědčil, pravě, že začnou růst v říjnu a v prosinci jsou na palec dlouhé a někdy ještě delší. Když vyjde pak takový kůň z teplé stáje stojí na něm ty chlupy zrovna rovně, na důkaz, že na zimu má silnější kabátek."

"Pozorují, že chápeš zcela. Již to vše dokazovalo by, že v životě koně jest rovněž určitá doba přechodná. A jestli pak víš o něčem jiném ještě, co by v životě koně takovou periodu dokazovalo?" ptal se otec. (Pokračování.)

ŽUPNÍ ZŘÍZENÍ V OBCE.

Nejdůležitější složkou Obce Sokolské jsou na prvním místě Župy a tu nutno vzhledem ku rozsáhlé a přehledné činnosti naší veliké organizace sokolské vymeziti přesně význam a budoucí úkoly župních zřízení.

Nelze předpokládati, že by ústřední vedení Obce Sok. mohlo na svá bedra převzít veškerou práci a přehled vůbec a jako v každém pořádaném celku příslušné jeho články a jednotky jsou skutečným dělidlou soustavné práce jeho, tím více v ústrojí sokolském je nutno postaviti třeba i pod-

řízené články t. j. Župy, shrnující v sobě opět samostatné jednotky čili sokolské jednoty, na takovém základu, aby mohly samostatně vyvoditi organizační a reprezentační činnost sokolskou v míře nejvyšší.

Jsouť daleko jiné poměry zde v Americe nežli v Čechách, kde pojítka mezi jednotami, Župami a Obcí Sokolskou je usnadněno již samo sebou geogr. polohou, kdežto zde na příklad: jednotu new-yorskou dělí vzdálenost 3.000 mil od jednoty v San Franciscu, Cal.

Již z tohoto důvodu ony ideální slety všesokolské v Čechách zůstávají i vzdor lepším zde poměrům finančním pouhým našim snem a z důsledků těch také nákladné slety všesokolské v Americe nepřesahovaly účast všech evičenců přes 500, což jest opravdu v poměru na početnost naší číslce, jež nijak nevyjádruje sílu naší skutečnou a nemůžeme se proto nijak diviti, že vystoupení veškerého Sokolstva amer. vyjma našeho dobrého a nadšeného lidu, nevyvolá u cizonárodních takého dojmu, jakého bychom si v pravdě přáli.

Jak jinak by bylo, kdyby dnešní Obec Sokolská mohla na svém příštím sletu demonstrovati ukázněnou sílu 2.000 boreců! Jaké nádherné divadlo bychom tím představili Američanům na odív a jak mnoho získali si uznání na poli výchovy tělesné v zájmu naší české věci.

Řekli jsme, že podobný slet v takovém rozsahu jest našim jen toužným přáním a že dosud zůstává jen pouhým snem, snem nesplněným! A bylo by možné uskutečnění jeho? Věříme, že ano! I hory jsou nebetyčné a přece jich vrcholy lidé dosáhnou! Jen vůli pevnou mít!

Než vrátíme se k hlavnímu jádru t. j. poslání Žup. Sok. Obec v Americe je rozdělena na pět Žup a to: Východní se sídlem v New Yorku, Chicagská se sídlem v Chicagu (pro tuto Župu nyní je případnější název: Župa Střední), Župa Západní se sídlem Omaha, Pacifická se sídlem v San Franciscu a Jižní se sídlem v Dallas, Tex.

Tyto Župy činností svou budou předobrazem příštího rozmachu všesokolského sletu naší Obce. V jejich středu musí se stmelit zdravé jádro veškeré činnosti sokolské, v nich musí spočívat síla a opora Obce Sokolské ku velikému rozmachu a rozpjatí jejímu zde v Americe!

Vzhledem ku rozsáhlosti hlavně prvních tří Žup budou tyto rozděleny v příslušné okrsky, tak aby práce společná snáze se mohla ovládati a přehlížeti.

Tak na příklad: Župa Východní dle všeho bude rozdělena na okrsky: new yorský, clevelandský a pittsburgský nebo baltimorský, k nimž přináležeti budou jednoty z místa a okolí. Usnadní se tím práce a zmenší se i výlohy. Okrsky budou míti pouze zřízení technické, kdežto Župy administrativní a technické v přehledu. Výhoda rozdělení toho spočívá hlavně po stránce technické. Dejme tomu, že bude určen župní slet a závody. Po přípravných pracích svolá technické župní představenstvo pouze náčelníky okrskové, s těmito celou látku přípravnou propracuje a probere důkladně do všech podrobností, na to okrskoví náčelníci svolají náčelníky neb zodpovědné evičitele svých podřízených jednot, proberou a vysvětlí důkladně sletové a závodní eviky, načež započne průpravný nácvik ve všech jednotách současně.

Nezbytný soulad docílí se pak společnými zkouškami jednotlivých okrsků, takže nejdůležitější práce před župním sletem bude vykonána a jedna pouze zkouška společně o sletu postačí k ucelení jednotnosti a součinnosti všech boreců.

Vysílání společného evičitele po jednotách se nám nezamlouvá z toho důvodu, ježto vyžaduje mnoho nákladu a času a trvá to mnohdy celé týdny než posledně navštívená jednotka dostane žádoucího nácviku a vysvětlení.

Při výše udaném rozřídění práce možno započítati s přípravou ve všech jednotách současně. Ovšem máme při tom na zřeteli dle uvedeného systému, že náčelníky jednot i

okresků budou ti nejschopnější lidé, již úplně ovládají technickou látku a dovedou poznatky své přenést na podřízené sobě vedoucí.

Dnes musí u nás vymizeti polovičatost a strýčkování všeliké a do zodpovědných funkcí náčelníckých musí býti voleni bratří věci své znalí! Na pouhé figury dnes není doba, aniž místa, chceme muže činů a ne panáky! Pokud podobné zjevy budou v našich řadách, potud bude nutno stále jen vysílati společného cvičitele, jenž rozhodně celý úkol sám obsáhnouti nemůže. —

Zřízení župní musí býti však co nejjednodušší, aby nastaly zbytečné komplikace s naším ústředím, jemuž výbor na stanovy jistě vztýčí přesný program župního vedení administrativního a hlavně technického.

Není nutno, aby župní výbor sestávající ze zástupců podřízených jednot (jako v Čechách), konal pravidelné schůze každého měsíce; není to již ani možno z důvodů finančních vzhledem ku vzdálenosti některých jednot od sídla Župy, proto stačilo by úplně, kdyby scházel se ku valné poradě jednou za rok, kde by užšímu výboru, t. j. žup. předsednictvu v sídle Župy z jednot zvolenému, bylo svěřeno provedení všech plánů a návrhů přesně předem ve valné poradě vypracovaných na příští období činnosti župní. V tomto smyslu by pracoval též župní cvičitelský sbor, jehož opět výkonnou mocí by bylo technické předsednictvo v sídle Župy z odborných sil zvolené. Víme ze zkušenosti, že bez tak v hromadných schůzích se velmi často mlátí mnoho prázdné slámy a že skutečná práce a zodpovědnost padá na bedra několika snaživých jednotlivců, jimž provedení návrhů bývá z pravidla vždy svěřeno.

Zastoupení jednot v župních valných poradách jednou za rok (hlavně cvičitelstva) má svoji důležitost tím, že jednoty cítí se býti více připoutány ku svazku župnímu, majíce vědomí práva při rozhodování o činnosti a důležitých projektech celé Župy. Každý uzná, jak mnoho působí na vnitřní činnost a zájem osobní styk a výměna náhledů. Celé haldy popsaného neb potlačeného papíru toho nevyváží. Tyto valné hromady ovšem by musely být konány nejméně po dva dny, tak aby skutečně nějakého trvalého užitku přinesly věci společné hlavně po stránce technické.

Veškeré záležitosti finanční přirozeně budou spočívat v rukou výkon. výboru Obce, takže hlavní těžiště práce župní bude v záležitostech výhradně technických po stránce společné a jednotné výchovy tělesné (tech. odbor), po stránce výchovy duševní a mravní (vzdělávací odbor) a agitační, t. p. v šíření myšlenky sokolské, zakládání jednot a žen, odborů, podílení se na práci národní a všeslovanské, projevy a manifestaci Sokolstva při důležitých vystoupeních v zájmu Čechů amer. a hlavně pořádáním župních sletů a závodů Výk. Výborem Obce předem ustanovených. Práce věru dosti! A to hlavně po válce.

Veškeré technické a vzdělávací pomůcky by obstarával Výk. Výbor Obce, jenž by rovněž financoval nutné výlohy administrativní a agitační dle předchozího schválení.

Neradi bychom viděli, aby na členstvo uvaleno bylo břemeno jakýchkoli poplatků župních vedle pravidelných k Obci. Obec je početně dnes silnou a není obavy, že při správném zapravování řádných poplatků členských a rozumném hospodářství jejím by nemohla krýtí veškeré nutné výlohy s řízením Žup spojené.

Aby pak předešlo se zbytečnému plýtvání penězy se strany žup. výborů, musí býti přesně vyhráněny meze, do jakých sahá právomoc Župy podniknouti výlohy svých příslušných odborů pracovních.

Věříme pevně, že při mužné kázni sokolské bude celý aparát župní s podřízenými odbory pracovati v harmonickém souladu se prospěch a rozkvět veliké Obce Sokolské v Americe!

—ař.

J. Sedlák:

SRBOVÉ LUŽIČTÍ.

Rjana Lužica,
sprawna, přeećna,
mojich serbskich wotcov kraj,
mojich zbożnych sonow raj,
swjate su mi twoje hona.

Krásná Lužice,
krásná, líbezná,
kraji srbských oteů mých
ráji snů mých blažených,
svatě jsou mi tvoje nivy!

Černoboha dnes
království, o kdes?
Havran jen tu přebývá,
skalinu mech pokrývá,
oltářem, jež kdysi byla,

Dobo budoucí,
zkveteš nám, o rei?
Kéž by zrodil nám Tvůj klín
zdatných mužů mnohý čin,
hodný slávy nesmrtelné.

(Napsal H. Zejler, přel. A. Černý.)

V těch místech na severu, zrovna na temeni království Českého, kde toto dva výběžky do Němec vysílá, dosud bydlí nad Žitavou malý národ slovanský, který těžce dýchá pod tlakem germanisace a rychle, zvláště v posledních několika desetiletích vymírá. Místa, jež národ onen obývá, jsou domovem jeho od pradávna a o mnoho set let jimi dříve osazena, než země české národem naším. Národ Srbů Lužických jest pravděpodobně zbytkem dávno již poněmčených Slovanů Polabských.

Někteří historikové zmiňují se o Lugiích, pravděpodobně Lužicích, kteří v krajinách řečených bydleli již kolem doby Kristovy a podmanění byli doby té vládcem germánských Markomanů Marobudem. Dějepisec Strabo vypravuje o velikém národu Lugiů a Budýsovců (Butones) a slavný římský dějepisec Cornelius Tacitus píše o vpádu Lugiův do země krále Vannia r. 51. po Kr.

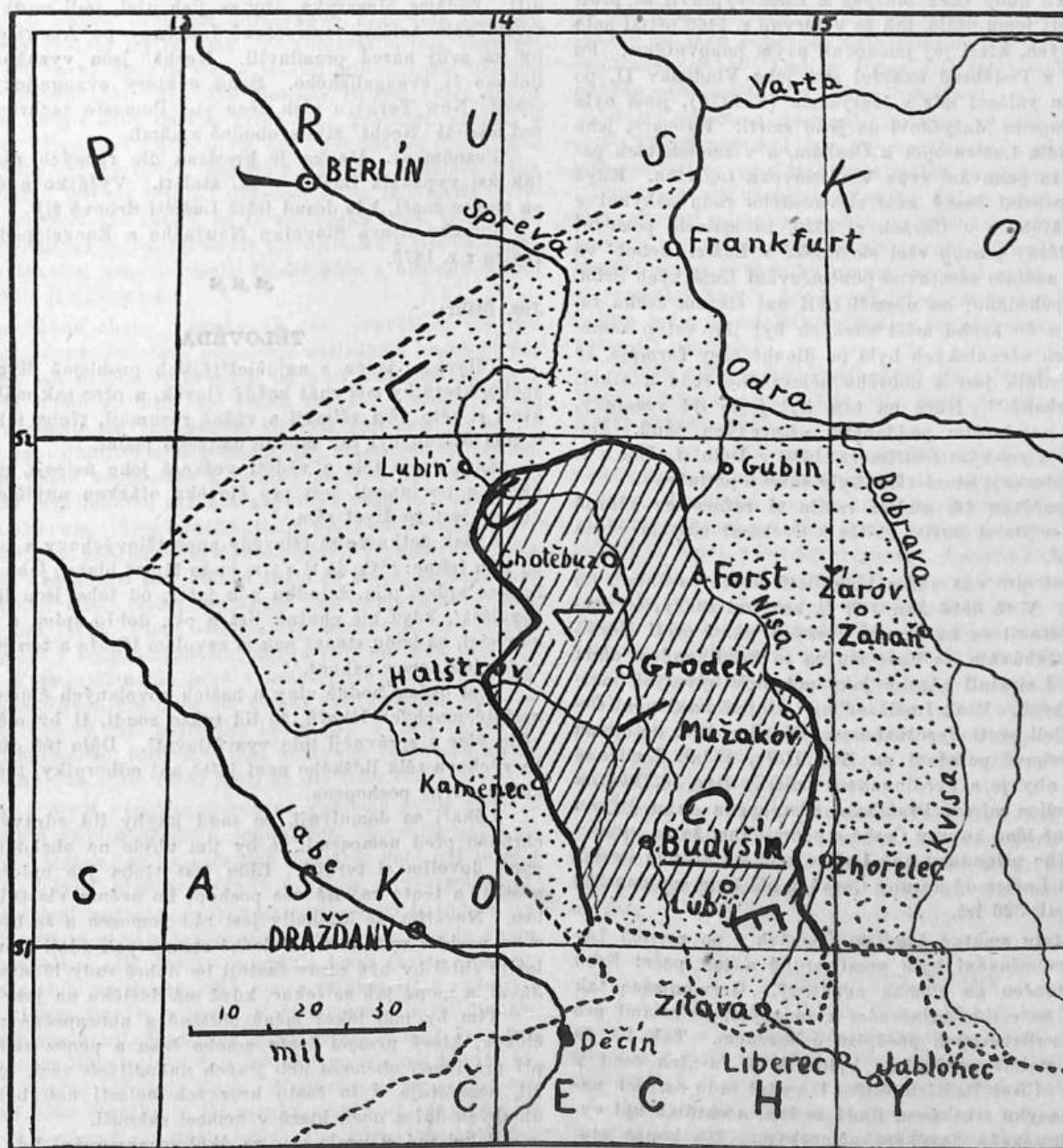
Jasnější body dějin Lužice (angl. Lussatia) spadají do VI. století, kdy po pádu Durynků r. 531 rozšířili Frankové a Sasové panství své velice a Slovany Polabské a Srby Lužické si podmanili, kteří pak 400 let zápasili o svou samostatnost. Za dob českého knížete Sama připomíná se u Srbů L. kníže Dervan, který se dal pod ochranu Samovu. R. 805 byli podmaněni Karlem Velikým; ale již roku následujícího se vzbouřili, byli však v bitvě u Hvernafelda poraženi, kdež padl jejich kníže Miliduch. Za Ludvíka Němce, který činil časté výpady do Lužice, dali se Srbové Lužičtí v ochranu říše Velkomoravské. Však jejich spojení s říší touto netrvalo dlouho, neboť po ztroskotání říše této r. 907 byli opět sami sobě ponecháni. Veliký nepřítel Slovanů Jindřich Ptáčník plenil od r. 921 kraje Srbů Lužických, proti nimž založil hrad Mišeň a marku mišenskou r. 928. Roku 963 vpádl do Lužice veliký nenávislník Slovanů markrabě Gerv. V době oné, kdy S. L. byli podmaněni německým Ottou I. šířilo se v okolních krajích velmi křesťanství. Otta založil v Magdeburce školu, v níž se měli kněží učit jazyku slovanskému. Však Lužičané nebyli příliš křesťanství nakloněni a spíše z učení toho žerty si tropili, neboť když prý biskup Bozo učil je "Kyrie eleison," překrucovali nesrozumitelná slova tato a zpívali "u kri olša" (v křoví olše).

Krátký čas náležela Lužice té doby také polskému panovníku Mečislavovi I. R. 990 porazil Lužičany markrabě Ekhard a v uznání za jeho vítězství nad Slovanů dal mu Otta III. marku míšenskou (proti Slovanům založenou). Však po smrti Ottově vtrhl polský kníže Boleslav Chrabrý do Lužice r. 1002, dobyl Budyšina a pronikl až do Míšně. Brzy však nastalo nepřátelství mezi ním a Jindřichem II. panovníkem míšeňským a příslušenství Lužice bylo pak nutno rozhodnouti bojem. Tři války byly svedeny mezi oběma panovníky, první r. 1003 — 1005, druhá 1007—1013 a třetí 1015—1018, jež skončily vítězstvím Boleslava a mírem Bu-

zatoužili po návratu k pohanství. Pravděpodobně také i Lužičané vrátili se k pohanství, však není spolehlivých dokladů.

Ve 12. a 13. stol. bylo vše tak spleteno, že se časem nevědělo komu Lužice náleží a mnoho nám z doby oné zůstává nevysvětleno.

R. 1319 obsadil Jan Lucemburský Budyšínsko a r. 1329 vykoupil Zhořelec, kteréhož roku slavil vjezd do Budyšina na znamení, že Lužice spojuje s Čechami na věčné časy. Zbývající část H. Lužice připadla smlouvou ke koruně České za Karla IV. r. 1346 o dva roky později přivtělil Karel i

dyšínským r. 1018 byla Lužice tomuto připsána. Po smrti Boleslava Chrabrého byla větší část Lužice markrabími německými urvána Polsku, ale menší část, totiž Lužice severní, kraj labánský (Lubin, viz marku) zůstala při polské říši až do 13. století. Dosud ještě je v lidu zachována paměť doby té.

Po celá století měnila Lužice neustále příslušenství své. Slované Polabští i Lužičané byli Němci velmi utiskováni. Však mezi léty 1110—1118 vzbouřili se Srbové zálabští, Lutici a Oboriti, snažíce se vymaniti z poddanství německého a

Lužici Dolní ku království Českému. Po menších ještě změnách v Lužici té doby, spojil Karel IV. trvale Lužici s korunou Českou, kterážto spojení trvalo až do r. 1635.

Za válek husitských zůstali Lužičané věrni víře katolické a král Zikmund vyzval r. 1420 města Lužická, aby tato vypravila brannou moc proti Husitům. Města uposlechla, však po 14 týdnech zanechala zbrojení. R. 1426 poslala Lužice vojsko proti Čechům, jemuž velel Hanuš Koldický, vojsko toto bylo však u Ústí nad Labem poraženo a rozprášeno. R. 1429 přitáhl Prokop Veliký před Budyšin, však odtud hned

obrátil se na západ ku Kamenci, kterého dobyl. Pak vrátili se Husité opět k Budyšinu, který počali obléhati, však na úpěnlivou prosbu měšťanů odtáhli a zaměřili na sever do Lužice Dolní, kde podmanili si několik měst. Po dobytí a zničení Gubíne vrátili se přes Žitavu do Čech. Po celou dobu válek husitských vládl v Lužici Zikmund jako ve vlastní zemi (tentýž Zikmund, jemuž Husité napráskali na Vítkově Hoře u Karlína).

Za vlády krále Jiříka z Poděbrad vystoupilo Lužických šestiměstí (Budyšin, Kamenec, Lubj, Zhořelec, Žitava) z popudu kněží svých katolických proti kališnickým Čechům (r. 1467). Té doby také Matyáš z Uher vypravil se proti Čechům; štěstí jemu přálo, tak že v červnu r. 1469 přijal hold poslu Lužických, kteří jej jmenovali svým panovníkem. Po smrti Jiřího z Poděbrad uzavřel syn jeho Vladislav II. po několikaletém válčení mír s Matyášem (r. 1478), jímž byla Lužice postoupena Matyášovi do jeho smrti. Po smrti jeho r. 1490 připadla Lužice opět k Čechům, a v zemích těch panoval klid i za panování syna Vladislava Ludvíka. Když pak tento poslední český král slovanského rodu zahynul v močálech u Mohače v Uhrách r. 1526, tu zmizela poslední naděje na zdárný postup věci slovanské v Lužici, neboť ve století onom nastalo soustavné poněmčování Lužických Srbů. Srbem bylo pohrdáno; on nesměl býti ani členem cechu řemeslnického a do kruhů měšťanských byl jim vstup zamezen. V listech učenických byla po dlouhé časy formule, že dotyčný "učenník jest z dobrého německého rodu a nikoli národnosti srbské." Hůře na tom byl ještě lid vesnický, jenž úpěl v nejhlubším poddanství německých pánů. Docházelo často k selským bouřím (r. 1548 v Dolní Lužici a r. 1566 na Zhořelecku), které však byly surově potlačeny.

Již na počátku 16. století razila si reformace zdárně cestu zvláště v Dolní Lužici (blíže k Čechům) zůstala věrna víře katolické.

Nešťastná pro nás válka třicetiletá krutě zasáhla i do osudů Lužice. V té době Jan Jiří I., kurfirst saský, ač protestant, nepostavil se na stranu českých pánů proti Ferdinandovi II. očekávaje, že bude mu za to Ferdinandem dána Lužice, na níž si činil nároky jako potomek bývalých markrabí míšenských. Však Lužičané byli zřejmě nakloněni Čechům a smýšleli proti Ferdinandovi. Když pak 8. listopadu 1620 byli Čechové poraženi na Bílé Hoře, žádali Lužičané Jana Jiřího, aby je s Ferdinandem smířil. Dne 30. května 1635 byla Lužice mírem Pražským odstoupena Janu Jiřímu I. jako dědičné léno koruny České s podmínkou, že po vyměnění rodu saského připadnou obě Lužice zpět ke koruně České. Tím odtržena Lužice od koruny České, s níž byla spojena 262 léta, Horní pak 326 let.

Pak nastaly smutné časy po Čechách i po zemích Lužických. Poněmčování bylo nemilosrdné a tak počet Srbů Lužických ztenučen na zlomek nepatrný. Germanisace tak úžasné šířila se v lidu utlačeném a značnými pokutami pro přestoupení malicherných předpisů ochuzeném. Tak již do polovice 18. století poněmčeno bylo již 50 farních osad v Lužici Dolní. Císař Bedřich Vilém I. vydal řadu ostrých nařízení proti jazyku srbskému, jimiž ze škol a chrámů byl vyháněn a nahražován jazykem německým. Do konce století 18. poněmčeno bylo v Dolní Lužici na západě, severu i východě 11 měst čímž slovanský živel v Lužici ztratil spojení s Poláky.

R. 1815 byla kongresem vídeňským vzata Sasku Lužice Dolní a dána Prusku současně s polovicí Lužice Horní a od té doby jsou dějiny Lužice slovanské úplně spojeny s dějinami Saska a Pruska.

Srbové Lužičtí rychle vymírají; mocné vlny germanisace na všech stranách trhají břehy národního jich života. Hrud' svírá se bolestí, oči vlnou a řasy se chvějí při vzpomínkách na minulost jich i přítomnost. Ani nemůžeš bolem číst sta-

tistiku vládní, pruskou a saskou, týkající se počtu Srbů Lužických. Neboť dle úřední statistiky bylo v celé Lužici napočítáno:

r. 1849	141.649
r. 1861	136.160
r. 1900	116.811

Však dle soukromého sčítání Mukova r. 1880, bylo Lužických Srbů doma i v cizině 176.969, kterýžto počet je úplně spolehlivý. Však osud úplného vymření je stihne brzy.

Cheeme kmen tento slovanský, jenž o více než 500 let dříve zem svou obývá než národ Český země své, zachrániti. Žádáme Masaryka, aby se jich ujal, je-li možné. Pomozte nám naléztí roztroušené Lužičany po Americe, kteří by za svůj národ promluvili. Necht' jsou vyznání katolického či evangelického. Snad některý evangelický kněz český (New York) o nich něco ví. Pomozte zachrániti národ mizící! Necht' žije svobodně s námi.

Poznámka: Mapa je kreslena dle různých záznamů; tak asi vypadala Lužice v 11. století. Vyčárkované místo na mapě značí, kde dosud ještě Lužičtí Srbové žijí.

Použito Otova Slovníku Naučného a Encyclopedia Britannica z r. 1875.

Jos. Štíbr:

TĚLOVĚDA.

Tělověda, jeden z nejdůležitějších problémů života lidského, který by měl znát každý člověk, a přec tak málo těch, kteří si této věci všimají a vážně rozumějí, třeba i list náš v tom ohledu byl tak mnohé užitečné podal.

Znát svoje tělo a vědětí veškeré jeho ústrojí, potřeby, úkoly a povinnosti jest pro člověka otázkou nejdůležitější, neboť jest to život sám.

Avšak dotkněte se tělovědy aneb tělovýchovy a tu většína lidí řekne: "Co já si s tím budu lámat hlavu, jaká že jest funkce srdce, plíce, žaludku neb jater, od toho jsou lékaři a obzvláště, když mě chutná jíst a pít, dobře spím, a nic mi neschází, až budu stonat pak si zavolám lékaře a ten již bude vědět jak nemoc zahnat."

Jest ovšem hodně viny u našich povoláních činitelů, obzvláště mnohých lékařů, že lid takto soudí, ti by měli tělovědu více a správněji lidu vysvětlovati. Dále též důkazem, že výchova těla lidského není ještě ani odborníky, tedy i lékaři správně pochopena.

Lékaři se domnívají, že snad kdyby lid zdravý byl a chráněn před nemocemi, že by jim ubylo na obchodu, však opak dovolím si tvrditi. Lidu jest třeba jen náležitě vysvětliti a tento zajisté věc pochopí ku svému vlastnímu dobru. Nevěřím, že kdokoliv jest rád nemocen a že by se nemocí nechtěl vyhnouti. Z druhé strany pak zdali člověk náležitě chtěl by být zdravý častěji by dobré rady lékaře vyhledával, a ne až jak se řekne, když má dušičku na jazyku.

Tím by měl lékař méně obtížné a nebezpečné práce a člověk, který nemocí často mnoho času a peněz ztrácí, at' při práci neb obchodu neb jiných nahodilých věcí, by nezažil, nepočítaje v to často hrozných bolestí neb bezesných dlouhých dní a nocí, které v nemoci zakouší.

Sokolstvo si vzalo sice za úkol seznamování lidu s tělovědou, musí však ještě mnoho jiných předsudků proti sobě překročiti a má málo pracovních sil právě v těch nejdůležitějších věcech, aby mohly okázaleji myšlenky své podati a dokázati. A někdy pro ozdravění lidu, žel ani v našich řadách není pochopení, ba začasť jsou i překážky, jež listu našemu se v cestu staví.

Jisto však jest, že výchova tělesná bude jednou podkladem veškerému dalšímu vzdělání lidskému, a že lidé, kteří se studii věci této uchopí budou jednou hledání a že práce jejich pro život lidský bude uznávána a oceňována.

Jedno staré české přísloví praví, že čistota půl zdraví.

Na čem však se toto pořekadlo zakládá málo kdo si představí. Slovem tím ovšem myslí se, aby člověk na prvním místě byl čistě umyt avšak stejně důležité jest, aby nosil čistý oděv, dýchal čistý vzduch a jedl čistá, prostá, nefalšovaná jídla. O několika těchto věcech bychom se mohli široce rozpovídat jaký účinek a význam v tělovědě mají. Uvedeme zde na příklad, že kůže těla lidského dle výpočtu těch, kteří si vzali za úkol tuto studii má v sobě 2,381,248 pór (otvorů) jimiž tak jako při vdechu pliením dovnitř těla našeho čistý vzduch prochází a svojí funkci vykonává, zase z těla našeho odchází bera s sebou co škodlivého v nás.

Póry v lidském těle nemohou však službu náležitě konati, zda-li nejsou otevřené udržováním kůže těla lidského čisté, tedy častým mytím této. Že rozechřátím těla, tedy při pocení neb horké koupeli jest nejsnazší otevření pórů, netřeba zvláště připomínati. Dr. Jan Bessner Huber, který studii natřením zelené žláby barvou tvrdí, že v krátkosti zdechla a její život dříve ušel z těla nežli, když při pokusu druhé žláby plíce z těla vyňaty byly. Zajisté z důstatek známo a lehce pochopitelné jest na příklad objevení se na těle malého vředu, což se obyčejně řekne, že to ze špatné krve. Ovšem, že krev probíhající celým tělesným ústrojím má s tím co činiti, avšak svlékněte jemnou částku lidské kůže a hleďte v této krev, zdali ji naleznete.

Zde důkaz chyby. Správněji jest vysvětlení, že pod kůží nastřádána nečistota nemohoucí následkem uzavření pórů na venek tak dlouho se hromadí až tolik síly dostane, že v některém místě se mocí na venek provalí. Mohlo by se mnoho a mnoho slovem psaným i živým vykonati, co by lid lehce v této důležité věci pochopil při náležitém vysvětlení. Nemalou úlohu hraje oděv a velmi prospěšné jest nositi lehký k tělu nepřilehající šat, tak aby dosti vzduchu mezi tímto a tělem zbývalo. Těsně přiléhajícím oblekem nemohou póry dosti vzduchu přijímati, aniž dosti látek zbytečných z těla odváděti. Měněním pak obleku často se stává, že proměnou časovou více tělo nemoci vystaveno jest nemluvě ani o tom, že barvami látky, které mechanicky upraveny jsou a tělu škodí, jakož i že při nečistém obleku póry do těla toto přijímají. Promluvíme zde ještě v krátkosti o vdechnutí vzduchu v lidské tělo, což dnes má vědět každý školák, že zdravý, čistý vzduch jest nejlepší lékem, ať vchází v tělo jakýmkoli způsobem, toto dnes jest uznáváno všeobecně každý to ví avšak jak málo těch, kteří se dle toho řídí.

Prostý život venkovana zdá se každému příliš fádňat a hledá raději vzduch městský, jelikož jest lákavější třeba nezdravější. Ovšem, že by i vzduch městský mohl být lepší a užitečnější, kdyby příslušné úřady dohledly a zakročily.

Vysvětlení vzduchu venkovního ponechám každému čtenáři neb zajisté ví sám jak se mu to spí, když přijede z venkova, kde běhal celý den po houbách, honil zajíce aneb pomahal u přítelů na farmě. Na konec se chce ještě zmíniti o stravě, kterou člověk požívá. V této věci odpust' čtenáři, že se tak vyslovuji, je člověk snad nejzpozdilejší tvor pod sluncem a co někdy do svého žaludku načepe jest k víře nepodobno, a snad žádnému jinému živočichu potrava není tak falšována jako člověku. Do mouky nám namíchají vše, co bílé, snad i vápno, do másla hrách, do chleba vše možné a nejméně žitné mouky, do kávy rozemelou i kamení, by více vážila, do jitrnice naepou chleba místo masa a vůbec vše rozflučou a rozemelou tak, aby's nenašel, co tam býti má, a co tam býti nemá. Bude zajisté mnohemu k smíchu, řeknu-li, proč jest tolik lékařů pro lid a tak málo pro jiné živočichy. Odpověď zde lehká! Vezmeme na příklad koně, který dostane seno, oves a vodu. Jiného do svého těla nedostane aniž chce, tedy nemá z čeho stonat!

Tak bychom mohli vzíti každé zvíře, ptáka neb jiného živočicha, který přijímá, nežli určitou stravu, kdežto člověk jak obvykle mluva, hází do sebe všechno.

A raditi jemu co má jísti a co ne? "To bych byl blázen, abych si nepřál, když mi to šmakuje." Ovšem, pak je těžká rada, neboť komu není rady, není pomoci. Až když jest hodně pozdě, kde potom se hledá pomoc všude a člověk by dal za zdraví to, za čím se po celý život pachtil a co dříve mohl si lehce střizlivým rozumem zachovati.

A tak jak shora řečeno, přijde doba kde tělověda nebude známa pouze jistým kruhům a že lidstvo celé nahlédne důležitost poznání téže v zájmu vlastním, aby každý člověk znalosti svého těla si zachoval zdraví a dlouhý věk, což jest tím největším bohatstvím! A špatný byl by Sokol, jenž i v ohledu tom by poučení lidu překážel.

Myslím, že bude čtenáři zajímavý dodatek ku článku tomuto co jako odpověď byla pisateli kdy četl úsudek asi za čtrnácte dní v "Ladies' Home Journal", velkého to amerického měsíčníku, kde psáno redakčně:

"My posíláme misionáře do Číny vysvětlovati a obračeti Číňana, aby byl jak my vzdělaným a zatím Čína po leta provádí to, co v této zemi začíná se pochopovati v zdravotnictví a ve výchově tělesné. Číňan platí lékaři roční plat, aby jej udržel zdravého, on přichází občas k němu dle úmluvy k prohlédnutí, aby při poruše některého orgánu tělesného ihned v zárodku napraveno býti mohlo a tím nemocí zamezeno bylo. Zda-li pak přec někde nemoc se objeví, doktor musí jej zdarma vyléčiti a jej zachovati, aby na dále neztratil pacienta!

Číňan nečeká jako jiný národ jít k lékaři až když jest těžce nemocen a proto žije déle, nežli Američan a obvykle země sešlostí věku.

Brzy se ukáže tato praxe Číňana i u jiných národů a člověk bude se nechávati prohlížeti, neboť nynější výzkumy v oboru lékařském jsou na takovém stupni, že se může lehko jakákoliv porucha v těle ihned nalézt a napravit, nežli se rozšíří a horší následky přinese. Rozumný člověk zajisté bude tento pokyn následovati pro svoje vlastní dobro. Že předejiti nemoci lepší a lacinější nežli tuny medicín, jest jisto, jakož i že udržení těla zdravého a silného evičením tělesnými jest hlavní pro dlouhý a šťastný život.

Přijde doba, že každý člověk, ať muž neb žena, bude hledět, aby lékař vzal jejich tělo pod svojí dohlídku a pak přestanou těžké nemoci chronické a jiné zlo, neboť v zárodku ihned se těžkým nemocem, které miliony lidí činí nešťastnými, předejde.

Bude Amerika a jiné země Číňana v tomto tak vážném problému následovati? Zajisté, že ano, neboť již leckdes najdeme rozumného člověka, který se občas svým lékařem nechává prohlédnouti a činí to, co ku jeho zdraví jest prospěšné.

NESPLNĚNÉ TUŽBY.

Sokolská Legie, tak jak jsme si ji byli hned od počátku naší výzvy k bratřím představovali a k níž jsme s plnou důvěrou v její uskutečnění byli shlíželi, patří dle všech známek opět k těm mnohým našim nesplněným tužbám.

Ohtěli jsme veškeré česko-americké Sokolstvo postaviťi jako mocnou jednotku v dnešním vážném zápasu za práva utlačených národů a tudíž v první řadě za práva našich drahých Čech a jich oprávněnou svobodu v řadách kulturních národů — ohtěli jsme dokázati, že Sokolstvo v poslání svém nezklamalo ty svaté odkazy našich nesmrtelných tvůrců, a že jako jeden muž, až přijde rozhodný okamžik, postaví se pod společný prapor na obranu nejdrahších práv svého národa a na ochranu naší nové vlasti zde v Americe.

V tomto počínu viděli jsme přední cíl, naší konečnou metu, k níž po půl století usilovalo a všemi směry pracovalo v řadách našich právě posláni myšlenky sokolské a

právě proto s plnou důvěrou jsme předstoupili před bratry naše s výzvou pod prapor Sokolské Legie!

Leč, přece jak se zdá býti nadhozenou pravdou, že u nás plná ústa krásných hesel a frází, však málo — velmi málo mužných činů, jimiž bychom dovedli spečetiti zásady své!

Marně bychom opakovali stesky, jež v posledním čísle t. l. jsme byli tlumočili, neb tlumí je dnes pocit zadosti-utčení, že přece v Chicagu našlo se na 450 odhodlaných a nadšených junáků, hotových obětovati životy své za nejdražší statky národa, kteří činem tímto zachránili aspoň částečně naši čest sokolskou!

Jak jim vděčíme! Jsou již daleko od nás, část' v Kanadě a část' jich na Jihu, kde prodělávají nutný výcvik pro pole. Ty tisíce lidí českého, vyprovázející je na poslední cestě z naší náruče, projevíly svým spontánním účastenstvím, jak mnoho si váží a oceňují pochopení a obětavost těch statných junáků a rozloučení to bude zajisté jim všem silicí vzpomínkou v dobách těžkých, kdy budou státi tváří v tvář možné smrti vstříe . . .

Leč jednu okolnost nám nelze zapřít, okolnost, jež dusí naši pýchu nad obětavostí těch dobrých hochů, nesoucích v sobě naději, že pod praporem českým i s ostatními bratry státi budou v řadách amerického vojska a to jest — že sliby vojenských autorit se rozplývají jako mýdlové bublinky a že Sokolská Legie co samostatná jednotka sotva bude uskutečněna . . .

Nechceme tímto nijak podceňovati snahu Ústředny Č. N. S., jež chopila se sama otázky česko-slovenských dobrovolníků, aby v nynější této vážné době ukázala vládním kruhům americkým, že pracuje zde nejen na prospěch české samostatnosti, ale i ku podpoře presidenta Spoj. Států v jeho odboji proti germánské rozpínavosti a že český lid v této zemi dovede též hájiti hlásané presidentem zásady práva, lidskosti a rovnosti utlačovaných národů dle potřeby i krví svou!

Pohnutka tato byla zajisté jen šlechetná, ale dle našeho programu a vzhledem k naší sokolské kázi celá akce, pokud našich boreů se týká, byla poněkud ukvapenou a jednoty naše měly posečkat až do rozhodnutí Výkon. Výboru Obce Sokolské.

Vojenský výbor O. S. chtěl napřed míti po ruce přesný seznam všech schopných dobrovolníků ze všech končin Unie, kde hnízda sokolí stávají a s tímto seznamem pak vyjednat s vojenskými úřady, za jakých podmínek by mohla býti zorganizována Sokolská Legie jako samostatný vojen. celek a kde že by bylo její místo určení, kam by se po odvozech, v okresních sídlech O. S. označených, shromáždili všichni naši dobrovolníci.

Jak daleko snáze by se byly vymohly předem všechny naše požadavky, kdyby vojen. výbor O. S. byl předstoupil před vojenské úřady se zaručeným počtem dobrovolníků!

Takto nynější akce podniknutá omezuje se jen na Chicagu a sotva lze očekávati, že z ostatních měst naši dobrovolníci budou zařazeni společně, neboť dle zdejšího vojenského zřízení, budou jednoduše přidělováni k příslušným plukům ku doplnění a tak naše česká pohotovost bude roztroušena po všech různých batalionech a plucích.

Starosta O. S., br. Čermák, se uvolil se vzácnou ochotou podstoupiti s přihlášenými dobrovolníky první nutný výcvik vojenský, tak aby po odvodu v nejbližším čase byli schopni činné služby. Vše bylo již v přípravě, když do toho neočekávaně zasáhla akce nynějšího vojenského výboru v Chicagu.

Uznáváme oprávněné stesky, že se nic nepodnikalo a proto poukázali jsme v minulém čísle S. A. na netečnost a líknavost některých jednot, neboť jedině z té příčiny čekalo se na rozhodnou akci, jakmile přihlášky všechny dojdou.

Leč stalo se již, že nově utvořený vojen. výbor v Chicagu předběhl naši vyčkávací akci — slibný počátek byl již učiněn a nyní nezbyvá, než aby i v ostatních městech projevíli naši borci rozhodným činem, že pochopili důležitost nynější doby.

Hromadným přihlašovaním mohou se aspoň zachovati menší jednotky pro sebe, t. j. tvořiti české setniny, jež jistě u rozhodujících kruhů nezůstanou nepovšimnuty.

Vojenský výbor v Chicagu sice se všemožně stará o uskutečnění česko-slovenského pluku, avšak málo naděje stává na jeho uskutečnění, neboť dle přijatého zákona o povinném odvodu dobrovolnické jednotky ztrácí svůj prvotní význam.

Dnes nebude více otázkou, kdo chce neb může, alebrž kdo musí! Ze zákona ovšem vyjmutí jsou ti, kdož nejsou občany Spoj. Států a právě pro tyto v jich vlastním zájmu jest po obstarání si prvního občanského listu dosud otevřené pole pro dobrovolnou službu.

Když Obec Sokolská převzala na svá bedra organizování Sokolské Legie, měla při tom též na zřeteli, aby mohla sama kontrolovati řady svých vlastních lidí. Výzva týkala se všech bratří bez rozdílu, tak aby každý mohl projevit svou ochotu a obětavost sloužiti zájmům této naší nové vlasti.

Teprve po dokonalém sestavení seznamu všech dobrovolníků vojenský výbor byl by z něho vyjmul jména těch důležitých pracovníků (hlavně cvičitelů žactva), jež by byl určil pro naši vnitřní službu domácí, neboť nesmíme přehlížet, že i v této vážné době jsou jisté povinnosti také ku naší sokolské věci pro budoucnost a to jest, nezbytná a nejvyšší pro nás důležitá výchova našeho dorostu. Těmto bratřím pak by byl nikdo nemohl vyčítati snad zbabělost a neochotu, jak se leckdes bylo již stalo, neboť oni by byli jednali pouze tak, jak jim naše sokolská kázeň vedoucími činiteli nařizuje. Tak mělo býti pro počátek, a kdyby pak později nucený odvod nás byl by připravil i o tyto potřebné síly, pak ovšem zodpovědnost by nepadala více na naše vedení a my museli bychom se podrobili železné nutnosti a zařídili se dle toho pro uchování další tělocvičné činnosti.

Dnes musíme si uvědomiti, že at' již dopadne tento krvavý zápas národů jakkoliv, že organizace naše hodně utrpí ve svém postupu a že v řadách našich objeví se povážlivé trhliny, jež bude nutno zcelovati a tu jedině možnost doplňování řad sokolských spočívá v našem dorostu, jak si ho sami předem pro svou věc vychováme.

Dosáhnou-li naše Čechy kýžené svobody, tu nemůžeme více očekávati příliv odtamtud do našich řad, ba možno, že i odsud mnohé ztratíme a právě proto veškeré dnes úsilí a práce naše musí směřovati k důkladné výchově dorostu a žactva.

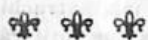
Zvýšená činnost a hlubší pochopení ve výchově mládeže musí dnes býti živoucí otázkou budoucnosti naší Obce Sokolské a proto necht' jednoty k vůli ztrátě členstva evičního nezastavují činnost tělocvičnou! Varujeme před tím, neboť stanutí znamenalo by jistou smrt!

Se zdvojeným úsilím necht' staří, bývalí pracovníci nastoupí znovu místa mladších, za vojenskou povinnost odcházejících, a věnují se poctivě a obětavě výchově našeho dorostu, žactva a žen. odborů.

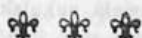
Ve středu našich sester Sokolie jsou mnohé dobré a zkušené pracovnice, jež by mohly směle převzít cvičení žaček a žen. dorostu do svých rukou a tím jako věrné pomocnice po boku mužů přispěti v této těžké krizi ku záchraně svatě věci sokolské!

Každý dnes na své místo, aby bouře neschválila krov nad hlavami našimi!

— ať

DOPISY.

Santa Maria C. V. 1. března 1917.

Milý bře. redaktore! Jménem Tělocv. zajateckého kroužku "Sokol" obracím se dnes k Tobě s prosbou o poskytnutí četby. Nelze-li Ti jinak, aspoň jediný jen výtisk Sokola nám laskavě nech zasílat. — Je nás zde v táboru na 5 tisíc, samých Čechů a Slováků — chvějem se obavami o osud našich drahých ve vlasti, kteří vystaveni jsou nyní blahodárné činnosti rakousk. úřadů, dohadujeme se všelichos o konci války — bohužel — nevíme však ničeho podstatného. — Neoslyš prosím Tebe, prosby naší. — Na velikonoce pořádáme veřej. cvičení. Cvičenců máme přes 100, jejichž prosbu a pozdrav Ti tuto tlumočím. Na zdar!

Ant. V. Formánek, náčelník.

Caen, (Calvados) France, 18. března.

Minulou sobotu obdržel jsem šest zásilek časopisů a zásluku tří kalendářů, zaslaných mi z Vaší vzácné ochoty. Jest mi milou povinností vzdát Vám svoje upřímné díky a díky všech druhů, Čechů. Těžko jest mi vypsat radost, s jakou chopili jsme se těch listů, abychom zvěděli jejich obsah. Než jsme, že byla právě večere, a aspoň zběžně přehlédl jsem hlavní zprávy podrobnosti ponechávající si na večer. A mohu říci, že vše, co týkalo se at' současných dějin války, již nám vypisovaly listy ty od listopadu do konce ledna, at' to byly zprávy z vlasti bídě živofici v krutých nynějších poměrech pod hrůzovládou naší dynastie, at' to byl nekrolog za Františkem Josefem nebo památná nota spojenecká i nota Wilsonova — vše sledováno s největším zájmem a porozuměním. A o přečteném vodíme pak živé debaty krátké si tak večery, jež nám mile ubíhají.

Mne jako cvičitele a borce sokolského zajímá nejvíce kromě uvedených již noty spojenecké z 10. ledna to, jež má pro nás Čechy vysoký význam dějinný, Vaše upřímné snahy po sdružení se obou Vašich těles sokolských — Nár. Jed. Sokolské a Župy Fugner-Tyršovy. To, po čem Jste Vy upřímně dávno toužili, a co bylo předmětem Vašich poctivých snah, to snad již v přítomné době stalo se skutkem. A mně nezbývá než projevit Vám všem svoje v pravdě sokolské přání zdaru k práci, jež Vás v novém působení čeká! Kéž Vás zářný příklad bude podnětem k součinnosti všech vrstev českého živlu tam u vás, za tou velikou vodou! Necht' převezmáte dědictví Tyršovo ve své ruce na místo naší České Obce Sokolské, jež ve vlasti byla tak násilně umlčena.

Se zásilkami obdržel jsem i dvě čísla "Sokola Amer." jež jsou mi teď modlitbami mého sokolského citění. Postrádal jsem po celý čas svého zjetí zpráv o sokolském životě, o prohloubení myšlenky sokolské tam u Vás a proto vděčím Vám za zaslání. Zasílejte i dále! — O našem životě zde zmíním se jen krátce hodlaje Vám vypsat příležitostně více. Jest nás tu 130 Čechů a as 30 Slováků (větš. uher.) Z těch as 53 hlásíme se zjevně ke straně našich přátel Rusů a jejich spojenců, kdežto druzí jsou více méně austrofilové nebo lidé k naší otázce české samostatnosti celkem neteční. A tak starý boj z vlasti přesunut i sem, do tábora zajateckého. Škoda toho lidu, jenž neví, co mu dobrého kyne z přátelských snah celé akce zahraniční. — Končím, prose Vás o další přízeň a zasílání listů, jež s díky přijmeme vždy! S krajanským pozdravem Vás

Fr. Šrámek.

Kijev, 28. března.

Bude Vám již bratři asi známo, že z České Národní Rady za starého režimu u nás sešlo, vzhledem na ty české poměry na Rusi, na mnohé spory a v době tak vážné divné rozštěpení. Mnoho jest těch vad našich a příkrvati je

pláštěm snášenlivosti již nelze, protože tam u Vás čtete ty časopisecké boje "Čechoslováka" i "Čechoslovana" a vítě jistě o velikém našem přerodu té "svaté Rusije." V klíčovém liberalismu pro nás mnoho potěchy, jako mnoho žalu nad našim nepochopením. Jest-li jsou časopisy zrcadlem našeho konání, nevím jaký je Vás o nás posudek. My bratři tak radovali se z Vašeho spojení, jako trápili se, když bylo i mezi Vámi třenic a u nás do nedávna v kruzích našich zajatců nebylo přesných informací o tom co se děje aneb co se dít mělo a v mnohém nasbírali si oni sami z listů česko-amerických a Sokolové z listu Vašeho. V tom ty zásilky Vaše a Besedy Frič nemalého byly významu. A co nezdaru Rady předcházelo se ptáte snad? Pochybuji, že by u Vás státi se mohlo, aby vlastní věci vlastní lidi překáželi. Věru, že starý ten vůdce náš Masaryk mnoho se asi z dosavadní práce naší nepotěšil a Vy tam za oceánem jistě lepší nás budete!

Co se té naší Rady týče vina byla ve vedení a tu nebylo by správné, abychom i s Vámi nezdělili. Přibráním všelikých nových prvků organizačních se pochopilo a chyba se vymstila. Poukazuje na to, co napsal o věci náš list "Slavjanskij Glasnik", 29. ledna, tedy ještě před vlastní katastrofou a z toho poznáte naše bolesti, o jakých tam sokolské kázni zvyklých, nemáte snad ani ponětí. Napsal mimo jiné doslova:

"Vina je ve vedení. Posl. Duerich naše naděje zklamal. Není přece možno, aby byla česká otázka zatahována i činěna odvislou od měnících se směrů, zejména když nastávají členové rady ze Správy Svazu českoslovanských spolků na Rusi pořád a pořád volají po autonomii a autonomií rozbíjejí projekt uskutečnění organizace českého vojska. Kde tu politická prozíravost, kde důslednost?"

Není dále možným, aby representant národa přidržoval se houževnatě i neodůvodněně osob, jež netěší se ani nejmenší důvěře české veřejnosti na Rusi. Bylo by opravdu divnou logikou, chtěl-li by kdo usuzovat tak: osoba A těší se mojí důvěře, já mám důvěru národa, tedy A se těší důvěře národa. To je přece logický nesmysl.

A přece dalo by se při dobré vůli i snaze snadno zaměřiti všemu. Každému, kdo nepředpojatě usuzuje, naskytá se otázka: což jsou lidé, o něž se jedná, opravdu nenahraditelní? Což není možno najíti osoby, jež dovedly by reprezentovati — ale skutečně reprezentovati — náš kulturní národ, a těšily se důvěře vši české veřejnosti? — A kdo zná poměry, každý odpoví: ano. Na Rusi ze statistické emigrace našlo by se, bohužel, ne dvanáct, ale sto lidí vážných, schopných, kteří svoji minulostí nedávali by podnět k různým výtkám i obavám a kteří schopnostmi svými zaručovali by, že česká věc, tak dlouho dušená osobní nevěřivostí ctižádovců, šla by už konečně rychlým krokem ku předu. To bylo možno, to jsme čekali od poslance Duericha. On tak neučinil, on dal svoji samostatnost i iniciativu v ruce několika nezodpovědných lidí. Tak spadá na něho také velká zodpovědnost za to, že české poměry na Rusi uspořádat bud' nechce a nebo — což ještě horší — nedovede. Odtud byl ten boj v naší veřejnosti, odtud rozháranost a nespokojenost s Českou Národní Radou!"

Úsudek ponechávám Vám. Jen tolik řeknu, že veliká doba stihla nás opět "nepřipraveně" a v tom ruchu za volnosti všeho lidu, svržení autokratického carismu, se všemi jeho pangermánskými piklemi dvorní kamarily, abychom začínali znova. Divili jste se často, a sám si mi bratře drahý napsal, že divno jest Vám, kdo z nás na Rusi z té slavné sokolské Letné, té naší drahé Prahy, stojí dnes ještě mimo kruh úsilí a zdaru české věci a z toho co Ti dnes posílám zajisté již pochopíš . . . (Následuje místo censurem vyřiznuté) . . . Pangermáni zuří, spílají nové éře lidové ho osvobození a co starý režim octl se v prachu, my nyní

dvojnásob lepší budoucnosti hledíme vstříc celého Slovanského a s ním veškerého lidstva! Kéž sejdeme se v tom klínu do Německa zaraženém, v tom našem česko-slovenském státě až nebude Austrie, kéž Sokolstvo naše pak k novému pospíší rozmachu, nejen doma, ale v celém světě slovanském, neboť té naší myšlenky pramen opravdový svažuje, korunu větrík statečnosti kolébá a mocné vějíře listů slunko svobody a nadšení již líbá. Je těch našich bratří na všech frontách dost a také se vstoupením v zápol ohromný i veliké Ameriky budete jistě i Vy. Aj co radosti z povinnosti dobrovolné! Zdalíž se sejdeme? Kéž jen sebevědomí a svornost mezi námi se rodí, od muže k muži třeba pracovat a vytrvat. U Váš jest a u nás jistě bude! Na zdar! Pozdrav br. Čermákovi i všem ze sletu. Čestmír Novák.

Chicago, 1. dubna.

Poslední dobou zdá se, že u všech jednot a spolků práce spolková ustoupila práci národní. I u nás pozorovaly jsme, že tělocvična ochabla, program ve schůzích, který byl na celý rok vypracován nemohl býti vyplněn a i jinak počítaly jsme přepracování členkyň při bazárech. Však nedělá nám těžké srdce — vždyť dohoníme opět a kdybychom znovu byly volány do práce národní tu chopíme se jí opět s chutí. Lednová přednáška "O počátcích tělocvičny", která svědčila byla sestře M. Fialové, odložena — v únoru pak přednesla dezeruška naší dlouholeté členkyň A. Ezentorové malá Oliva případnou báseň o Lincolnovi (připadat' naše schůze na 13. února den po Lincolnově narozeninách). Líbila se nám a přidala ještě jinou báseň a ku konci zapěla "Zde do-
dov náš." Schvaluji úplně přivést jednu za čas dítky některých sester mají-li totiž nadání k vyplnění programu, neboť my cítíme jakýsi hřejivý pocit u srdce pozorující je jejich výkony neb víme, že dorůstají nám v nich příští členkyň a ony pak mají v budoucnosti milou upomínku.

Správní náš výbor sestává letos z mladých zde rozených Sokolů a sice: V. Hurtové, J. Greenwaldové a J. Petřtylové, které měly první příležitost dokázat svoje schopnosti při oslavě výročí narozenin G. Washingtona, které bylo opět důstojným způsobem oslaveno. Programem, který připravily zavděčily se nejenom nám, ale i celému obecenstvu. Netřeba zmiňovati se o programu celém o tom psáno bylo pochvalně v tisku denním, pouze říci chci, že máme nyní mezi námi tolik výtečných sil ku vyplnění pořadu a které vždy s takovou chotou účinkují, že někdy nevíme jak zaříditi, aby bylo všude dobře. Stále slyšíme stejné nářky, jak mnoho prý ztrácíme členek a příčiny kladeny tomu i onomu. Však nezáleží na tom mnoho-li členkyň — ale jaké jsou? Co platno nám získati najednou 20 — 30 nových členkyň, které se pak do roka neb dvou vzdají členství, aniž by za tu dobu pro sbor prstem hnuly. Lépe je pro nás vždy získáme-li na počet členek méně, jenom když jsme jisty, že přivedly jsme do sboru pracovnice dobré. Zde uplatnilo by se dobře anglické přísloví: "Not quantity — but quality." V lednové schůzi přijmutá sestra M. Ortová, výtečná sopranistka, která představila se nám při slavnosti G. Washingtona přednesem nádherné písně "Ave Maria". Dále navržena sl. M. Bláhova, absolventka pražské konservatoře. Klademe vždy naději v podobné členky, že totiž nám budou nápomoce při vykonávání našich prací, které spadají do oboru vzdělávacího a doufám, že tentokráte nebudeme zklamány.

Dosud nikdy nebylo mi tak bolno při vykonávání mých povinností dopisovatelských jako dnes, kdy mám psáti o úmrtí prvního starosty Obce Sokolské našeho J. Šimana. Pravila jsem našeho — ano, vždyť byl náš — a byly jsme vždy na něho hrdy, a nyní ztráta jeho tím pro nás bolestnější. Byl milován každým kdo jej znal, tak jako dosud snad nikdo jiný — jak nemilovaly bychom jej my, vždyť

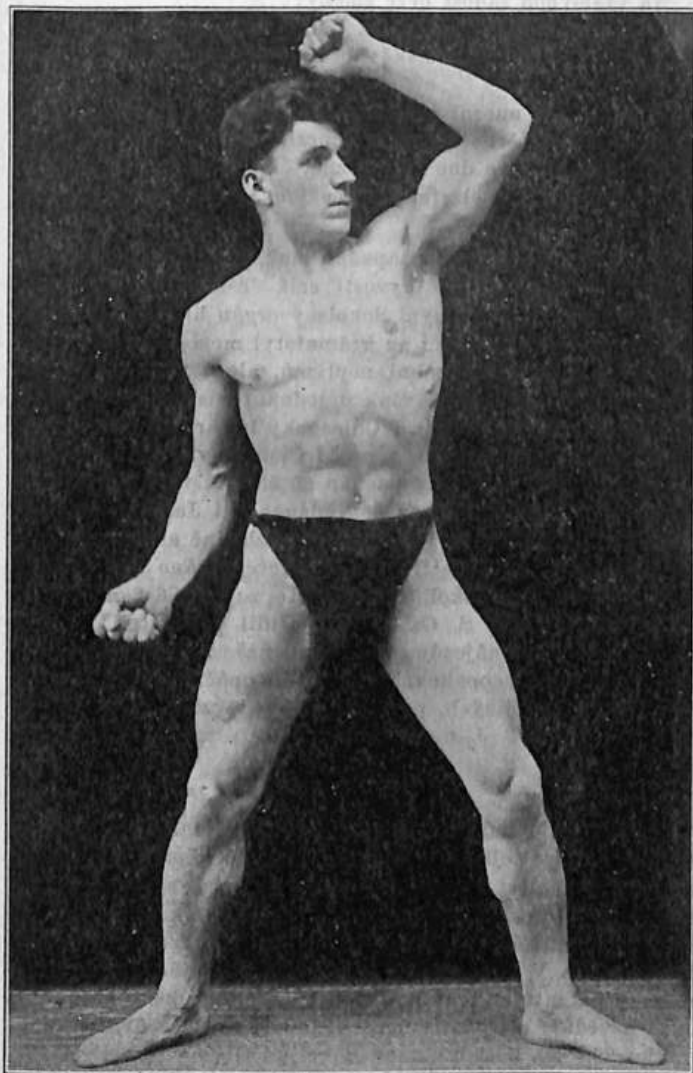
byl členem naší bratrské jednoty Plzeňského Sokola. Truchlí dnes celá sokolská rodina po celé Americe, jak netruchlily bychom my, jichž byl bratrem. Praví se, že čas hojí rány i ty nejhlubší a tu doufejme, že i my uvykneme té myšlence, že bez J. Šimana musíme žít ačkoliv zdá se dočasně vše neuvěřitelně a přec pouhá pravda. Však nejlépe uctíme památku jeho tím budeme-li v jeho šlépějích kráčet. Každý kdož miloval jej upřímně vzpomínaj chvíle a okamžiky s ním prožité, vzpomínky jak mile dovedl jednati on s Tebou a hled' chovati se tak i Ty k bližnímu svému a kdyby skutečně vzešlo símě toto, jež on rozséval pak nebylo by mezi námi žádného záští, nenávisti ani žárlivosti, neboť ty on neznal. Proto opakuji to co jde dnes od úst k ústům, že jsi nám nezapomenutelný J. Šimane, nenahraditelný. Čest budiž Tvoji památce!

Terezie A. Nováková.

Dallas, Tex., 1. dubna.

Již opět setkáváme se na zápraží s jedním z nových měsíců, jež zvláště nějak radostněji vítáme nežli poslední, jeho předchůdce. Snad proto, že jest věstitelem krásného, všemi opěvovaného máje? Byl to náš zájem pro krásu, již vydobyl si on lásky naší na prvním místě a proto čím blíže k němu přicházíme, tím radostněji vítáme posledního jeho zvěstitele. Tento pocit, jenž jakoby vypučel v nás zároveň s prvním kvítkem jara — a tato nějak dětská touha — spáttiti toho prvního pestrého motýlka houpačičku se na květu májovém, přivádí nás ku poznání, že tento pocit dřímá v nás již od těch chvil, kdy vštěpovala jej matka v naše ještě malá srdéčka — pohádkou májovou. A přece, jaký to rozdíl mezi námi a dítětem, jehož mysl jako ten motýlek přelétává ve své touze, nikde se nezastavuje, jen stále v před u vidině býti již velkým mužem nebo ženou — plesajícím za každým zapadlým měsícem a rokem, jenž přivádí jej blíže jeho touze. Je št'astno a nechápe, že žijícímu ten čas odnáší to jeho nejkrásnější, nikdy nenavraccí se — jeho mládí. A když pak svým prvním krokem dosáhne stupně ku poznání a ocenění běhu časového — tu poprvé dlouze zastaví se nad jeho rozvrhem. Okamžik ten přivádí jej těsně ku pochopení denního života, jenž svými obtížemi a starostmi zabírá celý, jindy volný čas. Ba, brzy shledává, že tento čas mizí rychleji nežli jemu lze v jeho oběhu přijíti k cíli zároveň s jeho sklonkem. A touto houbou časovou, jež žije jeho existencí, jež pohlcuje všechny jeho zájmy a touhy, jež nastavuje mu vstříc jeho povinnosti — naučí se s časem šetřiti, kdy poznává, že taký jest život. Již přestává býti jistý měsíc v roce pro něj krásnějším, nežli druhý při ocenění jiného jejich užitku, jež jeden každý sebou přináší. Vždyť on stejně jeden jako druhý uprehne zanecháváje za sebou jako v upomínku pouze stopu naší práce ve svých dnech vykonané. A pakli s činem této práce zasévali jsme jenom dobro na vlastní strání i na poli národním, blahé vědomí u očekávání dvojnásobného dobra posiluje nás a odstraňuje překážky, jež staví se v cestu naší činnosti. A té jest třeba za dnešních okolností, při všech těch překážkách, jež staví se jednotlivci, při všech těch bojích, jimž vystaven jest tvář v tvář za vlastní existenci, za svoji čest a čest celého svého národa. Přišla doba těžké práce, za níž prosí v okovech upoutaná matka naše, vlast! K nám, ku synům a de-rám svým spíná svoje ruce. Zdáli my, kteří ji tolik milujeme, máme ji oslyšeti? Musela by býti naše srdce kámen, nebo tvrdá ocel. Již naše svědomí nám to poroučí, abychom obětovali vše co prospěje k umožnění na její osvobození. Proto bratři a sestry, neváhejte přispěti tam, kde jest třeba naší pomoci. A všichni ti, již třeba nepatříte do řad našich spolků, přidružte se k nám v jediný řík, staňte se členy Národního Sdružení a tím již kladete jistou obět' na oltář naší drahé vlasti. Staňte se účastníky schůzí a přednášek, jež za tím účelem se konají, v nichž dostane se vám objasnění

a vysvětlení situace. Pak zajisté pochopíte a oceníte i ten nejnepatrnější dáreček ve prospěch tento věnovaný. Jedním z těch nejlepších příspěvků, jímž bohatěji přiodíváme vítěznou sochu Národního Sdružení jest bazar, jehož středem štedrá ruka jednotlivců podává darem vlastní výrobek své práce — práce to cenné a ušlechtilé. Muži i ženy předhánějí se v této činnosti, každý ve vlastním svém oboru. Ano, jsou mnozí, již by s láskou a zápalem obětovali vše, vše, kdyby měli jiskru naděje, že tím bude již dostatek spomoženo. A opět jsou jiní, již mají ruce založeny v klín, z kteréžto nečinnosti nevyruší je ani ten nejhrumovější hlas, ani ne hlas umírajícího. Jest jim lhostejno, zdali kdo potřebuje pomoci nelézá se v nebezpečí, když oni hoví sobě

Ukázka vývinu a vypěstění těla. — Br. Fr. Výborný v N. Y.

v pohodlném bezpečí. Nejsou s to ani pohnouti jimi ta moře slzí vyplakaných z očí osířelých matek nad hroby synů svých, ani ne ty tisíceeré výkřiky svých umírajících bratří na poli krvavém — když oni při svém bujném zdraví hoví svým rozkošem a zábavám. A proto jest skoro nutno zvyknouti sobě v této kritické době, v těchto chvílích, kdy v očích stápi se v slze velký náš bol — na všechny tyto zábavy se svým nemístným veselím a legrací — které jsou snad jediným vodítkem a jistou konstrukcí k udržení a prospěchu toho cíle, jež dosáhnouti se snažíme každým způsobem, za každou cenu. A přece náš cit a naše důstojnost měly by nám dáti pokyny — a činiti v tomto ohledu výčitky. Nemyslím tím, že bychom měli odřici se snad zábav a všeho, jež s nimi souvisí. Nikoli. Vždyť zábava

jest užitečná, skoro nutná člověku, jest jeho druhou přirozeností, v níž nalézá on osvěžení a větší chuť k životu. Ona nás zušlechťuje, rozdmýchává v nás jistý blahý pocit uspokojení a přenáší jej v nás na celý ten kruh společenského života, jenž kochá se v požitcích opravdové, ryzí zábavy. A taková zábava měla by býti pěstována všude, v níž hrubce nenalézá by nic intimního, za to člověk s jemným citem pravá jádra ku vyloupnutí pro duševní svůj poáitek. Jak lehce jest pěstiti krásnou zábavu! S tou nemusí se pojímati tucet hudebníků a nějaká ta jiná "hodnost", již se žel obyčejně spojuje zábava. Vždyť mi jednotlivě můžeme pobaviti se svým způsobem, tak mile a příjemně, že nám ji ona všelijaká nikdy nenahradí. Dbejme poněkud na slušné způsoby, dbejme o sebevýchovu, pečujme vždy o to, abychom ve společnosti jiných stali se příjemnými a ne, naopak nesnesitelnými. Vždyť se domnívám, že jest to přáním jednoho každého z nás, aby úroveň zábav našich byla co nejčistší. Zde však musím již přerušiti nit svého hovoru. Nutno zmíniti se o něčem jiném.

S radostí chci vám zdliti, těm, již zde nebyli či nemohli býti přítomni poslední schůzi N. S., že tato byla jednou z nejznamenitějších, jež kdy naše odbočka byla odbývala. Byla navštívena skoro všemi členy a mnoha nečleny. Byl jí též přítomen br. Pázdral z West, Tex., jenž nás poctil svojí návštěvou, který rázem sobě získal vřelou sympatii u posluchačů svojí přednáškou. Rozhovořil se o cíli Národního Sdružení, o jeho těžkém boji, se zápalem a citem, v němž slova jeho chvílemi prosíla, vytýkala a vyčítala. Nejedno oko zvlhlo pohnutím při těchto opravdových, upřímných projevech. Ano i pocit studu rozlil se naší myslí, ne vlastní viny, ale vina cizí tak mnohého u vědomí tlačila při jeho slovech. Promluvil i o přednosti našich snah, práci konané naší odbočkou, již klásti chce jako za vzor jiným texaským obcím. Kéž by všichni, již byli pouze posluchači, dovedli tu práci tak oceniti a vlastním přičiněním poněkud usnadniti. Posledním časem lze pozorovati přece větší zájem na poli této činnosti. Snad možno to připsati na účet poslední scény, jež vyvolána byla v naší síni. Ano, výstup tento trhavě pronášen, skoro plačky — vyvolal největší paniku, ale zase jen němou. Za to však čísti jsi mohl s očí a tváře přítomného, co myslí a říci chce. První slova, jež padla, byla: "Nemůžeme činiti více, nežli jsme činili a není naděje na lepší poměry." A my zde, jejichž počet sčítávají menšiny Texasu, jež počítají na nás — máme býti posledními? Může nám to býti lhostejno? Prodáme Sokolovnu — podáme svůj jediný poslední stánek na oltář vlasti, jež jest nám dražší nade vše! — Vypravováním dopodrobna této scény zabrala bych mnoho místa — pouze dodávám: Všichni ti, jímž jsou známy ty největší obtíže, jež se spojovaly při budování jediné síně i ti, již rozuměli a chápali, co odehrává se v jejich nitrech, promluví tím, že zavázali se přinésti společně jeden každý větší peněžitý obnos, aby N. S. z toho něco mělo a my zase měli — naši Sokolovnu! — Bazar připravujeme zde na konci dubna. Doufejme, že bude skvělý!

Ted' ještě zmínku o hoších z vojny. Přibýli nám v nich tři bratři. Prvního dubna právě při schůzi Národního Sdružení připravili jsme jim na uvítání pěkný večírek, při němž se znamenitě bavili. Obávají se však, že budou povoláni brzy zpět. Kéž by se tak nestalo. Jmenují se Dudvík Dobrný, R. Kořínek, M. Lukáš, J. Machač.

Dne 25. března sehráli jsme v naší jednotě povedenou veselohru "Teta Dora". Díky pořadatelům i účastníkům. S pozdravem bratrům i sestřím Růžena Partyková.

V Paříži, Francie, 10. dubna 1917.

Čteme ten list Váš se zájmem velikým a právě došlé číslo znovu dokázalo nám, že i to naše Sokolstvo americké dovede chápati úkol svůj a staví se za svého presidenta volá

hochy své pod hvězdnatý prapor, který záhy vlátí má vedle naší trikolory a anglického Jacka. Vypozorovali jsme již dávno, že jsou to vlastně bratři naši, tedy Sokolové nyní spojení ve všech bývalých tří táborech, kteří v té české Americe pracují na dobro české věci a vedle hmotné podpory budou mezi prvými, kteří obětovati budou krev i statky své za starou otčinu. Nesklamali jsme se nikterak ve Vás, jako můžete být ubezpečeni, že i ti naši legionáři jsou všude mezi prvými a bijou se statečně, o čemž mnohá vyznamenání a raporty nejlepších jsou důkazem i okolnost, že řady jejich se tenčí. Co se týče zajatců, zejména těch, kteří dostali ze z ubohé Srbie do Francie na místa, jakž byl's nám označil, vešli jsme snimi v dopisování čilé a také rozdali jsme co až dosud došlo prostřednictvím Amer. Červeného Kříže, jenž v tom ohledu koná nad míru dobrou práci, jen co je pravda. Od bývalé Župy Fuegner-Tyršovy došel obnos 146 franků, za kterýžto obnos br. Smutný poděkuje. Mimo to vyslovena byla soustrast všem Vám nad tak náhlým úmrtím Vašeho starosty Obce br. Jana Šimana. Škoda jej. I na tom obrázku zdá se, že byl to bratr milý, upřímný a nadšený. Také z našich již mnohý odpočívá věčný sen, položiv život svůj za nejkrasší úkoly člověka, jenž volnosti a svobody přeje lidem všem.

I u nás mnohý nebyl tím, jakž jsme čekali a na začátku války brzy jsme prohlédli. Zákonem přírody, jež dnešní dobou je výhní v které vydrží jen to co jest ryzí, mnozí podlehl. Již mnoho jich vyplulo na povrch, však v zápětí utonuli ve vírech naší živé síly, v okamžiku jak této byla stržena vzájemným dorozuměním šalba lesku s očí. Vy u Vás měli Jste své zkušenosti, my zde rovněž tak. Dnes, naděje naše rostou a také u Vás tam za mořem ve veliké republice vše to vše proti společnému našemu nepříteli Germánstvu. Hotovíte se a my každému tomu činu zdatnému jen těšíme se i provázíme vřelými sympatiemi. Na zdar!

Dr. J. F. Šmíd.

Petrohrad, Rusko, 10. dubna.

V době titanského zápolu, ve viru tom válečném utrpěly šiky sokolské v Čechách i ve všech zemích slovanských pohromu velikou a tak zůstala činnost zvýšená — soudíce dle práce Vaší tam daleko za oceánem v té veliké a mocné Americe volné a svobodné a pak zde na Rusi, kde tak mnohý cvičitel český a učitel zůstal nám vůdčí silou i postupuje se celkem dosti dobře. Měli jsme mnoho nesnází a mnozí bratři, kteří delší dobu dleli v našem zajetí často si stěžovali, jak těžkopádně vše u nás běže se v před, kdežto organizace svazové a družin českých i slovanských také jen poznenáhlu pokračovaly. Že neobešlo se bez zmatků, někdy i sporů mnohých, můžete si pomyslet. Ano, někdy překáželo brzy to a pak ono a také bratři sokolští za časté jevíli bezradnost. Nyní jest však lépe, poměry se utvářily i pro zajatce lépe, míním zajatce původu slovanského. Lid náš teprve si uvědomil mnohé jejich obětě a za velikého našeho převratu a velikých úspěchů všech demokratických tříd lidu našeho vůbec, těšíme se, že bude na Rusi od nynějška jináče, když stálý a jako zmije se plazící vliv německý byl zlomen. Předáci naši vládní znají povinnosti své vůči zemi a lidu, svoboda slova a tisku, jakož i osvobození našich nejlepších z útrap vězení doma i daleké Sibíře následovaly hned po vyhlášení vládního zřízení nového a moc byrokratismu odstraněna za jásotu liberalismu. Tak přibližujeme se více Vám a s veselou myslí hledíme vstříc dalším udalostem, spoleha-jíce zejména na přátelství veliké republiky Vaší v tom vědomí, že nutno jíti až k obětem posledním, aby zdolána byla hydra Německví, oblečená v lesklý kabátec militarismu, jenž podmaniti si chtěl celý svět i dopouštěl se jménem "své kultury" činů nejohrovnějších. Ani si nemůžete pomyslet jak u nás působilo prohlášení Vašeho presidenta "na pro-

spěch malých národů", slovy jeho dostalo se posily všemu lidovému a hnutí našemu povzbuzení, o jehož dosahu poučí nás doby příští... (Místo vyřiznuté censorem)

My vydáváme nyní "Věstník Ruského Sokolstva", kterážto čísla vyšlá Vám posíláme i přesvědčíte se, že vzorů českých jsme pamětlivi, jen žel, že málo našich cvičiti může, neboť většina jich na vojně. Ale činíme se jak můžeme i radujeme se zvláště z práce Vaší v Americe, kde Sokol český k novému se má rozmachu i pomocí svou dokázal těm ubohým zdeptaným bratrům srbským i našim zajatcům a za to Vám čest'. České, sokolské Na zdar k tomu.

S. Prokovjev.

Na výslovnou žádost beze změny:

"St. Louis, Mo., březen 27, 1917.

Otčený Vykoný výbor Sokolské Obce, Chicago, Ill.

Vážení Bratři!

Opětne jsme nuceni protestovati oproti způsobu psaní v redakční části našeho "Sokola Amerického", obzvláště pak v posledním čísle, ze dne 15. března, čineny jsou tak skryté útoky vůči dobrým vlastencům, českým a i celá, akci Č. N. Sdr.

V první řadě jest zde napadan muž, o jehož nezištnosti, obětavosti a pravé české ryzosti celá česká Amerika jest více nežli ubezpečena a nyní Sokolský orgán hledí činnost tak blahodárnou poňižovati a i na kramařství mezi českým lidem uváděti? a nejen, tato osobní nepřiznání, ale i vůči Č. N. S. učiněny poznámky, nanejvýš však o jednání zástupců v Clevelandském sjezdu Č. N. S. a i Chicagský bazár byl nemístnými poznámkami kritisován, a proč? Či má byti náš orgán v této tak důležité době zaznamenán co škůdce věci nás všech společné a drahé? Jednota naše vědouc, že i Jednoty jiné ji v této záležitosti budou podporovati, rozhodně si nepřejí by něco podobného bylo v "S. Am." uveřejnováno a v řádné schůzi Tel. Jednoty Sokol, St. Louis Mo, ze dne 26 t. m. usneseno vyzvati V. V. S. O. A. by nařídil pořadatel "Sok. Am." by podobné nájezdy na nejlepší naše lidi a celou akci Č. N. S. se více neopakovali a v pádu opáčeném cele řízení orgánu do rukou jiných, povolanějších odevzdal.

Za (razítko T. J. S. St. Louis, Mo.)

V. K. Tříska
starosta

Jos. Král,
tajemník.

Poznámka pořadatele: Nedivíme se nikterak obsahu této resoluce, znající její vznik a podnět, ale divíme se, že schází tu naprostá znalost stanov, jež přece, pokud časopisu našeho se týče, měl by každý Sokol znát, jestli mu skutečně o výchovu zdravou těla i mysle jde a volnost i pokrokovost toho našeho celku. V listě našem nesmí být uveřejňovány žádné oznámky patentních léků a jiných humbuků, kdežto zdravotnictví a vědám přírodním musí věnovati se naše úvahy. Viz stránku 29.—30. našich stanov Sokolské Obce v Americe. Z toho co minule jsme napsali neodvoláme ani slůvka a znovu tvrdíme, že nám milejší půláček dělníka chudého, nežli tisíce dolarů na lidu a zdraví jeho vydržených všelikými "národními i vlasteneckými" pijavicemi, at' již vyrábí "žaludeční hořkou, všeliké regulatory ženských nemocí, aneb hořké víno pro všechno a na všechno." Všechno bez rozdílu týkala se naše redakční i jiné poznámky. My jednateli takových a podobných pochybných závodů nejsme a konajíce svou sokolskou povinnost, musíme jen nad tím co výše řečeno útrpně se pousmáti. Vyčítati nám, již obětovali trochu více, nežli plané fráze "vlastenecké", trochu více, nežli dollary, ba i hodně dolarů na prospěch věci české, že chceme pravdou a skutky čestnými poškozovati nejlepší naší instituci, jest směšné i odmítáme vůči těm, kdož hořenného elaborátu u T.J.S. v St. Louisu, Mo. jsou původci. Obíráti se jimi na těchto místech nebylo by ani důstojno nás, ani čistého štítu listu našeho, je-muž svoboda slova a tisku jde nade vše!

New York, N. Y., 19. dubna.

V předešlém čísle "Sokola Amerického" vyslovil jsem obavu, zdali bude vůbec možno pořádat naši padesátiletou oslavu, k níž jsme se důkladně připravovali. Naše pochybnosti ukázaly se oprávněnými a dnes víme určitě, že závody Župy Východní odbyvány býti nemohou, jelikož většina našich závodníků přihlásila se pod hvězdnatý prapor a nebude tudíž nikoho, kdo by závodit mohl a kdyby se i závodníci našli, nebylo by to, co to býti mělo. Proto usneseno v jubilejním výboru, aby jak naši jednotě, tak i župnímu výboru bylo oznámeno, že závody jsou odřeknuty. Zároveň mají býti obeznámeni majitelé místnosti, kde jsme závody pořádali, že od nich upuštěno. Též má technický výbor poděkovat Dru. Tom. A. Storeymu, řiditeli budovy pro zdravotní při městské koleji, za ochotu a oznámit mu, že jelikož naši schopní hoši přihlásili se pod hvězdnatý prapor a pak vzhledem k vážnosti doby jsme nuceni i ochotni ode všech soukromých okázalostí upustit. Dále usneseno ve výboru, by upuštěno bylo i od veřejného cvičení dorostu, neb nevíme, zda-li do té doby nebude naše Sokolovna sloužiti za nemocnici. Usneseno odporučiti jednotě k odhlasování, aby též od banketu bylo upuštěno a v den našeho jubilea má se odbyti jen tichá slavnost beze všeho zvláštního vydání z jubilejního fondu neb na útraty jednoty. Pouze bychom se sešli jak se scházíme obyčejně a podle okolnosti se pobavili. Fond, jenž byl určen pro jubileum, má býti doplněn každým členem bez rozdílu na \$5.00 a na dále považován za záložní fond pro naše členy, již by se vrátili z války buď nemocni nebo zmrzačení. V případě, že by takových členů nebylo a peněz k tomuto účelu nebylo třeba, má tento fond poslán býti do Čech ku podpoře našich nejméně ubohých. Návrh tento podal v jubilejním výboru starý veterán Jos. Kadlec a byl též příznivě odhlasován. Však tato záležitost není tak jednoduchá jak bychom se domnívali. Předně někteří členové si na banket vůbec neskládali a mnozí i když tak učinili jsou vlastníky těchto peněz a jednota skutečně nemá práva s nimi naložit dle své vůle i kdyby jediný člen byl proti, musel by se mu tento fond vrátit. Jednota jej pouze opatruje a tu bude patrně záležet mnoho na tom jak se kdo cítí být So. kolem a Cechem až přijde doba hlasování. Není dosud určitého rozhodnutí v tom směru, ale jak se za to má bude hlasování o tomto návrhu provedeno listky poštou, to jest dvojatým poštovním lístkem, aby i členové mimo města měli příležitost a slovo v této dost choulostivé, však velmi důležité otázce. Důvody pro tento návrh byly skutečně velice pádné, když bylo připomenuto jakou bídu musí snášet naši lidé ve staré vlasti a my bychom tu měli projít a jinak utratit tisíce za několik dní. Tu není ovšem divu, že jubilejní výbor návrh schválil. Ovšem háček tu zůstal a nyní bude záležet na našich členech, aby si každý sám rozhodl jak s jeho příspěvků, jež si v lepší době na slavnost ukládal, naložit. Měli jsme v úmyslu podarovat zasloužilé členy zvláštními plakety k nimž návrh vypracoval a předložil bratr Fr. Mička a jež měli stát asi 75 centů kus. I od toho jsme upustili a přijali druhý návrh tétož Sokola a vydány budou pouze památní špendlíky pro všechny členy bez rozdílu i pro hosty, jež budou velmi laciné a jež má obstarati k tomu ustanovený výbor, jelikož br. Mička v tom nehledá nijakého zisku. Usneseno objednat jich 1000 kusů.

Jak situace ukazuje, zbyde z celé oslavy pouze náš Památník, jež vydáme za jakýchkoli okolností, jako nepomíjející důkaz naší existence a naší půlstoleté práce v New Yorku a v Americe vůbec. Proto odřeknutí všeho ostatního nezbavuje nás další práce a výbor se bude nadále scházet jako před tímto rozhodnutím. Rovněž nezbavujeme nikoho slibu, pokud se příspěvků pro Památník týče. Ti bratři, jimž nebylo možno vyhovět do ustanovené lhůty, necht' vezmou na vědomí, že příspěvky přijmeme i později, jen když to nebude moc pozdě.

Poslední dobu dovidám se, že technický výbor obou místních organizací usnesl pořádat alespoň veřejné cvičení závěru. Nepochybují, že toto usnesení bude schváleno.

Jos. Kuchař.

Toledo, O., 27. dubna.

Jak odjinud, tak i já se chápu péra, abych zpravil jak naše jednota postupuje, kdybych chtěl říci pravdu, tak musím říci, že se vším dosti dobře, jenom právě to nejlavnější nějak zase ochablo, cvičení. Jak jsem již minule psal, že bratři se přestali zajímati o cvičení, jenom čtyři, pět, a někdy v neděli jich cvičí více. Co je toho příčinou? To je příprava ku veřejnému? Bratři vy mladší, vzhopte se a probud'te se zase jednou a nenechte, abychom jen tak živořili, či jest vám všechno jiné přednější, nežli cvičení? Odhod'te od sebe onu lhostejnost a vstupte častěji do řady, prospěje vám to. V lednu jsme cvičili u bratrů Slováků na Rosfordě. To bylo zase na naše bratry, cvičili dobře, avšak tančení jim šlo ještě lépe; kdyby nebyli vytrhnuti několika z tamějších bratrů a nebyli pozváni do bytu jednoho z bratrů, byli by tančili asi o hodně déle nežli jsou zvyklí cvičit.

Cvičila se hrazda a prostná, obojí se hezky provedlo, a učinilo dobrý dojem na tamější lid, neboť tam jest Sokol a cvičení něco nového. Cvičení se účastnilo našich osm. Krátce po cvičení, promluvil k lidu tamějšímu br. Mareš, který se tam octnul jako na zavalanou a ochotně krátce, avšak krásně promluvil i poukázal k čemu se má teď v tuto pohnutou dobu, každý dobrý Čech, neb Slovák hlásit. Br. Mareš jest z Clevelandu, kterého asi většina bratrů zná. Všechna čest mu za jeho ochotu. Jednota naše se připravuje ku veřejnému na dělnický den a ku vystoupení na den zdobení hrobů; avšak jak se mě zdá nebude nás asi mnoho cvičit, neboť se hezká částka naší jednoty také připravuje, aby šla potřit toho našeho největšího nepřítele "Germana". Jen bratři, kéž by se nám zdařilo a povolil nám president Wilson abychom mohli býti všichni v jednom táboru čili sami měli svůj vlastní pluk. Učení našeho Fugnera a Tyrše již nese ovoce a doufejme, že se naše krásná česká země domůže oné tak mnoho roků očekávané svobody a svrhne se sebe jho rakouské černožluté vlády, které nás po staletí svíralo a našimi právy pohrdalo a je šlapalo. Jednota naše ztratila zase o jednoho pracovníka více a to v br. Matulovi, který nám tu odtud odcestoval do státu Wisconsin, avšak členem našim zůstal na dále. Přejem ti bratře všichni od srdce mnoho zdaru, aby dobře se Ti vedlo, avšak na nás nezapomínej. Na zdar!

Jan Jiskra.

V Baltimore, Md., 28. dubna.

Psátí zprávy o činnosti jednot sokolských za doby válečné, bude — tuším úkolem nesnadným již proto, že té činnosti nebude tak mnoho a o zprávy bude nouze. Br. redaktor v posledním čísle našeho "Sokola" již pravil, že přestává doba křepčení a pikniků všelijakých a nastává doba, v níž i činnost jednot sokolských ustoupiti musí před povinností nejpřednější — před povinností k vlasti a národu! A ta naše škola sokolská věru nejlepší je přípravou pro konání povinností zmíněných. Budou to právě jednoty sokolské, které ze všech spolků českých poctí tu daň z krve nejvíce, budou to právě jednoty sokolské, které v činnosti své válkou budou ohroženy nejvíce. Již za odvodu dobrovolného čety cvičenceš seslaveny a zřídly, jak bude pak za odvodu nuceného, dovede již každý domysliť. Jednoty naše ztratí své jádro — své mladé, cvičící členstvo po dobu války a tu ovšem činnost hlavní, činnost tělocvičná bude dle toho. A za těch okolností mají býti pořádány závody Východní Župy! Jak se to dokáže, nevím. Nějaká ta četa by se sehnala snad ještě z mladších ženatých členů, kteří snad nebudou nuceni nastoupiti vojenskou službu. Ale upřímně řeče-

no — není tu ani nálada pro nějaké to okázalé vystoupení, pro dávání průkazů tělocvičné práce sokolské, když těch průkazů je více třeba na bitevní linii. Naši hoši ani jaksi nemohou pochopiti, že by se měli k závodům připravovati. A nová starost nastává o nějaké to letní cvičiště. Za zdejších klimatických poměrů žádná místnost, sebe lépe ventilovaná, není v letních měsících vábnou pro cvičence a ti raději jdou ven do přírody. Požívali jsme dříve pohostinství Velkořádu Č. S. P. S., později sboru "Svornost", který měl v nájmu krásný park u vody, ale přísnými zákony byl nucen nájemství své přerušiti. Byly učiněny kroky, zda cvičenci naši by mohli opět cvičiti na pozemku Velkořádu, ale otázka ta není dosud rozluštěna. V době dobrovolných odvodů, dělali jsme co se dalo. Sín propůjčena pro obydívání velkých vlasteneckých schůzí, na nichž promluvilí někteří veleí mužové národa, jako Charles Jerome Bonaparte a kongresník Heflin z Alabamy, vedle domácích sil. Výsledek byl dosti potěšitelným, neboť větší počet dobrovolníků se přihlásil, mezi nimiž ovšem i hoši naši. Mohlo snad těch našich dobrovolníků býti více, ale o tom šířiti se nebudu, protože to je otázka, kterou každý sám pro sebe musí rozhodnouti bez vlivu druhého. Přece však jsem jist, že v ohledu tom jednota naše může býti mnohem více spokojena, než některé ty spolky kadetů, které omezily se na laciné papírové resoluce.

Dne 16. dubna náš Divadelní Odbor sehrál s úspěchem hru "Z českých mlýnů". Výkony našich ochotníků byly velice pěkné a obecenstvo pobavilo se znamenitě. Myslím, že bude opakování této hry vítané — ovšem až někdy na podzim. V sobotu, dne 28. dubna pořádal náš Vzdělávací Odbor přednášku. Mluvil br. starosta Ant. Franc a věru pěkně vyložil tu pravou připravenost národa, takže přednáška jeho byla zvláště cenná pro svoji časovost. Ale jak pořadající výbor, tak řečník byli rozhořčeni nad netečností české veřejnosti a těch našich Sokolů zvláště. Sín byla takřka prázdná; nebýti účinkujících zpěváků, nestálo za to vůbec přednášku obydívati. Naši baltimorští krajané jsou zvláštní lidé. Domácí řečníci jim snad již vůbec nevyhovují, třeba mnohdy lépe a rozumněji mluví, nežli nějaká importovaná celebrita. A naši členové činnost vlastní jednoty znehodnocují svoji nepřítomností. Uznávám, že dobrých 50 proc. členstva má vždy dobrou příčinu pro svoji nepřítomnost. Každý jíti nemůže — to vím. Ale těch ostatních 50 proc., kde ti jsou? Naleznete jich dosti po hospodách — v dusném kouři při kartách. Tak někteří Sokolové podporují naši vzdělávací činnost. A mnohý obchodník — také Sokol, letáky o sokolské přednášce raději uklidí, by jich nikdo neviděl; vždyť on potřebuje hosty pro sebe!

Jednota naše byla zastoupena na sjezdu Č. N. S. v New Yorku br. Cihlářem, který o sjezdu podal zprávu svoji veřejně při té naší přednášce. Tím ovšem zpráva jeho příliš nepronikla a proto znovu na tomto místě připomínám, že otázka financí je hlavní podmínkou činnosti Č. N. S. Bude nejen nutno vynaložiti veškeré úsilí na dokončení politické akce a pak akce výpomocná bude vyžadovati velkých kapitálů. Doufám, že spolky vykonají své povinnosti a jsem jist, že jednota naše uvědomí si nutnost větší oběti finanční. Ale to nestačí. Ku řádnému rozluštění finanční otázky je třeba, aby každý jednotlivec stal se členem Č. N. S. a pomohl dle svých sil. Dle svých sil! Kdyby každý tak učinil, Č. N. S. by dnes vládlo milionem dolarů. Bylo by lákavé, znovu poukázati na ty povýšence, kterým lid náš dal základ k jejich dnešnímu velkému bohatství a kteří sotva obětují tolik, co největší chud'as. A ten lid náš ve své dobrotě takovým povýšenům ještě lichotí, obskakuje a dělá z nich bohy, jako kdysi židé ze zlatého telete. Ano, je pravdou, že by bylo třeba, aby někdo v české Americe se chopil karabáče. Spisovatel Horký ním sice mává dosti, ale jeho šle-

hy někdy dopadají na nepravé místo, na hlavu ubožáka, který tu národní káru táhne jako mezek. Ze všeho ještě nejraději si přečtu toho našeho "Sokola", v jehož redakčních úvahách ještě člověk nalezne fakta nezfalšovaná a trochu té pravdy, pověděné nahoru i dolů, protože tu není ohledů na oznámky humbuků všelijakých, sepsaných třeba pérem nejučenějším a také dobrota člověka není mřena dle toho, zda se jeho jméno nalézá v seznamu předplatitelů.

Mám ještě k bratřím prosbu. Vedu seznam těch českých hochů, kteří dobrovolně šli do války. Mám as přes 50 jmen těch českých junáků, ale vím, že nemám zapsány všechny. Mnozí z vás znají jméno dobrovolníků, snad vlastní váš syn se dal na vojnu dobrovolně. Neobtěžujte si, oznámiti to. Je to důležité. Snad právě toho, o němž vy víte, že se dal dobrovolně na vojnu, v seznamu nemám. Odložte aspoň v této věci svoji línost! S bratrským pozdravem

Na zdar!

Karel Matoušek.

El Paso, Tex., 28. dubna.

Drahý bratře Jičínský: Tvůj dopis jsem právě obdržel při našem odjezdu z Jefferson Barracks a tudíž nemohl jsem splnit Tvoje přání ohledně volby dopisovatele do "Sokola Amerického". Dal jsem však Tvůj dopis přečísti hochům ve vlaku a píši se svolením několika bratří. Především odpust' můj špatný rukopis i pravopis a budeš-li dopis uveřejňovat, oprav. Neznám Tě bratře sice osobně, avšak jsi mi velmi dobře znám z činnosti Sokolstva našeho. Proto pozdrav na Tebe i celou sokolí rodinu v Chicagu. A tak, abych začal. Byl jsem tedy vyzván napsati něco pro českou veřejnost v Chicagu. Nuže, začnu o tom, co může českou veřejnost a kruhy naše zvláště zajímat. Po našem slavném odjezdu z Chicaga, naši "mladí hrdinové", tak nás nazývali v Chicagu a já si doufám tvrditi, že mnohý z nás cítí jak je celkem přehnané, byli jsme odvezeni ve vlaku ne příliš pohodlném do Jefferson Barracks. Měli jsme dva vozy pro sebe. Svým příjezdem překvapili jsme celé kasárny. Důstojníci stojící na porcích salutovali povšechně barvám našim. A věřte, tento pozdrav platil nejenom hvězdám a pruhům Spojených Států, za které cheeme do boje, ale i našemu "Tyršovi" kterýž jest vyší na druhé straně našeho praporu v českých barvách. A bratři — tu se těm "mladým hrdinům" dmula prsa hrdostí. My se všude představili co Češi a společným úsilím podařilo se nám, že jsme v Jefferson byli drzeni pohromadě. Lituji, že Chicago bylo obětí špatných informací, přehnaných oboustranně. Neměli jsme se tak výtečně, ale neměli jsme se také zle. Jídlo bylo snesitelné, ne však výtečné, tak jak vám bylo psáno. Bylo spařené pouze a většinou nedohotovené, ale hlavní věc, každý z nás měl velký apetýt a tu se zdálo nám každé jídlo banketem. Druhý den po našem příjezdu, byli jsme u prohlídky, kdež všichni Sokolové byli přijati. Ten den jsme měli prvního invalidu, totiž br. Pohodu od Sok. Havlíček-Tyrš, kterýž snad doposavad leží v Jefferson následkem otoku nohy. Ani nás k němu nepustili. Už při rozdělování a číslování jsme poznali, že jsme pomalu roztrhováni od sebe. Byli jsme však stále ubezpečováni, že zůstanem pohromadě u jednoho pluku. Při rozdávání uniform se opět z našeho kruhu ztráceli bratři mezi cizonárodovce. A když jsme byli přiděleni k rekrutním setninám, shledali jsme, že asi 15 bratrů bylo předáno mezi cizonárodovce k jiným setninám. Došli jsme, já s br. Žitným k velicím sargeantovi, kterýž nás opětně ubezpečil, že budeme u jednoho pluku. Sliby chyby! Konečně v pondělí, 23. t. m. nám oznámili, že ve středu ráno pojedem do El Paso, Tex. V pondělí a úterý dali nám "equipment" a ve středu po inspekci naložili nás do vozů a jeli jsme do El Paso. Přijeli jsme v pátek ráno, nasedali do vládních automobilů a za chvíli jsme se ocitli v campu 23. pluku pěchoty. Příjezd náš nebyl tak skvělým jako v Jefferson a mnohý z nás klel jak

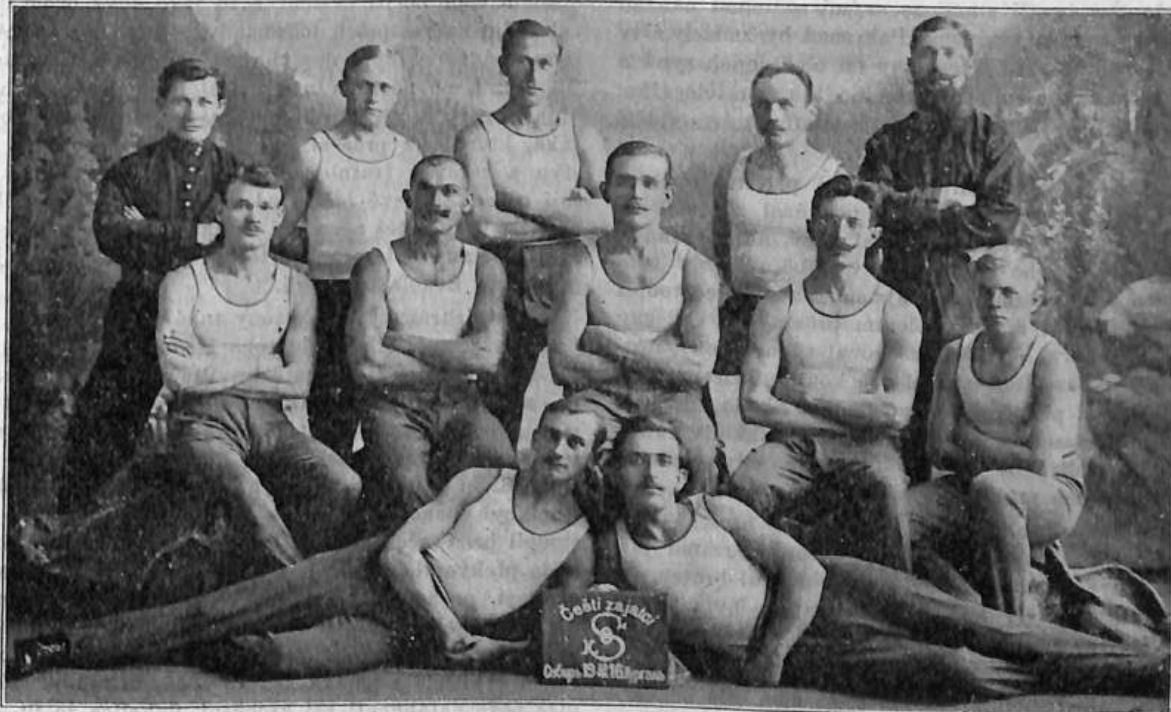
pohan na ten "zatrolený vítr", který zvedal písek a zasy-pával nás prachem a špínou. Pak nás začali dělit k různým setninám, asi 7 až 10 k jedné setnině, takže jsme nyní úplně rozdělení. Není to sice jak jsme si to představovali, ale hoši jsou úplně spokojeni a dle mého názoru jest tak lepší neboť ti hoši, kteří neumí anglicky jsou nuceni se naučit. Co se týče stravy a zacházení s námi zde, jsme překvapeni. Je to něco co jsme si ani v nejdělejší snu, po zkušenostech v Jefferson nepředstavili. Žádní suroví zupáci a strava řádně upravena, že i nejmilsnější z nás jsou uspokojeni. Neschází nám nic a je nyní na Vás aby agitaci jste přiměli více našich hochů k armádě, aby šířili jméno Čech, tak jako se pokusí o to každý z nás u našeho pluku. Nedostáváme žádné noviny ani "Sokol". Postarajte se o dopravu českých novin a zasílejte na adresu: V. Šimaner, L. Co. 23 Inf., El Paso, Tex.

Cleveland, 29. dubna.

Doufám, že bude zajímat čtenáře "Sok. Amerického" i zpráva ze Sokola Nová Vlast, jednoty to přistouplé před půl druhým rokem k Župě F. T. a to k vůli kroji, když jednotu

od jednoty zdejších? Přítomně se ale nerad chlubím s činností tělocvičnou, která ochabla o 2 třetiny; kde tu vina? Tak četná jednotu s polovinou mladých lidí a kde jsou? Není onoho silného cvič. sboru jako loni, myslím si někdy, ale býval před pěti lety jeden vedoucí a tělocvična plná! Víme, že to jest liknavost jediné; třeba byla časová, nemá jí být, vždyť návštěvu tělocvičny plníme tak jeden z úkolů na Sokolstvo vložených, a i nejlepší odměna cvičiteli jest, uznání jeho vůdcovství aspoň od 40 bratří přítomných v každé cvičební hodině, ne než jednou za 5 let! Ženský odbor též stále vzrůstá a cvičí v jednu tak velkou počtu jako bratři, totiž 26 sester z 50. Žactva cvičíme skoro 200 dětí, být ale pro ně více rázných cvičitelů i učitelů a více času a místa, snad bychom větší procento z nich udrželi v řadách našich! Přítomně se připravujeme na veřejném, 30. května o našem výletu v zahradě naší společné síně. Též jest s námi techniky spojen nově založený Slovenský Sokol "Tyrš", který též pokračuje!

Odbor pěvecko-dramatický opakovat bude po druhé divadlo "Kněžna Pepička" (prvně opakoval u Sok. Cleve-

Naši zajatci v Sibirii.

celkem uznala v tomto zlepšení vystupování svojích a i navázání bližších styků s jednotou "Havlíček", která uznávána aspoň částečně hledící napodobiti Sokola ve staré vlasti. Jsme tedy opět mezi známými a rádi, vždyť sloučení Sokolstva bylo dávným našim přáním a těšíme se, že činnost společná bude zlepšena, ovšem jak dovolí poměry za nynější války. Sokol Nová Vlast, mohu říci jednotu velká (160 br.) má tudíž část oné práce na svých bedrách, a jak se činí? Bylo mi mnohokrát řečeno, že činnost naše má pronikati do veřejnosti, udávati se radši větší a lepší, takovým zpravodajem však nejsem.

S radostí mohu oznámit, že finanční podpora Čes. Nár. Sdružení byla námi pochopena, až na malé výjimky. A doufáme, že dosavadními příspěvky (skoro 15 set dol.) jsme činnost tuto neukončili ale i nadále budeme přispívati! Nehledíme na nikoho vedle nás v Clevelandu, jednoty zdejší též povinnosti některé nekonají, to dělat nesmíme, nápodobit je v oněch bodech, jako na příklad: kolik dopisů neb zpráv bylo v "Sokole Amer." od doby našeho odstoupení

land ve prospěch Č. N. S.) ve prospěch České Síně Sokol. Jest to páté divadlo v tomto období a mohu říci, že se s úspěchem všestranným každé setkalo a to za vedení br.: Maršnera (sbormistra), F. Kováře a J. Pokorného. Též pořádány v zimě 2 přednášky vzdělávací, dosti navštívené členy (ne členkami) ale většinou nepřišli ti, kteří vzdělání nejvíce potřebují. Dále tento rok jednotu naše oslaví 25leté trvání; výbor tiskový připraviti má obsažený "Památ-ník" a správní výbor skládající se z činnosti pak důstojnou oslavu v měsíci září. Táž se Vás bratři, máme slavnost jenom "odbyt" či činnost za prvé tělocvičnou hledět zlepšit, aby trochu naznačovala 25 let práce, bude nás cvičit aspoň 25! Volání do zbraně nenalezá však velkého ohlasu, myslím i jinde, nejde to hned mysl každého převléct jako šat; přihlásilo se nás 6 od jednoty naší a čekáme na další pokyny zdejšího vojenského výboru. Vstoupením do armády zříkáme se pokrokové myšlenky sokolské a stavíme stranou protimilitaristickou výchovu svoji; ano, i my byli z těch, kteří smáli jsme se vojákování srbského a polského Sokola.

Jenže dnes nechceme býti za "větre" a vlastenčit doma neb snad jít do Čech užívat cizími životy vydobitou svobodu! Kéž by i oběť naše marná nebyla, kdyby tak slunko volnosti a svobody zastihlo tu naši milou vlast, nám lidem s rukama mozolnými nejvíce milou, třeba pro nás tam místa nebylo, zatím co Schwartzbergové a jiní hody měli těžce z poroby lidu našeho! Ano, máme život svůj také rádi, ale nechte každému projevit cit svůj vlastenecký v každém směru, kdo totiž jaký cit má!

Na zdar!

Anton Bílý.

Detroit, Mich., 29. dubna.

Nová jednota "Sokol Detroit", utvořená ze tří sokolských jednot, t. j. Budivoj, Podlipný a Palacký, spojených následkem utvoření Sokolské Obce, sice zvolna, ale přece pokračuje. Po krátké době dvou měsíců svého trvání, pořádaná byla sokolská akademie v neděli, dne 8. dubna, která však byla více jen malým veřejným cvičením. Krátký čas, rozruch spojovací i liknavost členstva nedovolily připravit program názvu odpovídající, jak to bývalo dříve. Přes to však vydařila se morálně dosti dobře a mohlo tak býti i finančně, kdyby jen bratři starší se svými rodinami ukázali zájem o jednotu svou návštěvou. Pak snad by zmizely i ty stesky na slabou návštěvu tělocvičny od těch jejích synů a deer, až by poznali nejen prospěch, ale i krásu tělocviku. Však to bývalo, je a bude vždy jen naším přáním, viděti pohromadě všechny.

Program zahájen ouverturou a po ní přivítal obecnstvo starosta jednoty br. Fryš, jenž poukázal zároveň na stav Sokolstva ve staré vlasti v dnešní době, na povinnosti zdejšího Sokolstva i jeho stanovisko v době války v této zemi. Řeč jeho vysechnuta se zájmem, načež předstoupil mužský dorost, počtem 8, ku cvičením prostným. Cvičeny tři oddíly a sice: první oddíl znázorňoval zápas (box), druhý americkou hru Base Ball a třetí vrh koulí. Cvičeno bylo s chutí a dobře, při pěkně přílehlavé hudbě. Škoda, že jeviště je malé a hoši museli se někde uskrovnit. Jakkoliv cvičení bylo dobré, obrazně by se lépe vyjímalo, kdyby úbory cvičební byly u všech stejné.

Po dorostu následovalo cvičení členstva — prostná skupinová. Cvičení tato byla nejlepším číslem programu jak sestavou, tak provedením. Cvičeno 6 skupin šesti bratry při hudbě bez přestávek. Co však nás překvapilo, bylo to, že cvičení tato byla na potlesk opakována, což jsme dosud při cvičení neviděli, byť' bylo sebe zajímavějším.

Dalším číslem bylo solo na klarinet, po něm solo na kornet. Obě čísla stála za poslech a byla sehrána dvěma členy orchestru. Po malé přestávce předstoupilo 6 sester ku tanečním krokům. Zde též cvičeny 4 odd. bez přestávek dvakrát dokola, však nevím, či vinou, hudba skončila dříve, než sestry. Cvičeno od začátku až do konce správně, jen zde ještě více než u dorostu zarážely nestejně úbory sester.

Posledním číslem tělocvičným bylo cvičení členů na kruzích; dvě povinné a jedno volné. Provedení bylo dobré, zvláště volné sestavy.

Ukončením celého programu byly dva živé obrazy, představující hrůzy války; první, trýznění francouzské ženy v bytě německým vojínem a bránění jí malým děvčátkem, druhý, vstup Ameriky do války; Amerika znázorněna malým děvčátkem ve výši s americkou vlajkou, k níž ztrýzněná žena vzpíná ruce po ochraně a německý voják v strachu utíká. Obrazy byly velmi vděčně přijaty obecnstvem, jen dlouhé přestávky mezi nimi byly unavující. — Pak následovala volná zábava.

V tělocvičně se stav cvičenců spojením nezlepšil, ba bývalo tam ze začátku téměř prázdno. Příčinu toho těžko nalézt, ale většinou toho byla úplná nedbalost o tělocvik. Ani dohří cvičitelé nepřivábili návštěvu cvičení, jaká při počtu

všeho členstva měla být. Až teď se zdá jeviti poněkud větší zájem a záleží na všech členech jednoty, jak vypadne příští veřejné vystoupení. Nebude to vinou cvičitelů, budeli místo 50 jen čtvrtina cvičenců ale vina padne na všechny ty, již jsou schopni a jen z pouhého pohodlí se tělocvičně vyhýbají. Je zde mnoho starších bratří, kteří bývali členy sboru cvičitelského u některé z jednot a jež jsem vídával vždy v tělocvičně a až br. náčelník vyzval všechny do schůze sborové, nedostavil se žádný z nich a do dnes nemůžeme sbor cvičitelský postavit na pevné základy, jak býval. Proto, bratři, vzehopte se, at' je nás prostorná naše tělocvična plná. Na zdar!

Fr. Domanský, tech. dopisovatel.

St. Paul, 30. dubna.

Právě se vracím z toho našeho Montgomery, kde se nás sjelo k veřejnému dosti slušná řada a bratři naší montgomerští na stanici nás s hudbou uvítali a již jsme to vyslapovali k síni, kde nás čekalo každého dobré občerstvení pod obojí. O třetí hodině byla zkouška na prostná a tance a pak jsme se na pár hodin rozletěli po městěčku. Večer v 8 hodin mělo počítí cvičení, a tu jako když hrom uhoří, počal padat sníh a pršet dohromady. Tu to máte! Ale vzdor tomu, návštěva byla dost hojná. O půl leváté jsme zahájili pořad, po nástupu nás uvítal br. Štěpánek za jednotu Montgomery a představil obecnstvu našeho starostu Dvořáka, který pak pronesl krátkou, ale krásnou řeč o Sokolstvu a zároveň fratuloval jednotě Montgomery k postupu její práce. Po své řeči představil pak mojí maličkost. Já musel z řady a též něco říci a tak jsem hned počal se sokolskou povinností k praporu této republiky a dále jsem agitoval pro Sokolskou Legii.

Bratr Stránský z Owatony také promluvil řeč, která se jistě každému líbila. Dle toho i sám přistě se budu činit; též br. Miller za Hopkins a br. Ptaček za Prahu nám několik slov promluví. Pak náčelník Limberger utvořil nástup a počali jsme cvičit prostná čtyři oddíly a tentokrát jen až na některé, asi dva. Ruce, bratři, když připazíte, třeba držet těsně na stehnách, pak hlavy lépe vzhůru, jinak jsem byl spokojen. Dík za vaše přičinění, hoši. Dále vystoupil br. Ptaček z Nové Prahy se Sokolicemi, což mně nemálo překvapilo. Jsou teprve nedávno v cvičení, ale všechna čest, pochodovat umějí tak dobře, jak jsem někdy viděl ty výkroky sester pražských. Byly výborné. To jest pak radost cvičit, když ta čilost a snaha. Cvičily po nástupu rejem v kůžele a na tak krátko opravdu dobře. Jen trochu více páže natáhnouti při kroužení. Sokolice ze St. Paul pak cvičily rakety ze VI. sletu, první část' a zakončení šlo dosti dobře, neb naše se tužily jak mohly. Máme teď opravdu, s čím se pochlubit. Sokolové Hopkins cvičili prostná dosti dobře, ale zdála se mně být hodně složitá, tak že se na tu krátkou dobu na obě strany ani naocvičit nedají.

Br. Miller opravdu se činil, když sestavoval. Sokolky Montgomery vzorně pak zatančily mazurku. Mají tam 4 Sokolice, ale za to dobré a pravé Sokolice. Jen kdyby takových bylo více. Jest jich tam sice hojnost, ale nevím, co je toho příčinou, že necvičily. Sestry z farem, as 7 mil odsud, pilně cvičí a ve městě sestry asi ne, poněvadž jsem jich neviděl. Nu doufám, že jich také brzy bude více. Jen se sestry montgomerské číňte a cvičte. Cvičení na nářadí nemohu souditi, neboť jsem cvičil s sebou. O půl noci jsme zakončili malým rejem s rozhalením velkého amerického praporu a stáli jsme v pozoru za hymny "Red, White and Blue", kterou kapela hrála.

Pak se rozproudila volná zábava až do rána.

V neděli, dne 29. jsme konali schůzi T. O. okrsku, ve které jsme slet a závody v Hopkins odložili na neurčito. Proč, to snad ani nemusím vysvětlovati. Poznámky z oné

schůze zašle br. tajemník. Odpoledne pak s bratrem starostou a jinými svolali jsme schůzi Čechů tamějších na které promluvila moje maličkost o snahách a účelu Č. N. S. a podařilo se nám založiti odbočku, takže opět kus práce sokolské se nám podařilo. A jako obyčejně, zase ti stejní obětaví bratři byli na prvním místě. Jako všude jinde: vždy jen těch pár stejných a nikdo víc.

Bratři montgomerští přijměte srdečný dík, neboť jste Češi a Sokolové at' Vás je málo přece jste ale za to dobří. Již více nevěřím pohádkám že u Vás se nedá nic dělat. Jsme opravdu svoji, o tom jsem přesvědčen. Na zdar!

Fr. Drassal, náč. okrsku.

San Francisco, Cal., 30. dubna.

Tak se mezi námi často říká, že sem do Frisca přijede každý, kdo již nemá kam jít. Jsme tu téměř jako na kraji světa, či na poslední stanici. Nám je docela již všední, když přijede k nám "taky Čech" odněkud z černé Afriky, aneb z Ruska, Brazílie, Austrálie, Mandžurie, Sibérie — nebo z kteréhokoliv jiného kouta. Jeho příběhy a vypravování vyslechneme tak klidně, jako bychom tam také byli a věnujeme více pozornosti terpuce tehdy, když začne povídat, že byl také mezi lidožrouty; neboť tam jsme přece ještě nebyli. Naše kolébka byla společná, at' již mezi těmi modrými horami aneb v srdci naší "Máti měst" či ve velebných Tatrách či v nivách Moravěnků. Rozlétili jsme se do všech světů koutů, každý nabyt jiných názorů, jiného smýšlení, že bys nikdy neřekl, že z jednoho jsou národu, z jedné vlasti, kdyby nemluvili všichni jedním jazykem. Jedna řeč společná, však kolik jich je, tolik různých náhledů, že kdybys je chtěl tříditi, pro každého jednu přihrádku a ještě jich zůstane několik, které nebudeš vědět, kam zařadit. Tady jeden bratr z Afriky již dvě hodiny tlouče pěstí do stolu a rudne v pěstě i ve tváři, aby přesvědčil toho občana z Austrálie, že ta židle, na níž sedí, je zhotovena v Evropě, kdežto krajan ze Sibíře namítá, že to není možné, jak pak by se dostala do Frisca, leda kdyby si ji ten bratr z Afriky byl přinesl s sebou. A pěst dále buší, okna finčí, vzduch se chvěje, i ty hodiny hrůzou přestaly tikat, však to přesvědčení těch tří je tak nezdolné jako bouře na moři. Jen ten krajan, co "ještě nikde nebyl" sedí opodál a usmívá se. A přece by stačilo z té židle vstát, obrátit ji, a tam pod sedadlem je to černé na bílém, odkud ta židle jest. Však je to pohodlnější plnými ústy, bušením pěstí a vším tím, co hromy doprovází dokládá své "přesvědčení" než půl minuty práce s úsměvem na rtech. Nerozumíme si, nechceme si rozumět. Pořádáme něco společného, dejme tomu vycházku. "Půjdeš také s námi?" "Bodejt'! Celý rok jsem nikde nebyl a teď "vám" tam půjdu. Mě žádný nepřinutí, to mě neznáš —!" atd. Nedávno mi jeden bratr pravil: Já těm našim nemohu rozumět, tolik sporů, tolik nepochopení. Tam u nás v Čechách všechno tak družné, taková vzájemnost, takové společné úsilí a zde každý jinam táhne, každý svou jde cestou, kde se ti Češi vzali? Odkud přišli?? Vysvětluji mu: z Afriky, z Brazílie, Austrálie, Mandžurie, Sibérie a d'as ví z jakého ještě ie! Škoda, přeškoda, Ty Vlasti, Ty máti drahá těch Tvých synů!

Ant. Kořínek.

Chicago, Ill., 1. května.

Život sokolský u nás v Čechii je dosti činný, harmonie dobrá jak mezi členstvem tak mezi Sokolkami. Sokolek evičí kolem 25, několik sester se provdalo, ale zůstaly věrnými práci tělocvičné a podílely se na veřejném, které jsme odbývali v neděli, dne 15. dubna, což nezůstalo bez povšimnutí neboť při zábavné schůzi Sokolek kam byli též všichni bratři pozváni poděleny byly ony sestry krásnými kyticemi s přáním našim, aby sloužily za vzor sestrám ostatním. Četa Sokolů, která evičila znamenitě o veřejném je nyní sesla-

bená, neboť nejlepší evičenci a sice: Ed. Čech, Josef Vodička a Val. Zidek všichni to udatní hoši odhodlali se bojovat pro vlast a dali se k vojsku. Ed. Čech k námořnictvu, ostatní dva k pěchotě. Přejem oněm hochům mnoho štěstí v jejich novém úkolu a šťastný návrat mezi nás. Uvážíme-li, že tři z nejlepších našich hochů se dali k vojsku, cítíme, že naše jednota ku poměru členstva vyniká nad mnohé ostatní. V poslední schůzi našich sester byl povolen dar \$100.00 sboru našemu na krytí vydání s tělocvičnou, za což vzdáváme díky. O veřejném evičení se zmíním příště.

Na zdar!

C. Jebavý.

Cedar Rapids, Ia., 1. května.

Vím, že bratři jednoty naší převrací list přes list v každém novém čísle Sokola a ono pořád z těch Rapids ani slova a možná, že by převraceli v příštím čísle s tím samým výsledkem, kdyby do toho nebylo přišlo to uplakané počasí, které do toho mého svědomí zaš'ouralo, že mimoděk sáhla ruka do péra, abych oznámil ostatnímu světu sokolskému, že v Rapidsích ještě žijeme. My vlastně v těchto českých Athenách jsme chlapíci. Když se do toho dáme, naděláme rámusu, že je nás slyšet a snad i vidět po celé Americe a pak zas s sebou sekne a není o nás ani slechu po dlouhou dobu. My prodělali doby slávy a byly chvíle, kdy závistivý zrak mnohých měst zaslehl na Rapide a my hrdě prsa vypnuli, aby každý viděl na stuze: Těl. Jednota Tyrš, Cedar Rapids, Iowa a zas po chvíli jsme byli rádi, že o nás ani oko nezavadilo, abychom rušení nebyli z libého spánku. Že ale teď nespíme, to chci dopisem tímto dokázat té naší sokolské rodině a zvláště bratřím naší jednoty, kteří zásluhou naší vlády obdrží poštou dvanáct čísel "Sokola" do roka (zda čtou, na to bych nechtěl jedu vzít) a mnozí z nich, kteří do schůzí ani do přednášek a sokolských večírků nechodí, by aspoň touto cestou se dozvěděli, že jsme živi a moc živi v tuto dobu.

Jak snad se již můj předchůdce v dopise zmínil, sešli se bratři na počátku tohoto roku k jakési rodinné poradě. Tlačí nás dluhy a při poměrech, které teď v té suché Iowě panují, doléhají na nás ty bolesti mnohem hůře, neboť zdroje příjmů, jak z budovy, tak i vedlejší příjmy jednoty vyschly jako ten stát — na dobro! Porada ve schůzi té byla velmi živá a jednotě užitečná, jak morálně tak i hmotně. Bratři vyměnili si svoje náhledy, byli zasvěceni výbory do věcí, kterých každý bratr znáti má a výsledek porady té bylo upsání se asi 25 set dolarů ve prospěch tělocvičny.

Jinak život spolkový jeví se dosti čilý. Náš nový tajemník br. Čech je úředník oblíbený a dělá úřadu svému čest, br. Janeček nastoupil místo účetníka a jak do toho vstoupil — byl jako doma! Do výboru majetku zvolen Franta Filip, ostatní činovníctvo si ponechala jednota staré, — kde bychom vlastně lepší vzali? Umí už nosit ty svíce na těch svých osvědčených bedrách, že jsme žádné nováčky nechtěli zaučovat. Domovníkem ustanoven náš starý veterán Ferda Engelthaler. Je ve svém živlu opět a sluší mu to. Náš zábavní výbor — všecka chvála — ví jak na věci sáhnout. Na Šibřinkách — a to prosím na suchých — vydělal kolem tří set dolarů, zápas Štechra s Hokufem a bratrské večírky vynesly dohromady také kolem dvou set, tak že, když začal pokladník výboru těmi sty házet, byli jsme všichni jako v Jiříkově vidění, co se u nás zídka stane a naše vroucí přání jest, by nás tak překvapili často. Ostatní výbory se také činí, seč poměry dovolují.

Náš nový evičitel br. Sedlák, zavedl do evičírny čilejší život. Je radost se podívat ve evičíci večery do Sokolny. Mužstvo evičí průměrem asi dle poslední zprávy čtyřicet pět členů, žen as kolem padesáti. Žactva nepřibýlo. Dorostu přibývá každé evičení. V neděli, 29. dubna pořádal bratr Sedlák sokolskou akademii v síni Č. S. P. S. Sín tato zjedná-

na z ohledu na jeviště, žel ale, že tolik prázdných židlí prozrazovalo netečnost našich vlastních bratrů a širší veřejnosti vůči myšlence sokolské. Dnes, kdy celá Amerika, ba celý český svět volá na to Sokolstvo, že ono jest tou českou stráží, která má hájit zájmy vlasti naší, kdy naši za mořem jsou v porobě, dnes, kdy v časopisech, v letáčích a na řečnických tribunách vyzývá se každý Sokol by vstoupil do řad bojovníků a byl hotov proliti krev svou, aby česká Amerika se mohla honosit činy našimi, dnes, právě dnes, kdy Sokol pořádá program poučný, program, kde chce ukázat veřejnosti svou práci výchovnou, kde chce vykřiknout z plna hrdla: "Ano, vy se nemýlíte, my učiníme, oč nás žádáte!" — to pak ani z hrdla nechce — a nač také, těm prázdným židlím! Ano, až do těch hrdel a statků — ale čtvrták dát za vstupenku do sokolských programů — to onha hochu, budeš doma. My máme těch přítelů tuze mnoho po celé Americe, kteří tím slovem Sokol hájí z vypočítavosti na všechny strany, — (dodá to efektu těm jejich vlasteneckým "špířům") —, je-li nějaká práce, zakývají na nás, jako na děvečku — my to odřeme a jsme rádi, že si na nás někdo vzpoměl — ale marně se zlobit!

Program byl skutečně skvostný. Starosta Pichner promluvil k přítomným slovy nehledanými, promluvil od srdce k srdci.

Každé číslo programu bylo vzorně provedeno. Nejlépe zamlouvala se prostná mužů, kteréžto číslo muselo být opakováno. Dorost mužský provedl cvičení s tyčí, ženský dorost cvičení s kroužky, žáčky dobře se držely v jejich čísle. Sokolky předvedly tanec řeckého slohu v úborech odpovídajících číslu tomuto. Provedení bylo krásné. Br. Sedlák přednesl Bezručovy básně a to s citem takovým, že obecenstvo vyslechlo přednes ten takřka v hrobovém tichu. Program zakončen byl živým obrazem, znázorňujícím Sokolstvo americké zdvihaající se ku pomstě, za krvavější Sokolstvo české. Akademie každému se náramně zamlouvala, až na to, že skoro každý postrádal cvičení žáků, kteří na programu vůbec nebyli. Možná, že br. Sedlák, který měl celý program sám na starosti, byl nucen ze závažných příčin číslo toto vůbec do programu nevradit.

Několik hochů našich přidalo se také k vojsku, kolik se jich přihlásilo k Sokolské Legii nevím. Dle nadšení při odhlasování resoluce, že Sokolstvo je hotovo vstoupit do řad armády Spoj. Států v boj proti našemu úhlavnímu nepříteli Němci, myslím, že poslal přihlášku skoro každý přítomný. Myslím, že by nebylo z místa, kdyby výbor Legie oznámil v Sokole výsledek přihlášek, možná že by to přimělo mnohé ještě bratry, by se přihlásili do doby než zákon "draftu" vstoupí v platnost, do které doby ovšem by Sokolská Legie musela být vřaděna do armády.

Oo se týče práce v tělocvičně, ponechám technickému dopisovateli ku podání.

Sbor Sokolek prospívá u nás skoro lépe než jednota sama. Cvičení jsou lépe a pravidelněji navštěvovaná a vezmou-li si sestry naše věci do práce, s dobrým výsledkem se málo kdy minou. Výdělek ze zábav a večírků nejen že s námi rozdělí, ale mnohdy nám celý dají. My ovšem se studem rdíme, že skoro musíme být od nich podporováni — ale peníze během stále. Máme je za to opravdu rádi. Do minulé schůze naši dostavilo se jich asi dvacetpět neb třicet, částečně z příčiny by poznaly naše jednání ve schůzích a pak také proto, aby snad jsme navázaly ještě přátelštější spojení. Dobrá myšlenka a ať přijdou častěji!

Na zdar!

V. Janda.

New York, N. Y., 1. května

Byl jsem pověřen br. náčelníkem jednoty naší abych podal zprávu z veřejného cvičení žactva, pořádaného Těl. Jed. Sokol a Sbohem Dívek a Paní, dne 15. dubna, 1917.

Nápomocen vypracovat tuto zprávu byl V. Krejčí, poněvadž dva to lépe unesou, kdyby se snad některému cvičiteli křivdilo. Pořad byl následující: 1. číslo byl nástup všech, od nejmenších až do největších. Když vstoupili do tělocvičny přivítání byli bouřlivým potleskem, neboť tělocvična byla naplněna tak, jak už dlouho nepamatuji. Tu vystoupil br. starosta J. Modr, který vřelými slovy přivítal obecenstvo a poukázal, jak jednota naše snaží se vždy, aby tělocvičná škola byla na prvním místě a aby byly doplňovány řady naše z této nadějně mládeže. 2. číslo měla pěvecká škola, řízením br. R. Průši, která zapěla americkou hymnu a několik českých písní. Zpěv ten byl pěkný; jest viděti, že i ve zpěvu se dosti tuží. 3. čís.: žáčky od 6 do 8 roků, cvičení prostná se zpěvy v počtu 54 a vedením br. Myslivečka. Cvičení toto provedly celkově dosti dobře. 4. čís. žáci od 6 do 8 roků, cvičení prostná. Hoši si statečně vykračovali a zvláště ti malí hrdinové. Cvičilo jich 44 pod vedením ev. T. Štefka. První dva oddíly byly cvičeny dobře, až na ten třetí oddíl, ten byl dosti těžký, poněvadž na každou dobu byl pohyb bez výdrže, tak že se dítě muselo hodně namáhati aby cvičení to provedlo. 5. čís. žáčky od 8 do 10 roků v počtu 45 a to cvičení s vějíři; ev. br. J. Gregor. Cvičení to bylo hezké, jen že ta nestejnost provedení a ty zákryty! Br. ev. vezme k vědomí pro příště. 6. čís. vzorná četa žáků, stáří 8 roků, kroužení kůžely, ev. br. Štefek. Cvičeny byly 4 oddíly, můžeme říci že dobře, ale hoši se museli příliš namáhati, aby cvičení provedli správně. Co mne se týče, nikdy bych tak těžké sestavy pro děti osmileté nedával. Raději lehčí sestavy a výsledek byl by také dobrý. 7. čís. byli žáci od 8 do 10 let, kteří cvičili s praporky barvy americké. Hochů těch bylo 48, ev. br. V. Lipský. Cvičení toto bylo dobře na cvičeno, ale kdyby bývalo bylo více místa na správný rozstup, lépe by se to bylo vyjímalo. 8. čís. žáčky od 10 do 14 roků, ozdobné kroky, v počtu 46. Cvičil br. Mysliveček. Cvičeny byly tři oddíly dosti dobře, ač byly složitě; jen ten zákryt, se kterým se setkáváme dosti často a na jehož správnost měli by br. cvičitelé bráti zvláštní ohled. 9. čís. žáci od 10 do 14 roků, cvičení prostná, počtem 61 hochů, ev. br. Gregor. První dva oddíly byly provedeny dobře, zvláště ten skupinový, ale ten poslední oddíl pokazil vše, neboť na místo kde měla každá řada jiný konat pohyb, hoši se začali mástí a dělali každý něco jiného. Neodporučoval bych cvičení takového druhu, neboť tím se nedocílí žádného úspěchu.

Tak byl pořad vyčerpán. Celkem cvičilo 298 dětí, což jest hodně, že ano a přece na New York jest to málo. Či jest to vina? Myslím že rodičů, našich bratrů, neboť oni mají dbáti, aby jejich děti navštěvovaly tělocvičny naší a nikoli jiné, kostelní místnosti. Totéž děje se u dorostu, či jak jim říkáme čekatelů. U nás jest jich zapsáno 40 a do cvičení jich chodí průměrně 25. Ale to nejsou všichni synové našich bratrů, ani ne jedna třetina. Proto br. žádám Vás, byste své syny do tělocvičny naší posílali a ne jinam, pak-li chcete, aby naše řady byly z těchto odchovanců doplňovány.

Se sokolským Na zdar!

J. Sazama.

Chicago, 1. května.

Naši bratři Slovinci v Chicagu konečně přichází k akci souhlasné s osvobozením svého národa a utvoření Jugoslaviie — republiky.

Dne 2. května pořádali veřejnou schůzi, kde výbor i posluchačstvo tvořili ponejvíce Sokolové a jich známí. Sokol po delší dobu, a to tak důležitou, spal, i spala ostatní práce. Sokol se probouzí a práce i jinam zahajuje svou novou periodu. Návštěva byla malá as 110 celkem. Hlavním řečníkem byl Rev. Kebe. Sympatický svým zjevem i řečí. Doufejme,

že jest skutečně takým jak se představil, pak práce šla by bezpečně v před.

Slovinci musí mít své vlastní učitele-vůdce, tak jako snad každý národ.

Prál: "Ač nás Slovinců málo přece můžeme mnoho vykonat. Apoštolů bylo pouze 12 a roznesli do celého světa učení Kristovo. A nás je mnohem více, tedy jsme s to i více vykonati, ale musíme chtít. Kdo nevzal péro do ruky nic nenapsal, kdo nic nepodnikl, nic nevykonali!"

Vysvětlil náležitě proč Amerika šla do války, vysvětloval co jest to demokratism, republikánské zřízení a svoboda. Každý máme svou hlavu a každá hlava svoji vůli. Ale svobodu si nesmí vykládat nikdo tak, že může tropiti co chce, ale tak, že většina národa určuje jeho osudy. Kdyby jednotlivci, menšina malá třeba, chtěla většina poroučet, jest to zavádění vlády. Kde jednotlivci poškozují celek také nedobře. To není vůle národa, to jest vždy většina, která nemá být násilná, ale službovní, ve prospěch národa.

Porovnával Anglii s Amerikou, že v Anglii jest sice král, ale národ sám sobě píše zákony. Vzpoměl Kuby, Filipin, Číny, Ruska a pak konečně Německa a Rakousko-Uherska. Dále vyzval každého, aby vystoupil kdo jest proti tvořící se Jugoslavii a řekl veřejně své proč. Nikdo se neozval ani po dlouhé chvíli. Proto kritisoval, že někteří socialisti byli proti, ba Ústředna soc. Slov. se usnesla, kdo bude členem národní podružnice, nemůže být členem sekce nebo-li strany. Přirozeně byl boj, ze kterého jak jinak není ani možno vyjdu vítězi ti, již neměli do červena rozum rozpálený. Již i někteří socialisti začínají chápati svou povinnost. A někteří prý i kde měli Jezusa a Marii, dali si tam kaisera! Připomínal londýnský výbor na jeho velkou vykonanou práci a buřoval přítomné k vytrvalosti pro národ. Každý můžeš pomoci, každý se můžeš uplatnit. Není mezi námi grofů a baronů, jsme delavci, a proto jako bratři do žertve za korist národa!

Jan Tesař.

PÍSEMNICTVÍ.

Také sbor D. A. S. New York vydal u příležitosti svého pětadvacetiletí "Památník." V knihách toho druhu obyčejně se dozvídáme různých podrobností, jež třeba zdůrazniti a zachovati budoucím, aby znali ty naše začátky, aby věděli jak se to chodilo, kdy cestičky nebyly ještě ušlapané a nám z vlastní nedostáválo se pobídky, aneb povzbuzení vůbe, třeba pracovali jsme, jako k "zániku určená" větve úsilovně, po sokolsku a poctivě. Tak pracovali bratři i sestry D. A. S. a z výsledků mohou býti potěšeni, jako mnohým nám v zásadě, pokroku, demokratismu a svobodomyslnosti vzory zůstávají i v té době, kdy ta naše "Vlná Myslenka" u nás povážlivě jeví trhliny. Po nás poukazuje na tyto trhliny i orgán Č. S. P. S. a "Památník" mnohé slovo silnější pronáší z brku svého pořadatele br. Tůmy, jež mělo by najíti porozumění i v širších kruzích lidu našeho, k jehož výchově, utužení a volnosti pořádáme říkáme, že pracujeme. "Památník" ozdoben jest na deskách kresbou br. Košáře, jenž napsal i báseň úvodní, kdežto br. Tůma začíná slovem vázaným "Otec Fugnerovi" i přechází k úvodu, aby pak pověděl nám o vzniku Dělnicko-Amerického Sokola. Část prvou i druhou provází mnohým obrazem a jen litujeme, že schází tu podoběnka br. Stuchlíka, jehož poslední článek v "Besídce Sokolské." pod názvem "Lež", doporučovali bychom ku přečtení bedlivému všem těm našim, kdož v ješitnosti a osobnostech si potrpí, aniž by dále viděti chtěli k zásadě a charakteru. Část třetí tvoří článek: "Pod vlastní střechou" a pak již po vylíčení poměrů smutných po stránce hmotné následuje stat' "V nájmu" doby přítomné až po "Doslov a Koutek přátel," kdež jsou práce naše: "Ze školy Tyršovy", kresba Košářova, dále Čermákova

"Připravenost", L. Mrlíkové "Žena dělníková ženou, matkou — a Sokolici." Koutek redaktorů ukazuje na ty slasti i strasti počátků a právě tu pozastavili jsme se nejdéle, neboť mnohá je tu ukázka co takový pořadatel sokolský, jestli poctivě a svědomitě pracuje nejen vykonati musí, ale pokud ta jeho práce egoistickými živly dovede se stěžovati i ve vlastních řadách, třeba konána byla po leta a vždy jen k cíli tomu, aby sneslo se vše co poskytlo by poučení i vedlo k bratrskému postupu i volné výměně myšlenek pokrokových lidí usilujících nejen o ozdravení šiků našich, ale celé společnosti naší. Z těch a jiných důvodů doporučujeme "Památník" našim. Pište si na Sokolnu, 525—529 E. 72nd St. New York, N. Y.

Neradi saháme k tak zvanému "šimlu", čili odporučení, které sobě napsalo vydavatelstvo aneb tiskárna, někdy i sám spisovatel o svém díle. Dle toho také nutno u nás posudky rozlišovati. Dnes chceme upozorniti na pěkně vypracovanou a dobrou příručku: "Základové občanské nauky americké—American Civics", jakž každý občan a kandidát občanství země této měl by znát. Napsal L. Pacák a tisklo se u "New Yorkských Listů". Cena poštou 35 ctů. Dopíše si na adresu 1390 Second ave., New York, N. Y. Kniha již v úvodu ukazuje co chce poskytnouti poučení dbalému přistěhovalci a v době této věru, že jen důležité. Pak již následuje stručný Přehled dějin amerických, Zeměpisný přehled, Politické a soudní zřízení americké. Správa státní, okresní a obecní, Vláda spolková, národní, Moc zákonodárná, Moc výkonná, Práva a povinnosti občanů a cizinců-přistěhovalců, Trochu statistiky jednotlivých států, Přehled amerických právních výrazů, O naturalizaci, Zákon o domovinách, Zákon o dělnickém úrazovém pojištění, Ústava Spojených Států, O moci soudní, atd. Mimo to je tu řeč Lincolnova v listopadu 1863 na hřbitově gettysburgském. Škoda, že tu v tisku několik chyb, jinak překlad řeči té našeho listu své doby jest vystřížnější. Otázky obyčejně kladené kandidátům občanství jsou však velice pěkně sestavené a spisovateli náleží tu naše uznání za tu jeho svědomitou snahu poučiti lid svůj.

Zužitkování ovoce. K řadě českých hospodářských bulletinů, vydaných v poslední době Národní Tiskárnou v Omaze, přibyl nový a sice nové a rozšířené vydání knížky o nakládání a preservování ovoce, pod názvem "Zužitkování ovoce". Jest tu důkladné poučení o prodeji čerstvého a preservovaného ovoce, o základech nakládání, o potřebném nádobí, s ilustracemi, o výběru a přípravě ovoce, o přípravě syrupech k nakládání, o nakládání jahod a ryvízu, černice, ryvízu, angreštu, třešní, hroznů, rebarbory, broskví, hrušek, borůvek, kdoulí, pláňat, sliv, vařených rajských jablíček, celých jablíček, o zavařování nakl. ovoce v troubě, ve vodní lázni, o preservování jahod, ryvízu, třešní, třešní s ryvízovou šťávou, slivových preserv, kdoulí, o ovocném pureé, o marmeládě třešňové, ryvízové, hroznové, ananasové, broskvové, kdoulové, s filky, z rajských jablek a růz. j., o hotovení povidel z jablek, z jablek a mechyněk, z vína a z rajských jablíček, konečně nové pojednání o zavařování kořeněných hroznů, broskví, sliv a rebarbory, konečně návod na všelike způsobu uchování a zavaření hrušek se zázvorem, kůry z vodního melounu, o nakládání, zavařování a kořenění bezinek, o přípravě ovocné preservy ve vinné šťávě, o vařeném moštu, o moštovém kompotu jablečném, hruškovém, dále řada předpisů na přípravu ovocné huspeniny (jelly) a sice z ryvízu, jahod, hroznů, jablek, kdoulí, z planého ovoce, o nakládání a láhrování ovocných šťáv a sice vinné, ostružinové, černicové, jahodové a ryvízové, třešňové, slivové a broskvové, o ovocných syrupech a o malinovém, jahodovém a černicovém octu. Tato zvláště potřebná a pro každou hospodyně nezbytná knížka stojí 25c. Zasílá Národní Tiskárna, 406 So. 12th St., Omaha, Neb.

ZÁPISY A RŮZNÉ ZPRÁVY.

ZÁPIS O PRAVIDELNÉ SCHŮZI V. V. SOK. OBCE, konané dne 30. dubna 1917.

Schůzi zahájil starosta br. Čermák za přítomnosti 8 zástupců; ostatní dostavili se později. Nepřítomni bři. Brouk, Dr. A. Mueller, sestry Šlaufová, Splavcová, vesměs omluveni.

Zápisy o pravidelné schůzi, ze dne 26. března čteny a přijaty beze změny.

Těl. Jed. Sok. Schenectady, N. Y., žádá o přijetí Sokolic pod prapor Sokolské Obce. Poukázáno na znění stanov. Br. jednatel vyšetří.

Sokol Mladočech žádá o posláni čtvrtletních zpráv, též oznamuje, že příspěvky Č. N. Sdruž. bude odváděti tamější pobočce. Usneseno, by jednatel dopsal každé jednotě, která jest členem Č. N. S., by odváděla příspěvky V. V. Sok. Obce, z důvodu, aby byl úplný přehled příspěvků sokolských.

Ústřední Výbor Župy Východní oznamuje okrsky a jednoty jim přidělené. Poukázáno na Sokol z Flint a "Nová Vlast", Trawerse City, oba v Michigan, že již nejsou v činnosti. Br. jednatel dle toho záležitosti onu vyřídí.

Těl. Jed. Sokol Detroit žádá o přestupní a odstupní listiny a stanovy. Br. jednatel oznamuje, že nejsou na skladě a přimlouvá se za lístkové legitimace. Usneseno, by takové objednal.

Těl. Jed. Sokol Milwaukee navrhuje, by pro všechny jednoty sokolské bylo jedno ohlavení úředního papíru a přikládá zároveň 3 vzorky. Poukázáno záležitost tu odkázati sjezdu.

Sokol Slávský poukazuje na různé osoby v časopisech zlehčující sokolskou práci. Usneseno, by bylo časopisům dopsáno, by příště dopisy takové neuveřejňovaly.

Těl. Jed. Sokol New Prague, Minn., zasílá poplatky a z obsahu dopisu vyznívá, poděkování se ze Sok. Obce. Uznána za vystoupenou.

Sbor 238. Těl. Slov. Jed. Sokol, San Francisco, Cal., zasílá obnos \$3.75 na časopis S. A. a žádá zastavení dalšího zasílání. Vyhověno.

Těl. Jed. Fugner, Long Island City, žádá o zaslání záslužných listin. Br. Frank Černovský jest oprávněn. Dále oznamují chybu v tisku, kde místo Ulík má státi Ant. Ulip. Br. jednatel vše vyřídí.

Tech. Svaz Čes. Sokolstva oznamuje projektované závody v dnech 1. a 3. září t. r. na počest 50 leté činnosti T. J. S. New York. Připojuje pozvání Výk. Výboru a žádá o účastnění se těchto závodními četami a přeborníky. Předáno Ú. Tech. Odboru.

Těl. Jed. Sok. N. Y. zasílá čtvrt roční zprávu a žádá o různé tiskopisy. Dále oznamuje, že závody Východní Župy v této pohnutlivé době usnesli se odložit. Krok tento V. V. schválen a další br. jednatel vyřídí.

Sokol Tyrš, Cleveland, O., činí dotazy stran čtvrtletních zpráv a poplatků. Br. jednatel vše vysvětlí.

Ústř. Výbor Děl. Amer. Sokolů zasílá seznam členů a poukázku na \$219.20 co příspěvek Č. A. Obci za r. 1917. Též v přípise přeje mnoho zdaru společné práci sokolské v naději, že nás nečelí dlouhá doba, kdy úplně splyneme v jeden mohutný celek. Zajisté to přání veškerého Sokolstva! Zpráva přijata a obnos připočten fondu Tech. Svazu.

Těl. Jed. Sok. Galveston zasílá čtvrtletní zprávu a poplatky a žádá úřední listiny. Br. jednatel vše vyřídí.

Krajský výbor Č. N. S. žádá V. V. o použití svého vlivu u Těl. Jed. Sok. Milwaukee, aby upustil od společné-

ho vystoupení s tamějšími Turnery. Po delší debatě usneseno do této záležitosti nezasahovati.

Sokol Slávský připomíná houfný odjezd mladších sil v řady vojska Spoj. Států a apeluje, aby činily se nějaké přípravy mezery vzešlé vyplniti. Usneseno dopis uveřejniti v Sok. Amer. a vyzvati všechny jednoty, by pracovaly na nějakém návrhu ku získání nových sil.

Těl. Jed. Sok. Tábor Slovanské Lípy zasílá pozvání a volné lístky ku jejich plesu. Pozvání přijato a lístky rozdány.

Těl. Jed. Sok. St. Louis podává stížnost na pořadatele Sok. Amer., a žádá za uveřejnění jejího dopisu. Usneseno dopis uveřejniti a br. pořadatel podá své vysvětlení.

Sokol Mělník, Sokol Havlíček, Cleveland, Ženský Odbor Sok. Mladočech, zasílají příspěvky pro Čes. Nár. Sdružení.

Vydavatelstvo "Slavie" zasílá účet na \$46.44 za kov. Br. Doležal záležitost tu převzal k vyřízení.

Veškeré předložené účty povoleny k vyplacení.

Br. jednatel podává výsledek hlasování. Oprávněných hlasů 9454—nehlasovalo 1228, 8254 hlasů odevzdáno—pro dar jednoho tisíce hlasovalo 1631 a pro dar \$2,000.00 66223. Vystavena poukázka na onen obnos, která odevzdána Ústředně Č. N. S. Dále jednohlasně uznání prof. Masaryk a p. Frottingham čestnými členy Sok. Obce. Usneseno, by byly pro ně vypracovány vkusné diplomy, k jejichž obstarání pověřeni bři. Háek, Kubeš a Košar.

Br. jednatel podává finanční přehled, který nížeji uveden.

Vojenský výbor podává obšírnou zprávu ohledně Sokolské Legie a nynějšího způsobu vstupování do řad vojska Spoj. Států a udává že práce ta jest spojena s vydáním. Usneseno, by poloviční vydání bylo hrazeno V. V. Sok. Obce.

Br. jednatel přednáší záležitost diplomů. Usneseno opatřiti novou kresbu, aby mohly býti tisknuty kdekoliv. Obstará br. Košar.

Upozorňuje se na to, že Sokol Chicago nechal upravit místnost, která bude výhradně pro V. V. Sok. Obce. Usneseno požádati Sokola Slávského, by zapůjčil poprsí Tyršovo k výzdobě.

Sokol Slávský táže se stran zasloužilých členů; poukázáno na stanovy.

Usneseno, aby bratři, kteří vstoupili do vojenské služby, byli sprostěni poplatků V. V.

Příjem v dubnu:

T. J. S. Bratři Osvěty, Scio, Ore., přísp.	\$ 4.50
Opltaur Fr., Cleveland, O., předplatné	1.00
Holub Fr. J., předplatné	1.00
T. J. S. Praha, Prague, Nebr., do fondu na sjezd	7.90
T. J. S. Mladočech, přísp.	25.50
T. S. D. a P., New York, přísp.	13.90
Drassal Fr., St. Paul, Minn., vaz. roč. S. A.	3.00
Sokol Chicago, příspěvky	130.25
T. J. S. Ravenna, Neb., přísp.	3.90
T. J. S. Schenectady, přísp.	26.00
T. J. S. Crete, Neb., přísp.	26.80
Tábor Slov. Lípy, přísp.	96.20
T. J. S. East Islip, přísp.	6.90
Žen. Odbor S. Mladočech, Racine, za Krouž. Kuž. ..	1.25
Č. A. Sokol, St. Paul, Minn., ...	31.55
T. J. S. Berwyn, za př. \$23.00 a do fondu sjezd. \$7.40	30.40
T. J. S. Svornost, Bronx, N. Y., přísp.	9.00
Koleno Karel, za Sokol Amer., vaz.	1.25
Sokol Pommonia, San Francisco, Cal., předpl. a dopl. na Sok. A.	3.75
Sokolky Libuše, So. Omaha, Neb., přísp.	2.35
T. J. S. Milwaukee, Wis., přísp. \$46.20, na výměnu 10c	46.30

T. J. S. Owatonna, Minn., přisp.	14.90
T. J. S. New Prague, Minn., přisp. \$8.70, do fondu sjezdového \$4.50,	13.20
T. J. S. Forth Worth, přisp.	7.70
Ú. Výbor D. A. S., do fondu Svazu	219.20
T. J. S. New York, přisp.	161.90
Žen. Odbor Sokola Mladočech, přisp.	2.05
Sokolky Schenectady, N. Y., zápisné	2.50
Fredmanský J., Freeland, Penn., za Tab. evič. a Krouž. kuž.	3.50
Sokolky Malin, Ore., přisp.	.70
Podporující Sokol Tyrš, Omaha, Neb., za přisp.	41.75
T. J. S. Omaha, Neb., př. \$58.80, do fond. sjezd. 12.60	71.40
Hegner J., Chicago, předpl. na S. A.	.75
T. J. S. Oklahoma City, Okl., přisp.	8.40
T. J. S. Edwardsville, Ill., přisp.	6.25
T. J. S. Mělník, Čes. Nár. Sdružení	28.60
Žen. Odbor S. Mladočech, Č. N. S.	6.30
Cleveland, O., za stanovy bývalé Župy	5.00
Sokolky Iowa City, přisp.	.80
T. J. S. Čechie, Chicago, přisp.	30.90
T. J. S. Galveston, přisp.	2.80
T. J. S. New York,	6.25
T. J. S. Cleveland, přisp.	61.25
Ú. T. O. Svazu do fondu	1987.95
Ú. T. O., vrácená půjčka	300.00
Plzeňský Sokol, př. 123.50, do fond. sjezd. 20.05	143.55
Celkem	\$3600.30

Vydání v dubnu:

Číslo čeku	
20 Líbal J., Lucas, Kans., dovozné spol. evičitele \$	8.00
21 Paskovský J., cestovné do Racine, Wis., a za hudebniny, \$4.50 a \$5.00	9.50
22 Černý J., Astoria, N. Y., procenta z ozn.	2.50
23 Vonásek T., procenta z ozn.	10.75
24 Ústř. Tech. Odboru Svazu, daň Obce Sokolské ze členů a členek	1987.95
25 Národní Tiskárna za tisk 9400 výt. Sok. Am. \$328.88, za dopravu \$59.78	388.66
26 Česká Tiskárna za tisk 10,000 stanov \$165.00 a za rozeslání jich \$30.36	195.36
27 Sokolské Obci v Americe vrácená půjčka Ú. T. Odboru	300.00
28 Dr. J. Rudiš-Jičínský, za redakci dubnového čísla Sok. Amer.	45.00
29 Kořář Jar., za spoluredakci dubnového S. A.	15.00
30 Čermák Jos., za red. Tech. Hlídky v dub. S. A.	15.00
31 Vonásek T., služné za první čtvrt roku \$120.00; za poštovné a dovozní 25.53 za kovové razítko Obce 2.00; za knihu pro pokladníka .65	148.18
32 Česká Tiskárna, za obálky, papír na psaní a oběžníkový dopis	10.50
33 Holan Bratři, za vazbu 13 ročníků S. A.	9.75
34 The Franklin Co., za štočky	9.02
35 "Slavie", za tisk anglických oběžníků pro noviny	4.00
36 Čes. Nár. Sdružení, příspěvek za členy na oslavu spojení	2000.00
Celkem	\$5,159.17

Příjem v dubnu.

Na příspěvkách	\$ 968.20
Zápisné	2.50
Do fondu sjezdového	59.70
Předplatné	7.75

Knihy	8.00
Splátka na půjčky Ú. T. O.	300.00
Výměna	10
Pro Ú. T. O.	2,211.90
Různé	6.25
Pro Čes. Nár. Sdružení	34.90
Za přisp. knížky	1.00
Z minulého měsíce	3,600.30
Vydání	6,296.91
	9,897.21
	5,159.17
	\$4,738.04

Vydání:

Tisk Sokola Amerického	328.88
Doprava Sok. Amerického	59.78
Redakce	75.00
Štočky	9.02
Procenta	13.25
Společný evičitel	8.00
Těl. knihy	5.00
Ú. T. O.	2292.45
Služné činovníkům	120.00
Poštovné	55.89
Tiskopisy	179.50
Různé	12.40
Čes. Nár. Sdružení	2000.00
	5159.17

Příjem za 1. čtvrt r. 1917:

Za příspěvky	\$1789.77
Zápisné	2.50
Do fondu sjezdového	180.30
Úrok z banky	6.08
Předplatné na S. A.	32.35
Oznámky	69.00
Knihy	25.49
Půjčka Ú. T. O.	300.00
Na výměnu	.10
Různé	41.30
Různé	16.35
Ú. T. O.	2,445.90
	\$4909.14
Hotovost Župy Fugner-Tyršovy	1043.43
Z minulého roku	5578.20
	\$11,530.77
Vydání	6,792.73

Hotovost na konci 1. čtvrt roku

	\$4,738.04
Vydání:	
Tisk Sok. Amer.	\$1151.26
Doprava Sok. Amer.	184.22
Redakce Sok. Amer.	215.00
Štočky	23.06
Procenta z oznámek	20.25
Společný evičitel	8.00
Tělocvičné knihy	5.00
Ú. T. Odboru	2292.45
Kurs	200.00
Služné činovníkům	120.00
Poštovné, dovozní	55.89
Tiskopisy	295.20
Různé	42.40
Českému Národnímu Sdružení	2174.00
	\$6792.73

Finanční stav Sokolské Obce na konci dubna 1917:

Dluhopisy	\$3,000.00
Směnečné pohledávky	1,453.05
Hotovost v pokladně	4,738.04
Záloha na nářadí	785.61
	\$9,976.70

Do fondů patří:

Fond sjezdový	\$2,077.75
" " směn. pohl.	109.00
Sokolské Obce	300.00
Úrazový	404.00
Kursový	104.85
Ú. M. Š.	6.20
Č. N. S.	77.20
Ú. T. O.	2,054.98
Různé	15.15
Vzdělávací Odbor	103.57

\$5,252.70

Cyril Popelka, taj.

ZE SOKOLA SLÁVSKÉHO.

Čtenému Výkon. Výboru S. O.

Bratří!

Poslední dny odchází nám naše cvičící členstvo, aby vstoupilo do armády. Ač hrdými jsme na jejich rozhodnutí, musíme přece vzít na vědomí tvrdou skutečnost, že odchází nám naši nejlepší činovníci, naše sokolské jádro. Jest nyní třeba uvažovati jakým způsobem možno povzbudit staré členstvo, by aspoň přes kritickou dobu nahradilo práci mladých a udrželo tak jednoty při životě.

O tomto těžkém postavení Sokolstva uvažováno bylo v poslední naší schůzi a usneseno požádati Výk. Výbor, abé tento apeloval jak na veškeré členstvo, tak i na celou českou veřejnost, aby hojným vstupováním do jednot sokolských pomáháno bylo udržeti sokolské sbory v činnosti.

Doufáme, že tato záležitost bude náležitě vzata v úvahu Výk. Výb. a že učiněny budou nějaké kroky ve směru tom.

Na zdar!

Vinc. Sedlák, taj.

Z VÝK. VÝBORU S. OBCE.

Bratří!

Netřeba snad přesvědčovati Vás ještě o pravdivosti slov Sok. Slávského. Řady cvičenců našich již značně prořídly — a nuceným odvodem prořídnu ještě více. Nutno napnouti všechny síly, aby činnost v jednotách neochabla. Co činiti? Věnujte zatím veškerou pozornost dorostu — dorostu obého pohlaví. Agitujte ve svém okolí, aby každé české dítě vstoupilo do naší školy tělocvičné! At' tělocvičny jsou též plny našich Sokolek — neb veřejnost bude věřiti nám jen tenkrát, když sami budeme příkladem předcházeti. Vychvalovati blahodárný vliv tělocviku a sami se tělocvičným vyhýbat, tím myslence sokolské stoupence nezískáme. Pořádejme místní tělocvičné kursy pro tělocvik dětský a ženský, kursů těch at' se účastní i ženy, aby mohly místa mužů zaujmouti tam kde bude sil mužských nedostatek. Dovolíme-li, aby těžká doba činnost naší ochromila, podáme tím jen důkaz že nejsme schopni života! Nuže — k práci každý, kdo můžeš, at' ti dnes chápající se zbraně po svém návratu najdou nás v plné činnosti — at' spatří, že jsme nezaháleli!

Všichni bratři a sestry, které mají náhled, jak dala by se činnost vzpružiti i přes to, že veliký počet našich činných bratří odejde do pole, jsou žádání, aby své náhledy

projevili a Výk. Výbor pak dle podaných náhledů naznačí nejlepší cestu, jak čeliti hrožící ochablosti. Na zdar!

T. Vonášek, jednatel.

J. Čermák, starosta.

ZÁPIS O PRAVIDELNÉ SCHŮZI TECH. ODB.,

konané 6. května, 1917.

Schůzi zahájil br. J. Paskovský uvítáním nových zástupeů, br. Košar, Žitnýho a Brouka. Zápis o minulé schůzi čten a bez opravy přijat. Br. A. Čermák, náčelník T. J. S. Cleveland, O., v delším dopise zděluje, že podjal se práce vychovati ve své jednotě cvičitele, ale postrádá k tomu pomůcek. Posílá zároveň výtisk: Přípravné látky ke zkouškám cvičitelským sokol. Župy Jungmanovy a Theorie tělocviku sokolského od Ant. Šebánka a táže se, zda by Ú. T. O. byl ochoten dáti svým nákladem vytisknouti jednu z těchto příruček. Usneseno, když již br. Čermák vyšetřil cenu tisku prvně jmenované příručky, požádati T. J. S. Cleveland, by dala vytisknouti 500 Přípravné látky za označenou cenu \$29.00 na účet Ú. T. O., jemuž pak dodá neupotřebené výtisky, by mohly býti i jiným jednotám dány k dispozici. Jelikož v dopisu br. A. Čermáka jest učiněna zmínka, že by bylo radno přenechati cvičení dítek školám a jelikož podobný náhled i jinde byl vysloven, usneseno poukázati v zápiskách o této schůzi na to, že se právě nyní tělesné výchově dítek v Sokolovnách musí věnovati zvýšená pozornost, neb tu se dítky necvičí pouze tělesně, ale i v duchu národním, sokolském. Ponechati dítky školám, znamenalo by ztrátu dorostu a v krátké době zánik sok. jednot. Nejedná se pouze o fyzický stav, ale i o uvědomělost původu a výchovu členů pro další sokolskou práci v této zemi. Při tomto jednání vyvolal jednatel znovu otázku vydání práce br. J. Čermáka, "Dětský tělocvik" a na konec jednání o tomto velenutném podniku slíbil br. Čermák, že jakmile bude s dílem hotov, (schází mnohé obrazy a názvosloví) že ho předloží Ú. T. O. k posouzení a přijmutí. Technický Svaz Česko-Slovanského Sokolstva v Americe posílá zápis o schůzi, konané 22. dub., v němž jest zdělováno, že na žádost starosty T. J. Sokol New York a z ohledu na panující poměry v této zemi, usneseno bylo odložití závody a uspořádání pouze v parku p. Stotzkého veřejné vystoupení žactva a Sokolic a to ve prospěch Čes. Nár. Sdruž. Jest také žádán Ú. T. O. o častější hrazení výloh, spojených s přípravami dosud učiněnými. V dopisu také uveden jest účet br. Šolce, společného cvičitele, za dobu od 1. září do 1. dubna 1917, na obnos \$15.00. Usneseno schváliti jednání župního výboru, týkající se závodů a hradiť z poloviny vydaje s přípravami učiněné a na vydání s cvičitelem povoleno \$75.00. Br. J. Tichý z Clevelandu zděluje, že mu není možno přijmouti místo cvičitele v Prague, Nebr., jak měl v úmyslu, protože v městě tom nemohl by se věnovati na dále řemeslu svému, čalounictví. Jednatel k tomu zděluje, že psal T. J. S. Praha o podrobnosti, týkající se místa cvič., neb dostal dotaz od jiného bratra, který by místo ono přijati mohl, kdyby mohl si při tom zabezpečiti obživu. Též zděluje, že oznámka, týkající se cvičitelů zůstala dosud nepovšimnutou, to jest, že z míst, kde si stěžují na nedostatek cvičitelů, nebyly ještě posílány podrobnosti, jak žádáno. Jan Fredmanský, velitel sboru 148. T. S. J. Sokol ve Freeland, Pa., objednával tabulky cvičící a Krouž. kůž., a objednávkou doprovází žádosti o další pomůcky, v nichž by byly cviky zobrazeny. To znovu přivedlo na přetřes otázku vydání atlasu a br. Paskovský předkládá soubor 60 tabulek, na nichž znázor-

něny jsou evičení skupinová. Připomíná žádoucnost rychlého jednání s dalšími přípravami k vydání práce té, než evičenci budou ve vojsku; nyní že by skupiny měly být fotografovány. Br. Košar je však toho názoru, že by měly být kresleny, což by bylo praktičtější a snad i levnější. Usneseno, aby Bř. Paskovský a Košar vyšetřili výši nákladu. Obrazy doprovázeny by byly i návodem a vysvětlivkami. Sokol Slávoj zve k veřejnému evičení u příležitosti oslavy 10 letého trvání a posílá dva volné listky pro referenta. Bř. Čermák a Paskovský vzali si na starost. T. J. S. Omaha požádala jednatele o hudebniny pro orchestr z 5. a 6. sletu a též žádost vyřídil zasláním opisu, který nechal zhotoviti. Br. Košar nabídl hudebniny z 5. sletu zdarma do archivu, což s povděkem přijato. Usneseno odporučiti všem Župám odložení závodů. Při tom také usneseno odporučiti Župě Střední, aby upustila od pořádání veřejného evičení zaetva a Sokolie v polovici září jak zamýšlí učinit a aby konány byly důkladné přípravy k vzornému vystoupení pozdějšímu od samého září. Otázka evičeního stejnokroje Sokolie znovu probírána, ale na návrh br. Košara odkázána sjezdu k vyřízení. Dále usneseno vyzvati všechny evičitele, náčelníky i členy, kteří by měli opravy k závodnímu řádu, by je podali jednatele, by nyní, když jest dosti času, vše řádně mohlo býti promyšleno a aby mohl býti sestaven řád, který by vyhovoval všestranně. Bř. Košar, Brouk a Žitný požádání o jmenování nového člena do Ú. T. O., na místo br. Balabána, jenž vstoupil v řady dobrovolníků. Sestra Emilie Bílková, od S. Tábor Slovanské Lípy, má býti požádána, by přijala místo sestry Webrové-Baumrukové v Ú. T. O. Br. Čermák poukazuje na dopis, zasláný Sokolem Slávkým Obci, ve kterém žádá, by zvýšená pozornost byla nyní věnována tělocvičnám, které po odchodu činných členů k vojsku jsou opuštěny. Vyzývá každého z přítomných členů, aby o této důležité, pro jednoty sokolské životní otázce uvažoval a do příští schůze přinesl návrh plánu, dle něhož pracovati by se mohlo k oživení činnosti, než nastanou obyčejné poměry. Bratři Košar, Paskovský a Pokorný mají sestaviti pravidla, dle nichž by se řídili členové ve větších městech při průvodech. Čten dopis Ústř. Výb. Děl. Am. Sok., k němuž připojen ček na příspěvek ze členů, v obnosu \$219.20. Jednatel zděluje, že, jelikož Sokolská Obec povolila také příspěvek, a to v obnosu \$1,987.95, vystavil ček na tři sta dolarů, dlužných Obci. Účet jednatele za poštovné a dovozní za leden, únor, březen a duben na \$7.60 povolen k vyplacení.

Příjem v tomto měsíci obnášel: za knihy.....\$	4.75
Od D. A. S.	219.20
Od Sok. Obce	1987.95

Celkem	2211.90
Z minulého měsíce	175.58
Úhrn	2387.48
Vydání	332.50

Zbývá v pokladně 2054.98

Vydání: ček čís. 20	\$ 8.00
21	9.50
27	300.00
30	15.00

Celkem 332.50

Tomáš Vonásek, jednatel.

ZE ŽUPY STŘEDNÍ.

Zápis čís. 2.

sepsaný o řádné schůzi Sokolské Župy Střední, konané dne 16. dubna, 1917, v místnosti Plzeňského Sokola.

Po zahájení schůze br. starostou za nepřítomnosti br. jednatele, který dostavil se později, přečten br. Prokšem zápis, sepsaný o ustavující schůzi Župy Střední a přijat s opravou, že nebyly též přítomny sestry zástupkyně ženského odboru Sokola Chicago z té příčiny, že tehdy nebyly ještě zvoleny.

Ženský odbor Sokola Rozvoj hlásí zvolené zástupkyně a sice Karolina Krhutíková a Paulína Krhutíková, obě v čísle 4139 N. Albany Ave., za Sokolie Chicago oznámeny zástupkyně sestry Antonie Kibicová, 3050 záp. 22. ul. a Cecilie Raková, 2330 S. Kedzie Ave.

Br. starosta Dr. Mueller připomíná, že právě dnes více jak půldruhého sta bratří odjíždí z Chicaga, aby, věrní jsouce svým zásadám sokolským bojovati za práva lidskosti, vstoupili v řady vojínů Spoj. Států a tam aby jménu českému účty zjednávali a provolávali těmto dobrovolníkům, kteří budou tvořiti základ českého pluku v armádě Spoj. Států, upřímné sokolské Na zdar!, což přítomnými srdečně opětováno bylo.

Sokol Tábor Slovanské Lípy, spolu se svým ženským odborem, zasílá pozvání a spolu 4 volné vstupenky k "Májovému věnečku", na den 5. května t. r.

S povděkem vzato na vědomí zdělení br. Vonáška, že Plzeňský Sokol usnesl se Župě k obydávání schůzí potřebnou místnost propůjčiti.

Poněvadž ohledně členského poplatku jednot v Župě sdružených, kterýžto poplatek 10c za člena má obnášeti, dosud definitivně rozhodnuto není, navrhuje br. Vojtěch Sedláček, vzhledem k tomu, že Župa hned v počátcích bude míti různé vydaje, požádati jednoty, by pololetní příspěvek 5c za člena ihned zaslaly. Návrh tento přijat a br. jednatel zdělil usnesení to všem jednotám zvláštním dopisem.

Rokováno o společném vystoupení jednot. Br. Vonášek zděluje, že starosta S. O. nedoporučuje veřejné vystoupení boreů, hlavně z toho důvodu, že valná část těch nejlepších evičenců vstoupila do armády Spoj. Států a že by proto vystoupení to nebylo takovým, jaké bychom si přáli.

Po delším rozhovoru přišlo se k náhledu, že nejlépe by bylo pořádati slavnostní akademii v podvečer slavnosti a druhý den společnou slavnost sokolskou. Br. Vonášek uvolil se, že zdělí o tomto usnesení br. náčelníku Košarovi a požádá jej ku zvláštní schůzi s některými činovníky, tak aby se do mimořádné schůze Župy, kterou usneseno za 14 dní pořádati, již s definitivním návrhem mohlo přijíti.

Župní vzdělávací odbor má čítati 13 členů; volba jich, jakož i stanovení župních pravidel, ponecháno do schůze příští, ježto dnes není s dostatek zástupců přítomno.

Sestra Loudlová dotazuje se na podrobnosti ve příčině hlášení se sester za ošetřovatelky k Červenému Kříži, br. starosta odpovídá, že v té příčině dopsáno bylo do Washingtonu a že odpověď dosud nedošla.

V dalším usneseno užívati názvu Sokolie místo Sokolka. Sokol Karel Jonáš zve k veřejnému evičení na den 20. května. Vzato k vědomí.

Dnešní schůzi nebyly přítomny sestry: K. Popelková, Vil. Zoubková, J. Žižková, A. Brouková, Anna Ondrušová a Karolina i Paulína Krhutíkovy, z bratřů pak scházeli: Jos. Brouk, Jos. Žitný, Jan Zachotina, Václ. Němec, Jan Tesař, Tom. Továrek, Václ. Pop, Ant. Veselý, Jan Vodička, Viktor Černý, Vinc. Sedlák, Ant. Peroutka, Jar. Houha, Vil. Reichman, Jos. Soukup a Fr. Macák. Omluven Dr. Rudiš-Jičínský.

Přečtením jmen přítomných schůze skončena.

Na zdar!

M. Brychta, jednatel.

ZÁPIS čís. 3.,

sepsaný z mimořádné schůze, konané dne 28. dubna, 1917.

V nepřítomnosti br. starosty zahájil schůzi náměstek, br. Dr. Rudiš-Jičínský a zděluje, že dnešní schůze byla svolána pouze za tím účelem, aby se definitivně rozhodlo, zda má být na oslavu spojení Sokolstva pořádána Župou Střední přiměřená slavnost a případně i veřejné cvičení členstva všech v Župě sdružených jednot.

K slovu přihlásil se br. Jarka Košar, který prohlašuje, že úřad náčelníka Župy přijímá a že snahou jeho bude vésti technicky Župu tak, aby to sloužilo jménu sokolskému ku cti. Co se týče slavnosti, má za to, že v nynější době, kdy valná část cvičícího členstva odešla na bojiště, ztěžka, ne-li nemožno bude před širokou veřejností vystoupiti se cvičením boreů a přimlouvá se za to, by dáno bylo na pořad pouze cvičení ženských odborů, dorostu a žactva. Dále praví, že bude nutno, nemá-li cvičení v jednotách zcela upadnouti, jednoty znovu zorganizovati a toho dbáti, bychom zejména žactvo a dorost neztratili a uvoluje se za tou příčinou všechny jednoty v hodinách cvičebních navštívit a patričné pokyny dáti všem vedoucím.

Po různých názorech usneseno konečně otázku slavnosti a případného veřejného cvičení ponechat k rozhodnutí technickému odboru s tím dodatkem, že slavnost má pořádána býti až v měsíci září.

Br. Dr. Rudiš-Jičínský zděluje, že ve středu, dne 2. května, koná se v Plzeňské Sokolovně veřejná schůze českých žen, za příčinou utvoření se odbočky Červeného Kříže a žádá přítomné sestry, aby se dostavily do schůze té a i ostatní sestry k účasti přiměly.

Do stálého výboru pro případné opravy stanov jmenování brem. předsedající: sestra M. Velísková a bři. Žitný a Macák.

Přečten dopis Sokola Havlíče-Tyrš ohledně odchodu boreů z jednoty té k armádě Spoj. Států a ohledně prominutí příspěvků za oněch 31 bratří po dobu jejich služby vojenské. Usneseno, vzhledem k tomu, že schůze dnešní jest mimořádnou, odložití vyřízení toho do schůze řádné. Při tom zděleno br. Jičínským, že on sám byl přítomen rozloučení se bratří na vojnu odcházejících, na nádraží však, vzhledem k tomu, že více řečníků případnými slovy s bratry se rozloučilo, v tom návalu od proslovu upustil.

Pro dnešní schůzi omluveni byli bři.: J. Šembera, K. Cimr, Vinc. Sedlák a sestry: Vil. Zoubková, Marie Košťálová.

Na zdar!

M. Brychta, jednatel.

Z ÚSTŘEDNÍHO VÝBORU ŽUPY SEVEROVÝCHODNÍ, CLEVELAND, O.

Zápis ze schůze župního výboru, konané dne 31. března.

Schůzi zahájil starosta br. Všečka za přítomnosti všech zástupců až na br. Frěku, kterýžto omluven.

Zápis z minulé schůze přijat jak čten.

Dopis V. V. S. O. Americké čten a přijat. Oznamují, že všechny jednoty dříve patřící k Župě severových. přiděleny jsou ku Župě Východní, jež sídlí v New Yorku a též nám oznamují, že konají se přípravy ku pravidelným závodům, které spojeny budou s oslavou 50ti-letého trvání T. J. Sokol New York. Též dán pokyn k utvoření okrsku, z nichž jedním jest Cleveland, Detroit a Pittsburgh, Pa.

Obsah celého dopisu přijat a jednatel má vyříditi.

Dále se župní výbor usnesl, aby knihy Čermákovy kroužení kůžely a rozvrh cvičebních tabulek zaslány byly všem jednotám v Župě severových. zastoupeným a to bezplatně a tolik výtisků, kolik jest u každé jednoty zapotřebí, což rozděleno následovně: T. J. Sokol Detroit, 3 knihy

a tři cvičební tabulky; T. J. Sokol Říp, 2 knihy a 2 cvičební tabulky; T. J. S. Irwin, Lorain a Lev po jedné, celkem 8 a tentýž počet cvičebních tabulek.

Clevelandské jednoty mají se o knihy a jiné u jednatele přihlásiti.

Br. Novotný oznamuje, že zaslal dopisy s přiloženým účtem ku zaplacení župního poplatku všem jednotám, by Župa vše do pořádku uvést mohla.

Dále br. účetník oznamuje, že až dosud župní poplatky zaslala T. J. Sokol Cleveland a Podlipný a od druhých jednot až dosud žádné zprávy neobdržel. Zpráva přijata a účetníku uloženo vypracovati celoroční zprávu a pohledávky dluhujících jednot též do zprávy zanést.

Ve zvláštní schůzi usneseno zaslati \$75.00 na výlohy společného cvičitele br. Sedláka a dluh \$54.40 za objednané knihy Čermákovy a cvičební tabulky. Bři. starosta a pokladník mají tuto záležitost do pořádku uvést.

Br. starosta vyzývá přítomné zástupce aby vzdána byla poslední pocta povstáním zemřelému br. Šimanovi, prvnímu starostovi Sokolské Obce Americké, v němž Sokolstvo ztrácí velice dobrého pracovníka, jak v řadách sokolských tak v otázkách politických a národních. Budiž čest jeho památce!

Dále jednatel má dopsati T. J. S. Lev, Bridgeport, O., by onou peněžní částkou, již v pokladně chovají, zapravili dluh, jímž jsou povinni V. V. S. O. Americké a nestačili, by požádali V. V. o další poshovění. Na dopis Župou jim zasláný, odpovídá zástupce, br. Chejstovský, že jednota ta uznává důtklivou výzvu Župy a k novému životu se probouzí.

Dále zástupci župní doporučují, že jest velice zapotřebí, by župní náčelník neb jeho zástupce nejméně jednou do roka navštívil všechny jednoty, tak aby náprava, kde zapotřebí jest, v pravý čas se stala a tak předešlo by se mnohem, jež naše malé jednoty k úpadku vede. V první řadě má býti volen nejschopnější cvičitel v Župě.

Jelikož tímto naše činnost jest vyčerpána a též zástupci do příštího okrsku jsou již zvoleni, čekáme jen na pokyn našeho ústředního tělesa, jakým směrem mají se dotýčné okrsky ubírat.

Přejíce novému Ústřednímu Výboru Župy Východní mnoho zdaru i všem T. J. v téže zastoupeným, aby veškeré podniky sokolské úplným zdarem korunovány byly, tak aby Sokol na svojí práci hrdě vždy pohlížeti mohl, jsme s bratrským Na zdar!

Leo. Všečka,
poslední starosta Župy sev.-vých.

Franta Rebeka,
poslední jednatel.

Celoroční finanční zpráva Župy Severových., N. J. S.

Příjem r. 1916:

Leden. Z listopadové oslavy v Č. N. S.	\$61.75
Únor. T. J. S. Cleveland, župní poplatky, za rok 1915	16.60
Duben. T. J. S. Budivoj, župní poplatky, za rok 1913	8.00
Úroky ze \$100 od Výp. Spol. Mravenec	4.30
Červenec. Výtěžek ze sletu, 3.-4. čeca....	216.65
Úroky ze \$100 v The Atlas Bank	.86
Leden, 1917. Úroky z \$334.44 v The Atlas Bank	8.58
Únor. T. J. S. Cleveland, ž. popl. za r. '16	20.00
Podlipný, žup. p. za r. 1914-15-16....	31.90
Úroky ze \$44.00 ve Woodland Bank....	1.45

Čhrnný příjem do konce února 1917 \$370.00

Součet příjmů od ledna 1916 do února 1917

čini	370.09
Zbývalo za pokladníkem koncem r. 1915	144.78
Úhrnem	\$514.87
Vydání od ledna 1916 do února 1917...	345.73

Zbývá za pokladníkem..... \$169.14

Pohledávky od jednot, dluhujících župní poplatky:

T. J. S. Čech, Cleveland, O. za r. 1915-16..	37.60
Budívoj, Detroit, Mich., za r. 1914-15-16	11.00
Lorain, O., za r. 1915-16.....	4.80
Říp, Pa., za rok 1915-16	11.00
Lev, Bridgeport, O., za r. 1912-až-1916	7.50
Irwin, Pa., za r. 1916	2.80

Pohledávky u jednot čini \$84.70

Správně shledáno:

Leo. Vsetečka, Frank Rebeka, účtující výbor. Na zdar!

Vydání, rok 1916:

Led. Tajemník, br. J. V. Štíbr, poštovné za

4 měsíce 50

Br. Nábělek, T. J. S. Říp, cestovné 5.00

Únor. T. J. S. Cleveland, vrácená půjčka

oblekové komise 25.00

Březen. Br. J. Štíbr, cestovné do Irwin, Pa.,

Květen. Br. Nábělek, cestovné 6.60

Br. Chadima, cestovné, ... 7.68

Br. Jirásek, cestovné 9.50

Za poštovní poukázky 30

Červenec. Br. Nábělek, cestovné 6.45

Br. Jirásek, cestovné a ztrátu času 21.00

Prosinec. Novoroční dar Č. N. Sdružení.. 100.00

Led. 1917. V. V. N. J. S., společný evičitel

br. Sedlák 75.00

Tělocvičné knihy a tabulka 54.40

Poštovné za těl. knihy a tabulky 1.85

Br. Vsetečka, cestovné do Pittsburghu 6.60

Únor. Tisk, "Svět" 2.00

Telegram a květina ku pohřbu br. Šimana 8.17

Poštovné za rozeslání ev. knih 68

Úhrnné vydání do konce února 1917 \$345.73

Za pokladníkem..... 169.14

Dluh u jednot zastoupených u bývalé Župy

Severo-východní 84.70

Zbývá po uzavření knihy \$253.84

Ant. Novotný, poslední pokladník Župy Severo-východ.

ZÁPIS ZE SCHŮZE ŽUPY VÝCHODNÍ,

Tech. Svazu Česko-Slov. Sokolstva v Americe.

Konané 22. dubna 1917, v tělocvičně D. A. Sokola v N. Y.

Schůzi zahájil náčelník, br. V. Šole, za přítomnosti br. Myslivečka, Gregora, Kolmana, Klečky, Jettmara, sestry Dietrichové a Jirsově.

Br. Fr. Váně zastupuje br. J. Sazama. Nepřítomen br. Vozáb a Kubát, jenž se odstěhoval.

Zápis minulé schůze čten a přijat s malou opravou ve fin. výkazu, a sice na místo \$39.47 nalezá se u pokladníka \$39.81.

Do této schůze dostavil se br. starosta N. Y. Jednoty se žádostí, by tech. odbor uvážil, zda by nebylo záhodno závody, jež připadají na 1. 2. a 3. září, na neurčitou dobu odložit z té příčiny, že situace v jaké nyní tato země se

nalezá toho vyžaduje, což všemi přítomnými uznáno a tyto závody odloží se na dobu příhodnější. Jelikož místnosti již byly zadány, usneseno ponechat den 2. září a sice park pana Stotzkého a uspořádati pouze veřejné vystoupení našeho žactva a to ve prospěch Čes. Nár. Sdružení. Co se týče městského stadiu, při městské koleji na západní straně města, kde se původně mělo pořádati veřejné evičení na 3. září, usneseno požádati br. Kleina, by na onu městskou kolej dopsal a den 3. září odvolal z té příčiny, z jaké závody byly odloženy. Jednateli uloženo toto usnesení Tech. Odb. oznámiti ve všech orgánech sokolských. Vydání, spojené s předběžnými pracemi k těmto závodům mají hraditi Ústř. Výbor se Župou východní D. A. S. a O. Sokolská.

Zástupci D. A. S. zdělují usnesení jejich jednoty aby Tech. Odbor přináležel ku Svazu Amer. Athletické Unie, což vzato v úvahu a podán náhled, aby se napřed vyšetřilo, zda-li jako Svaz se všemi podřízenými jednotami zde na Východě můžeme přináležeti k tomuto Svazu za jedno-ročního příspěvku, který obnáší \$7.50 kde by pak člen kterékoli jednoty se mohl účastniti závodů této Unie pod jménem Sokol a ne jak dosud se stávalo pod jménem Y. M. C. A. a pod. Za účelem tím zvolen výbor, který má tuto záležitost vyšetřiti a do příští schůze zprávu podati.

Br. Šole, jako společný evičitel zde na Východě předkládá účet na obnos \$158.13 za činnost v Župě vykonanou od září 1916 do 1. dubna 1917, jenž přijat a poukázán k vyplacení. Jelikož však pokladna Tech. Odboru jest takřka vyčerpána, usneseno požádati Ú. Tech. Odbor by nám nějakou částkou byl nápomocen tento obnos hraditi. Zároveň bylo za tím účelem usneseno, aby Župy D. A. S. a Župa Vých. O. S. byly nám nápomoeny v hrazení výloh tím, že by do pokladny Tech. Odboru odváděly 5c ročního příspěvku za člena tak, aby mohl T. O. svoji činnost mezi jednotami lépe rozšiřovat, jak jest jeho přání.

Br. jednatel zděluje, že rozeslal rozpočet na Župy účastní-li se evič. běhu, pořádaného T. O. a oznamuje, že na každou Župu dle rozpočtu připadá obnos \$27.62.

Pokladník oznamuje hotovost v pokladně \$26.98
Vydání: Na společného evičitele \$158.13
200 velkých obálek 1.86

Celkem \$159.99

G. Kašpar, jednatel.

Bratři a sestry Obce Sokolské v Americe.

Tímto oznamuji, že slet a závody okrsku našeho jsou odloženy na neurčito, neboť za tak vážné doby v naší nové vlasti by bylo nedůstojno se ukazovat na poli tělocvičném, když nás Strýc Sam potřebuje na frontě. Proto tam s námi na přední stráž, necht' jméno Sokol a Čech jest zapsáno v dějinách amerických, at' stojíme za tím co jsme byli vždy hlásali a zpívali "Až vlast' máti zavolá!"

Na zdar!

Fr. Drassal, náč. okrsku.

— Šlechtný čin. Chvalně známý činovník sokolský br. E. Beránek, od T. J. S. Čechie, přičinil se, aby třídám v české odbočce Amerického Červeného Kříže dostalo se vhodných pomůcek učebních pro vytvoření právě třídy Sokolie i získal k cíli tomu fideletstvo Americké Státní Banky v Chicagu, jež nám právě bylo poslalo sto dolarů. Jet' obětavost zaznamenání hodná v době, kdy ústav ten podporuje každý český počín a podnik vlastenecký hlavně vlivem svého předsedy br. J. F. Štěpíny. Na zdar!

VÝSLEDEK HLASOVÁNÍ O NÁVRZÍCH:	Počet členů	Pro \$1,000.	Pro \$2,000.	Pro udělení čest. člen.	
				Frotting.	Masaryk
TJS. Fugner, Long Island, N. Y.	63	X	—	X	X
TJS. Blesk, Baltimore, Md.	208	X	—	X	X
TJS. Newark, N. J.	59	X	—	X	X
TJS. Svornost, Bronx, N. Y.	30	X	—	X	X
TJS. New York, N. Y.	519	—	X	X	X
TJS. Philadelphia, Pa.	44	—	X	X	X
TJS. Westfield, Mass.	32	—	X	X	X
TJS. Little Ferry, N. J.	89	X	—	X	X
TJS. Bohemia, L. Island, N. Y.	11	—	—	—	—
TJS. East Islip, N. Y.	23	—	X	X	X
TJS. Schenectady, N. Y.	64	—	X	X	X
TJS. Cleveland, Cleveland, O.	200	—	X	X	X
TJS. Čech, Cleveland, O.	176	—	X	X	X
TJS. Budiovoj, Detroit, Mich.	60	—	X	X	X
TJS. Podlipný, Detroit, Mich.	98	—	X	X	X
TJS. Lorain, O.	25	—	X	X	X
TJS. Říp, N. S. Pittsburgh, Pa.	51	—	X	X	X
TJS. Lev, Bridgeport, Pa.	14	—	—	—	—
TJS. Irwin, Pa.	25	—	—	—	—
Plzeňský Sokol, Chicago, Ill.	400	—	X	X	X
TJS. Chicago, Chicago, Ill.	422	—	X	—	X
TJS. Čechie, Chicago, Ill.	105	—	X	X	X
TJS. Tábor. Slov. Lípy, Chicago.	332	—	X	X	X
TJS. Rozvoj, Chicago, Ill.	65	—	X	X	X
Česko-Americký Sokol, Chicago.	79	X	—	X	X
TJS. Oak Park, Ill.	64	—	X	X	X
TJS. Berwyn, Ill.	74	X	—	X	X
TJS. K. Jonáš, Cicero, Ill.	260	—	X	X	X
TJS. Manitowoc, Wis.	28	—	—	—	—
Česko-Americký, St. Paul, Minn.	78	—	X	X	X
TJS. Tyrš, Cedar Rapids, Ia.	195	—	X	X	X
TJS. Milwaukee, Wis.	156	—	X	X	X
TJS. Edwardsville, Ill.	20	—	X	X	X
TJS. Iowa City, Ia.	32	—	—	—	—
TJS. Owatonna, Minn.	47	—	—	—	—
TJS. Minneapolis, Minn.	37	—	X	X	X
TJS. St. Louis, Mo.	194	—	—	—	—
TJS. Montgomery, Minn.	46	—	—	—	—
TJS. New Prague, Minn.	30	—	—	—	—
TJS. Hopkins, Minn.	28	—	X	X	X
TJS. La Crosse, Wis.	30	—	—	—	—
TJS. K. Jonáš, Abie, Neb.	21	—	—	—	—
TJS. Crete, Neb.	86	X	—	X	X
TJS. Omaha, Neb.	196	—	X	X	X
TJS. Tyrš, Omaha, Neb.	139	X	—	X	X
TJS. Plattsmouth, Neb.	48	—	X	X	X
TJS. Schuyler, Neb.	88	—	—	—	—
TJS. Fugner-Tyrš, Omaha, Neb.	135	—	—	—	—
TJS. Dodge, Neb.	45	—	X	X	X
TJS. Jiří z Poděbrad, Clarkson, Neb.	64	—	—	—	—
TJS. Howells, Neb.	36	—	—	—	—
TJS. Ord, Neb.	15	—	—	—	—
TJS. Ravenna, Neb.	16	—	—	—	—
TJS. Praha, Prague, Neb.	77	—	X	X	X
TJS. Brainard, Neb.	19	—	—	—	—
TJS. Black Wolf, Kans.	21	—	—	—	—
TJS. K. Jonáš, Wilson, Kans.	9	—	X	X	X
TJS. Oklahoma City, Okla.	30	—	X	X	X
TJS. Prague, Okla.	36	—	X	X	X
TJS. Vyšehrad, Lucas, Kans.	15	—	X	X	X
TJS. K. Havlíček Bor., Ennis, Tex.	25	—	—	—	—
TJS. Granger, Tex.	24	—	—	—	—
TJS. Žižka, Dallas, Tex.	42	—	X	X	X
TJS. J. A. Komenský, Guy, Tex.	23	X	—	X	X
TJS. Tyrš, Waco, Tex.	31	—	X	X	X
TJS. Fort Worth, Tex.	22	—	X	X	X
TJS. Galveston, Tex.	7	—	X	X	X
TJS. Rosenberg, Tex.	15	—	—	—	—
TJS. San Francisco, Cal.	107	—	—	—	—
TJS. Oakland, Cal.	18	—	—	X	X
TJS. Portland, Ore.	27	—	X	X	X
TJS. Los Angeles, Cal.	25	—	X	X	X
TJS. Malin, Ore.	20	—	X	X	X
TJS. Bratří Osvěty, Scio, Ore.	—	—	X	X	X
Těl. Sbor Dívky a Paní, New York.	266	X	—	X	X
Sokolky Blesk, Baltimore, Md.	34	—	—	—	—
Těl. Sbor D. a P. Long Island, N. Y.	26	X	—	X	X
Těl. Sbor D. a P. Newark, N. J.	39	X	—	X	X
Těl. Sbor D. a P. Little Ferry, N. J.	42	—	—	—	—
Damský Odbor Plz. Sokola, Chicago	232	—	X	X	X
Sokolky, Chicago, Ill.	206	—	X	X	X
Sokolky Rozvoj, Chicago, Ill.	54	—	—	—	—
Sokolky Tábor Slov. Lípy, Chicago	262	X	—	X	X
Sokolky Renata Tyrš, C. R., Ia.	79	—	X	X	X
Sokolky Iowa City, Ia.	18	—	—	X	X
Sokolky Omaha, Neb.	70	—	—	—	—
Sokolky Libuše, Omaha, Neb.	37	X	—	X	X
Sokolky Tyrš, Omaha, Neb.	99	X	—	X	X
Sokolky Clarkson, Neb.	26	—	—	—	—
Sokolky Vlastenky, Schuyler, Neb.	23	—	—	—	—
Sokolky Crete, Crete, Neb.	55	—	—	—	—
Sokolky Plattsmouth, Neb.	—	—	—	—	—
Sokolky Libuše, Dallas, Tex.	31	—	X	X	X
Sokolky San Francisco, Cal.	26	—	—	—	—
Sokolky Č. Z. Besedy, Portland, Ore.	37	—	X	X	X
Sokolky Malin, Ore.	14	—	X	X	X
Sokolky Los Angeles, Cal.	25	—	—	—	—
Sokol Slávký, Chicago.	186	—	X	X	X
Sokol Havlíček-Tyrš, Chicago.	256	—	X	X	X
Sokol Slávoj, Chicago.	100	—	X	X	X
Sokol Komenský, Chicago.	78	—	X	—	X
Sokol Vyšehrad, Chicago.	40	—	X	—	X
Sokol Fugner, Chicago.	38	—	X	X	X
Sokol Slovan, Lyons	23	—	X	X	X
Sokol Havlíček, Cleveland.	120	—	X	X	X
Sokol Nová Vlast, Cleveland.	160	—	X	X	X
Sokol Tyrš, Cleveland.	37	—	X	X	X
Sokol Palacký, Detroit.	42	—	—	X	X
Sokol Moravan, Toledo, O.	33	—	—	X	X
Sokol Fugner Tyrš, Dayton, O.	26	—	—	—	—
Sokol Mladočech, Racine, Wis.	90	—	X	X	X
Sokol Mělník, Maribel, O.	52	X	—	X	X
Ž. O. S. Slávký	70	—	X	X	X
Ž. O. S. Havlíček-Tyrš	76	—	X	X	X
Ž. O. S. Slávoj	83	—	X	X	X
Ž. O. S. Komenský	43	—	X	—	X
Ž. O. S. Vyšehrad	24	—	X	X	X
Ž. O. S. Fugner	23	—	X	X	X
Ž. O. S. Havlíček, Cleveland.	90	—	X	X	X
Ž. O. S. Nová Vlast, Cleveland.	74	—	X	X	X
Ž. O. S. Mladočech, Racine.	41	—	X	X	X

Finanční zpráva Západní Župy za rok 1916.

Jméno jednoty	Počet členů	Příspěvek a balance zaplacen.	Předplaceno na příspěvky	Důh za příspěvky	Zaplaceno na spol. cvičitele	Důh na spol. cvičitele
TJS. Omaha	190	\$19.00	\$	\$	\$57.00	\$
TJS. Tyrš, Omaha	135	13.50			40.50	
TJS. Fugner-Tyrš, S. Omaha	130	13.00			39.00	
TJS. Crete	65		6.50		19.50	
TJS. Abie	12	1.20			3.60	
TJS. Jiří Poděb., Clarkson	61	10.00		2.20	18.30	
TJS. Žižka, Bruno	19			12.95	5.70	
TJS. Black Wolf, Kans.	21	2.10			6.30	
TJS. Dodge	50			5.00	15.00	
TJS. Howells	42	4.20			12.60	
TJS. Lucas, Kans	17	1.70			5.10	
TJS. Ord	17	1.70			5.10	
TJS. Okla City, Okla.	28	7.90		.50	8.40	
TJS. Prague, Okla.	37	3.65		3.70	10.20	
TJS. Plattsmouth	39	3.90			11.70	
TJS. Ravenna	18	1.80				
TJS. Schuyler	87	4.35		4.35	26.10	
TJS. Timken, Kans.	12			3.60	3.60	
TJS. Wilson, Kans.	16	2.65		2.15	4.80	
TJS. Prague, Neb.	(žádná zpráva; nová jednotka)					
TJS. Brainard	(žádná zpráva; nová jednotka)					
Sokolky Omaha	66	6.60			19.80	
Sokolky Tyrš, Omaha	65	7.95			19.20	
Sokolky Libuše, So. Omaha	41	4.10			12.30	
Sokolky Vlastenky, Schuyler	9	.90			5.40	
Sokolky Libuše, Crete	50	5.00			15.00	
Sokolky Clarkson	(žádná zpráva)					
Sokolky Plattsmouth	(žádná zpráva)					
Celkový příjem za rok 1916					\$868.76	
Celkové vydání za rok 1916					535.28	

Zbývá v pokladně 1. února 1917.....\$333.48

J. J. Mik, jednatel.

POČET ČLENSTVA JEDNOTY DĚLNICKÝCH AMER. SOKOLŮ ROK 1917.

Sbory Sokolů:	Počet členstva:
Sbor New York, N. Y.	314
" Winfield, N. Y.	49
" Newark, N. J.	48
" Elizabeth, N. Y.	37
" Passaic, N. J.	36
" Astoria, N. Y.	26
" Bridgeport, Conn.	35
" Baltimore, Md.	42
" Hudson Co., N. Y.	32
" Little Ferry, N. Y.	40
" Brooklyn, N. Y.	17
" Yonkers, N. Y.	22
" Bellaire, Ohio	23
" Dillonvale, Ohio	20
" Boston, Mass.	13

Celkem členů 754

Sbory Sokolie	Počet členstva:
Sbor Sokolie New York, N. Y.	139
" Winfield, N. Y.	27
" Newark, N. J.	34
" Astoria, N. Y.	16
" Hudson Co., N. Y.	17
" Little Ferry, N. Y.	38
" Brooklyn, N. Y.	13
" Yonkers, N. Y.	13
" Garfield, N. Y.	10

Počet členkyň 307

Daň za rok 1917.

754 členů po 25c daň roční.....	\$188.50
307 členkyň po 10c daň roční.....	30.70

Celkem činí\$219.20

Přiložen jest ček na obnos \$219.20.

František Bezečný,
jednatel Ústřed. Výb. Děln. Am. Sokolů.

PROVOLÁNÍ VŠEM JEDNOTÁM A SBORŮM SOKOLSKÝM VE SPOJENÝCH STÁTECH AMERIKY!

Bratři a sestry

Vzhledem na obrat a stav, jež naše nová vlast zaujímá v době přítomné, uznáno Tech. Odborem Župy Východní Svazu Česko-Slov. Sokolstva v Americe, své závody, jež ustanoveny na 1., 2. a 3. září tohoto roku odložit na dobu neurčitou, t. j. na dobu příznivější. Pročež bratři náčelníci a cvičitelové jsou žádáni, aby vzali na vědomí a cviky jim zasláné neodložili neb pohodili, nýbrž je měli vždy po ruce, aby pak na zavolání Tech. Odboru mohli v začaté práci pokračovat.

Za Tech. Odbor Župy Východní Tech. Svazu Česko-Slov. Sokolstva v Americe

Václ. Šolc, náčelník.

G. Kašpar, jednatel.

TAJEMNÍKŮM!

Veškeré změny v členstvu každého měsíce bud' teč zasílány přímo

Výpravčímu Sokola Amerického

a ne pořadateli, jednatelem neb tajemníku V. V.

Nové, odstouplé, vyloučené a přestěhované členy oznamte Výpravčímu jedině, a nikomu jinému. Při zasílání změn adres udejte též vždy starou adresu. — Toto se týče též členů, kteří sami nové adresy zasílají. Nemůžeme adresu změnit, když nám není udána stará a jméno jednoty, ku které člen patří. Adresujte:

Výpravčí Sokola Amerického,
2150 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

PÍSEMNICTVÍ.

Zvěrolékař. Farmář má na starosti mnoho věcí a musí všemu rozumět. Mezi jiným musí rozumět i svým zvířatům a dovésti v pádu nemoci jim pomoci, neboť není vždy zvěrolékaře v sousedství. Znajíc tyto potřeby farmářů, Národní Tiskárna se rozhodla vydati spis "Zvěrolékař", který právě v minulých dnech vyšel. Spis tento, s množstvím vyobrazení, jest napsán chvalně známým, starým a zkušeným zvěrolékařem drem. R. Hellerem z Chicaga. Jsou v něm popisovány nemoci hovězího, skopového a vepřového dobytka a jejich léčení, a vše je tu vylíčeno a popsáno důkladně znalcem, jenž má za sebou zkušenost několika desetiletí. Podle toho také kniha vypadá, a po prohlídce ji seznáváme, že neschází zde ničeho, čeho potřeba se zacházením s dobyttem vzhledem k jeho zdraví každodenně se jeví. Ve "Zvěrolékaři" nejedná se jen a jen o léčení nemocí, nýbrž také o tom, jak se jich uvarovati, o sanitaci, dále naleznete v něm důkladné a také ilustrované pojednání o rozpoznávání stáří zvířat o miškování dobytka a mnohých jiných prospěšných věcech. Velecenným článkem v knize této jest také "Porodnictví", kde seznamuje se čtenář se všemi nahodilostmi, jaké se při tom vyskytují, a pojednání to je provázeno mnoha vyobra-

zeními. Mezi jiným pojednává dr. Heller i o umělém oplozování dobytka a jiných zajímavých předmětech, týkajících se zdraví dobytka. Kniha tato stojí, vázaná v tuhém papíře s plátěným hřbetem \$1.00, vázaná v tuhých deskách \$1.40. Objednávky vyřizuje Národní Tiskárna, 406 So. 12. St. Omaha, Neb.

“Výroba líhu.” Výroba líhu jest název knihy, která byla právě vydána Národní Tiskárnou v Omaze. Jest v ní soustředěn obsah několika vládních buletinů, které byly o předmětu tomto napsány, a pak jsou tu také výňatky z některých českých spisů, upravené na americké poměry. Podnětem k vydání této knížky byly časté dotazy výroby líhu se týkající, a pak také okolnost, že hospodářské poměry nynější doby vyžadují, aby farmář zužitkoval i každý odpadek na své farmě, který se zužitkovati dá, a výrobou líhu lze zužitkovati jich mnoho, neboť líh lze vyrobiti ze všeho, co obsahuje škrob neb cukr. V knížce této dočte se čtenář nejen, jak se různé druhy líhu vyrábí, ale i z čeho se vyráběti mohou. Hlavní stati jsou asi následující: “Co jest líh a denaturovaný líh; Zdroje obyčejného líhu; Pálení líhu; Různé druhy materiálu k výrobě líhu; Theorie líhového kvašení; Příprava kvašení schopných roztoků ze škrobnatého materiálu; Sladování; Příprava lihovarnických kvasnic; Příprava cukernatých roztoků ke kvašení; Vytírání; Kvašení zápy; Výroba líhu z bramborů; Výroba líhoviny z peckového ovoce (slivovice); Výroba líhu z melasy; Vykvašený mošt; Víno; Sladké víno; Destilace Jak vyrábějí farmáři líh po domácku v Kanadě; Regulace o pálení; Zákony o denaturovaném líhu; Užívání obyčejného líhu bez daně atd. V textu jsou též vyobrazení jednoduchých destilačních přístrojů, kvasírny, zapařovací kádě a jiné. Cena tohoto spisku obnáší 25 centů a lze jej dostati v Národní Tiskárně, 406 So. 12th St., Omaha, Neb.

Právě nás došlo první číslo druhého ročníku “Revoluční Výzvy”. Jak z obsahu seznati možno, je vedena zcela v jiném duchu než ročník první. Příčina toho hlavně je, že redigují jiní redaktoři, známí totiž učitelé: B. O. Vašků a J. J. Kárník.

Obsah prvního čísla jest velice pestrý, jak následuje: Proklamace. Walt Whitman: Sedím a hledím. B. O. V.: České svátky v Americe. J. J. K.: Pro českou samostatnost. J. J. K.: Americký Lešetínský kovář. Jos. Košťál: Od pluhu až ku stolecí guvernerskému. S. F. B.: Přišly na něho ženy z polosvěta. R. Pospíšil: Jaký pastýř také stádo. N. Y. C.: Pohřební zpěv mrtvého milionáře. Alois Jirásek: Z Čech na konec světa.

Číslo ozdobeno jest Alšovými ilustracemi a ač jest formát zdvojnásoben, předplatné zůstalo jeden dollar.

Adresa časopisu jest: “Revoluční Výzva”, 400 East 89th St., New York, N. Y.

NOVÍ, Odstouplí a Vyloučení členové.

— Do Plzeňského Sokola v Chicagu přijati byli Otto Havlic a Josef Myslík.

— Do T. J. S. Čechie v Chicagu přijat byl Jan Karásek.

— Ze Sboru Sokolek Tábor Slovanské Lípy v Chicagu se poděkovaly: Kateřina Dvořák, Emma Ellman, May Heidenreich, Františka Hrouda, Anna Rehor, Anna Fischer.

— Do Sokola Slávoje v Chicagu uveden byl Bohumil Šemík.

— Z T. J. S. Rozvoj v Chicagu odstoupili: Alois Lisý, Josef Březina, Gesy Kubeš. Vyloučení pro neplacení Frank Duda, Frank Šabatka a Eduard Fuka.

— Do T. J. S. Tyrš v Clevelandu přijati byli: Rud. Minářík, Josef Molzer, Tony Vojáček, Robert Vojáček. S přest. listinou přijat Jindřich Pechman.

— Do Ž. O. Sokola Havlíček v Clevelandu přijaty byly: Anna Brabenec a Albina Brabenec.

— Do T. J. S. Cleveland v Clevelandu přijati byli: Vác. Sýkora, Vác. Huml, Boh. Hlava, Jos. Peterka. Přestoupili Emil Šlapák a Jindř. Pechman. Pro neplacení vyloučen Vojt. Melč.

— Z T. J. S. Detroit, Mich., vystoupili: Jan Havlena, Karel Adamec. S přestupní listinou přijat Josef Šoltyš.

— Do T. J. S. Tyrš v Omaze přijat byl Jan Tesař. Odstoupil Jan Synek. Vyloučen pro neplacení Ant. Dvořák.

— Do T. J. S. Fugner-Tyrš v So. Omaha, Neb., přijati byli: Jan Jírovec, Jindř. J. Noll, Rich. Cacek.

— Do T. J. S. Blesk v Baltimore uveden byl Edward Kroupa.

— Do T. J. S. Dívek a Paní v Newarku přijaty byly: Kristina Švácha, Rosalie Vinár, Kateřina Podlucky, Anette Rovet, Marie Gregor, Pavlina Malík.

— Do T. J. S. New York přijati byli: Jos. Crkal, Jan Černovský, Ad. Hermes, Kar. Holub, Jos. Šourek, Jind. Bartůňek, Al. Burian, Chas. Recht, Al. Zbořil, Jar. Novák, Ant. Kyzr, Jan Petrick, W. Kardash, Leop. Jakoubek, Boh. Slavíček, Jos. Novotný. Pro neplacení vyloučen Al. Kučera. Odstoupil Jos. Palle. Zemřel Boh. Belšan.

— Do T. J. S. Schenectady, N. Y., přijati byli: Prokop Dražan, Ant. Říha, Jos. Řehák.

— Do T. J. S. Newark, N. J., přijat byl Jan Daněk.

— Do T. J. S. Los Angeles, Cal., přijat byl F. M. Sršeň.

— Z Č. A. J. Sokol v St. Paul, Minn., vystoupil Josef Vítek.

— Č. Z. B. Sokol v Portland, Ore., vystoupil Alois Rada a odecestoval Alois Sýkora.

— Do T. J. S. Fort Worth, Tex., přijati byli: Fr. Přaslička, Václav Jungman. Přestupní listinu si vyzvedl Karel Snášel.

— Z T. J. S. Oak Park, Ill., vyloučen pro neplacení Jos. Will.

— Do T. J. S. K. Jonáš, Cicero, Ill., přijati byli s přest. listinou Vác. Čížek a Josef Bednářík. Dále přijati byli: Fr. Dvořák, Ant. Pospíšil, Jos. Rudman, Josef Pospíšil. Vyloučen pro neplacení Mir. Mašek.

— Z T. J. S. Montgomery, Minn., vystoupili: Ed. Šebesta, Daniel Šebesta, Jos. Novotný, Teresie Šebesta. Pro neplacení vyloučení byli: Jan Kubů, Karel Dvořák.

— Do T. J. S. Svornost, Bronx, N. Y., přijati byli: Josef Lommer, Václav Nový, Anton Kasal, Jos. Oswald, J. Štefka.

— Ze sboru Sokolek v Iowa City, Ia., vystoupily: Lilie Tesařová a Anna Křepelková.

— Do sboru Sokolek Líbuše v So. Omaze přijaty byly: Emma Kutílek, Josefina Novotná. Odstoupila Božena Dlask. Vyloučena pro neplacení Bedřiška Vankat.

— Do T. J. S. Waco, Tex., přijat byl Alois Slováček (adresa neudána.) Odstoupil Jan Šimčík.

— Z T. J. S. Oak Park, Ill., vystoupil Karel Švec. Pro neplacení vyloučen byl Vác. Šefl.

— Do T. J. S. Komenský v Chicagu přijat byl Ferd. Musil. Odecestoval Fr. Jurečka.

— Do Ž. O. Sokola Havlíček-Tyrš v Chicagu přijaty byly za poslední 4 měsíce: A. Zimová, Ottilie Rychtářík, M. Habrstat, A. Jiša, A. Masaříková, M. Kirian. Odstupy: Kristy Dlouhá, J. Stoupa, sestry Bílkovy a Amalie Soukup. Pro neplacení vyloučeny Jiřina a Líbuše Čermák.

— Z Ž. O. Sokola Slávoje v Chicagu vystoupila Růžena Jakoplić. Vyloučena Barb. Vileta.

— Do T. J. S. Mladočech v Racine, Wis., přijat byl Jiří Rybáček a Frant. Číž. Vyloučen byl Arnold Štraus.

— Do Ž. O. Sokola Mladočech v Racine, Wis., přijaty byly Anna Prostředníková, Anna Teplá, Marie Pávková ml. a Julie Janstová. Odstoupila Marie Pávková.